

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சநதமான்மியம்

என்கின்ற

திருவையாற்றுப்

புராணம்.

இஃது

கற்றோரும் மற்றோருமாகிய பாவருக்கும்

எளிதிலே பூயன்படுமொருட்டு

• தவயாறு - ம - ஈ - ஸாமீஜோஸியரவர்கள்

தம்பி முத்தஸாமீஜோஸியர் குமாரர்,

• ஸாமிச்சாஸ்திரியவர்களால்,

வடமொழியினின்று மொழிபெயர்த்து

மகவித்தவான், மீனாக்கிநீரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய,

வல்லமராகரம்

தி. கந்தசாமி உபாத்தியாயரால்,

தென்மொழியில் வசனமாகச்

செய்து,

• • • • •

திருவையாறு ஜியோதீர்விலால்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

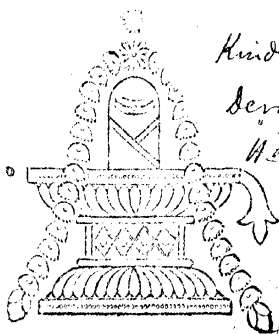
1885 பார்த்திவ ஸு கார்த்திகை மீ
COPY RIGHT (RESERVE)

விளம்பரம்.

வடமொழியிலுள்ள பிரதிகளி லொரேகதையைப்
பாமல் பவத்தியாயங்களாக பிரித்திருப்பதையி
தத்தி லோரத்தியாயமாகச் செ ல்லப்பட்டிருக்கி

இப்புஸ்தகத்தில விபரிக்கப்பட்டிரு
க்கிற கருத்துக்கள் முதலிய இரகஸ்ய மந்திரங்கள்
புகப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமசிவன் தன்னேத்தான் அருச்சித்ததாக ஐ
திருவிழாவில் உச்சவம் நடத்திவருகின்றார்கள். அ
ச்சான்றாக புது மானிக்கவாசக ஸ்வாமிகளால் திரு
வத்தில் 'ஐயாறதனிற் சைவனாகியும்' என்று சொல்
பட்டிருக்கின்றது. அக்கதை வடமொழி ஷேஷத்திர
பா ததிலில்லை.

Kindly Sent by
Seraji Rao
H. Clerk of
the District
Court,
Dindur

உ
பா யி ர ம் .

ஆதிவிநாயகர் வணக்கம்.

பூமேவு திருமகளுங் கலேமகளு மகிழ்ந்துநையும் புத
ழையாற்றுப், பாமேவு திருத்தனிவீற்றிற்குத் தருளியளிப்பி
னொடு பணியோர்கட்குத், தூர்மேவுசொற்பொருளு முது
க்குறைவுமளவாத சுகமுமல்கு, மாமேவு மதிவேணி யாதி
விநாயகனிருதாள் வணக்கஞ்செய்வாம். (க)

பஞ்சநதீசுவார்வணக்கம்.

திருவளருங்கடற் புலியோர்துரி சைக்குங்காவிரி கு
ழ்ச்சிருவையாற்றில், அருமறைசொல்லறம் வளர்த்தகாயகி
யோடமர்ந்துயிர்களளவில்போக, மருவலினிதருளிப்பின்
வலச்செவியற்றாரகமா மனுவரைத்துத், நகுதரியமுத்தி யு
றவருள்செம்பொற்சோதிடழல் கருத்துங் வைப்பாம். (உ)

பாயிரம்.

தநுரம்பிகை வணக்கம்.

வரியிதைவண்டினங் கொழுதிப்பகம் பொற்றுதளை
ந்துயர் செவ்வழிப்பண்பாட, விரிதருமென்றுணர் நறவ
ம்பொழிய முயிலாவுபொழின மீளிரையாற்றிற், பரிவுறுப
ல் லகிலாண்டந னாயி' கடனழைத தோக்கமறை பரவி வா
ழ்த்தப், புரிலொடுவா டறபவனாதத ராயகிருப்புரச்சாணம
பொற்றி வாழ்காம். (௩)

ஓலவிநாயகர் வணக்கம்.

பைந்தருவா னிதி ரணிமன் னிதியுலகத் திருந்துமுறு
பசிவா லிம்பர், வந்தமபா டையே ப வணவருதது மருத்
ணர்வாய மறைபு டுக்கு, சாததமுட பொலிகிருவை யா
ரறுமர்தினை வாயுரு தனமுயமேவுரு, சுந்தரவண டிமிரி
தழி முடிமோலக கண்டதி, டொழுதல் சொ டாம. (௪)

சுப்பிரமணியா வணக்கம்.

வெண்டரங்க மெரிடவரி ளைககுலஞ்ரு ஹைந்த
வரிவிடுகடர்ப்பூ, தண்டாளந தாவயகுகும் வரம்புயருந்த
டம்பனைஞ்ரு தருமையாற்றிற், கொண்டென்றித தரிபிர
மற கரியபிராற குபதேசக குருவாயத் தோன்றித. தொ
ண்டாகஞக கினிய வரந தருகுமர வேளிருதா டிதிதது வா
ழுவம் (௫)

சூட்கொண்டேசுரர் வணக்கம்.

மறையவர்கள் குலத்திதது நானமறையா நங்க
மெலர் மகிழவினோசீத, தறைபுகழன் டுடனடைந்த சுசரி
தனுப்த் திடவகிமுத் தலைசகுலததாற், பிறைமெயிற்று மீற
லியுசக கிழித்தருளி யையாற்றிற் பிறங்கு தென்வா, யுறை
தருமாட் கொண்டபிரான் மலாடியை டுதுதினமு முன்னி
வாழ்வாம். (௬)

பாயிரம்.

நந்திகேசுவரர் வணக்கம்.

மன்னுபுகழையாற்றி னருந்தவச்சி லாதமுநிமகவா
ய்வந்து, பன்னுநிக மாகமமெ லாமுலகந் தடைவெய்தப் ப
ரன்பாற்றேர்ந்து, மின்னுமெழிற் கயிலையில்லீண் ணவர்
மகுடமுடிதழை வீற்றிருக்குங், கொண்ணுலவு நெடுஞ்சுர
ற் படைதரித்த நந்திகழ ல்குறித்து வாழ்வாம். (எ)

சத்தமாதரீகர்வணக்கம்.

தஞ்சமெனத் தொழுதேதது மிந்திரனுக் குயர்விசய
ந்தன்னைநல்கும் விஞ்சுகழியிராமி திகழுமகே ஸ்வரியழகு
மிளர்கௌ மாரி, மஞ்சுறுநர ராயணிவ ராகியிந்தி ராணி
மகிழ்காளிபென்னும், எஞ்சலிலாப் புகழ்மருவுசத்தமாதரை
யுமன்போடேததி வாழ்வாம். (அ)

திருடிகள் வணக்கம்.

பல்வளமும் பொலிந்தோங்கு திருவையாற் றரும
றைகள் பரவமேவித, தொல்வினையின் றொடரறுத்த கவு
தமார்க்கும் விழிப்பொவிசு ராதிபற்கும், மல்குபெருவாழ்வு
ருளிப் பேரறறுமடி யவர்வறுமை மாற்றினாளுஞ், செல்
வமொடு பல்வரமு நல்குசெழுங் கமலையடி சென்னிசே
ர்ப்பாம். (க)

அறுபத்துமூரீ வணக்கம்.

தந்தையடி சிதைத்துலகி னிந்தையற விரிபிரமர் தம்மா
ற் காணா, வெந்தையடி கண்டதிருச் சேய்க்குளுர்ப் பின்
னையடி யிறைஞ்சி யேத்தி, முந்தைமறை முடிடமல னடி
யெய்து மறுபத்து மூவராய், சுந்தரஞ்சேர் திருத்தொண்
டையமலர்கண் முடியிலுறத தொழுதல் செய்வாம். (இ)

பஞ்சமீசுவரர். தர்மபஸம்வர்த்தி.

பிரணதார்த்திஹரர். அறம்வளர்த்தநாயகி.

ஐப்பியேசுவரர். திருகுலினி.

செம்பொற்றோதியார்.

திருகுலே.

உ

புராணவரலாறு.

—(*)—

நெடியகடல்சூழ்ந்த பெரியவுலகத்தில், திருத்த
மாகியபலதளிர்களு மலர்களு நெருங்கிச்செங்கதிர்வெப்பு
ருமணிழலையுடையதும், அந்தரநாட்டமாரும் புகழுமழி
னையுடையதும், முடங்கியவுளையையுடைய சிங்கத்தோடு
கரியடானையும், முதிர்ந்தவலிமையையுடையபுலியோடுமர
னும், விரிந்தசிறகையுடைய கருடனோடு பாம்பும், பகைக
டிந்தென்று நட்புற்றிருக்கின்றமையால், தாருகாவனரி
ஷிகளாலேவிய பரம்பையும் சந்திரனையும் பனகயறக்கொ
ண்ட பரமசிவன்செஞ்சடைக் காட்டையொப்பதும், தவ
த்தோர்களுக்கோபத்தால் விரைவினாசமாகும்வண்ணஞ் ச
பிக்கவும், அவர்களாலிகழவும், பகைவராலலைக்கவும், பவளம்
போன்ற விதழையுடைய விலக்குமிவசிக்கின்ற மார்பிற்று
ளபமாலையணிந்த திருமாலால் வேரோடும்பறிதததுமான
கற்பகவனமும் தனக்கொப்பில்லாததும், அசோகம் - பலா-
நர்வல்- குருந்து-அரசு-மருது- கரவீரம்-பாடலம்- மாவய
ம்-வடம்-மகிழ்-தெங்கு- கொன்றை- சோதி.சே-புன்னை-
வழை-கரம்பை- நார்த்தம்-வாழை- கல்வியாளர் போன்றும்
ணந்துதண்ணென் தசந்தனம்- யாவருக்கும்பயன்படுகின்ற

செல்வர்போன்ற தளிர்ந்துப்பழுத்தமா, உலோபர்களைப்
 போன்ற உடல்முழுதுங்கருக்குமட்டையையுடையபனை
 முதலானவிருஷங்களை யுடையதுமான னைமிசாணியத்
 தில், மரவுரிதரித்தவரும், தெய்வத்தன்மையுள்ளவீழ்தியோ
 ருத்திராஷ்டம் புனைந்த மேனியரும், மறைமுதலானகலை
 யுணர்ச்சியுடையரும், சென்னவியாதியை நாசஞ்செய்கின்ற
 பஞ்சாஷ்டரமியைந்த வுள்ளதையுடையருமான அத்திரி-
 த்திரி- காததியரயனர்-சுணப்புச்சர்- அகஸ்தியர்-சுகர்-மாதே
 வர்-கண்ணுவா- கருக்கர்-பிருங்கி - சதாநந்தர்- மார்க்கண்
 டர்- பிருகு-போதாயனர் - ஆபததம்பர்-இலகிதர்- சதீக
 ணர்-சாண்டில்லியர்- பரததுவாசா-புலகர்- சந்திராகுடர்-பு
 ச்சகா- புலத்தியா-சரபரவி-கவுதமர்-சனற்குமாரர்-நாரதர்
 சம்பு-மாணி- மாண்டவியர்- அரபததர்- காசிபர்-விகுவாமி
 த்திரா- கலைசகிருவகர்-கங்கி-கூசுமரண்டர் - மாதேவர்-கு
 சுகு-பார்க்கவர்- சனாதர்-ஆசுவிலாயனர்- தால்ப்பியர்-கரு
 தர்-சங்கர்- அகமருடனர்-பராசரர்-சனாதர்-திருதர்-சனகர்
 வசிட்டர்-பிரசண்டர்-துருவாசர்- பருப்பதர்-சிலாதர்-தத
 தாத்நேயர்- சத்தி-தவுமியர்-சுமந்து-பபபுரு-வாமதேவர்-
 சரபவகர்-வச்சர்- உபமன்னியர்- கண்டி- அரிதகர்- சவுன
 கர்- வவலர்-சுனர்-அசிதர்- விந்து-பாணினி-வீபண்டகர்-
 காலவர்-அங்கிரசர் சாதாதபர்-சுனச்சேபர்- சுருச்சர்- இ
 ரைப்பியர்-வசு-திரணவிந்து-முற்கலர்-கபிலர்-அட்டவக்கிர
 ர்-காணர்-சுனகர்- உலோபசர்-பகவர்-கவுண்டின்னியர்-ப
 யிலவர்-உக்கிரவீரியர்-தூதரண தூமாக்கினி-செ
 மதக்கினி முதலானமுனிவர்-உடிச்செய்தபாகமுடிவில்,
 சத்துவகுணம், ரூபரத்தீதன்ன வென்புதிதல்க்கியமேனி

யும், பவனக்கொத்தெனத் திரண்டுநீண்டவேணியும், கோத்தணிந்த திருவக்கமாலிகையும், பரிசுத்தமாகிய வைந்தெழுத்தையெப்பொழுது ந்தியானிகின்ற சிந்தையுமுடைய சூதமாமுனிவரர் வந்தார். வந்தவரை நைமிசரணியவாசிகளாகிய அத்திரிமுனி முதலானவர்கள்கண்டு, இளங்கன்றானது தந்தாயிவரவு கண்டெதிரோடு ந்தன்மை போல்விரைந்தெதிர்கொண்டு சிந்தையுண்மகிழ்ந்து வந்தனேபுரிந்து முகமலர்ந்து அன்பினுலருக்கியபாத தீயமுதலாகமுறைப்படி செய்கடன்புரிந்து இனியவாசனத்திருத்திச், சந்திரனைத் தாரகைக்கூட்டஞ் சூழ்ந்தாற்போற் சூழ்விருந்து, ஐயனே! நின்வரவால் இசசென்ம மெமக்குப் புனிதமாகியது. இத்தின நற்றினமாகியது என்றுமுகமன்சூறி, மறைமுழுதுணர்ந்த வியாசமுனிவரிடத்து மயக்கமறயாவு நன்குணர்ந்தோய்! ரோமவரிடணன் காதலனே! இறையவனே! யாவகளுய்யுமவண்ணம் பதினெண் புராணங்களுளொன்றான பிர்ம்மமகவர்த்த த்திலுள்ள பூமித்பஞ்சநத மான்மியத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றார்கள். அப்போது நைமிசரணியவாசிகளாகிய முனிவர்களைநோக்கிக் குறுகைகொண்டு மலர்முகம்விளக்கிச் சடைமுடி துளக்கிநன்று நன்றென்று வேட்டவர்மலங்களை வாட்டி வெம்பவத்தை வீட்டி முத்திகொடுக்கின்ற பூமித்பஞ்சநத மான்மியத்தை ஆதிசாலத்தில் சூரியவம்சத்திற்பிறந்த தேவவர்ம ராசனவன், பிராம்மணோத்தமரும் சிவபக்தசிரேஷ்டரு மான சுமத்துமகரிஷியை நோக்கி ம்காசிலாக்கியகுண முள்ளமுனிசிரேஷ்டரே! அறுத்தாறுகோடிதீர்த்த மகுத்திவத்து

டன், காவேரிநதியின் பெருமையையும், விருத்தாசலேஸ்
ரவர் பெருமையையும், மாயூரநாதர் பெருமையையும், தே
வரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளக் கேட்டானந்த மடைந் தேன்
இப்பொழுது ஸ்ரீமத்பஞ்சநதமாண்மியத்தைக் கேட்க மி
ருந்த விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கின்றே னென்று சொல்ல
அரசனோக்கி அரசனே! அரசர்களுக்குரிய உலகவிவ
காரத்தைவிட்டு உலகத்திலுள்ளசகல சீவகோடிகளுக்கே
ட்டு ஆனந்தமடைந்து கடைத்தேறுமபடியான ஸ்ரீமத்ப
ஞ்சநத மாண்மியத்தை நீ கேட்க விருப்பமுற்றமையால்,
உன்னைப்பார்க்கிலும் உத்தமகுணத்தை உடையவர்களொ
ருவரும் இவ்வுலகத்திலில்லை. இந்தப்பஞ்சநதமாகாத்தியசிர
வணபட்டுதிகனால் பாவருமுத்திருஷ்ட பதவியையடை
கிறார்கள். அந்த ஸ்தலத்தின் பெருமையைப் பூர்வபுண்
ணியமில்லாத வர்களறியமாட்டார்கள். பரமசிவனுனவர்
பிரிவின்றி எக்காலமும் அங்குவசிக்கின்றாரென்றும், அன்
றியுமந்தஸ்தலத்தின் பெருமையை ஆகிகாலத்தில் பார்வ
திதேவியார் பரமசிவனை நோக்கித் தேவதேவா, மகாதேவா
பிராணாசாயகா- பஞ்சநதஸ்தலத்தின் மாண்மியத்தை எண்க்
குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, அப்பொழுது ப
ரமசிவன் பார்வதிதேவியை நோக்கிப் பெண்ணே! பூர்வ
த்தில் காவேரிநதத்தில் வாசஞ்செய்தவரும், பிராமணோத்த
மரும், வருணாச்சிரமதருமத்தைவிடாத வரும், வேதவேதாங்க
கப்பாக்கதரும், திரிகால சிவபூஜா துநதாரும், திரிபுண்
டாக்கித் திருமேனியையுடையவரும், உருத்திராஷ்டமா
லிகாபரணரும், எக்காலமும் பஞ்சாஷ்டாமந்திரஞ் சபிக்கி
ன்ற நாவையுடையவருமான நாதசன்மாவை அவர்மனை

பரணாகிய அனவத்தியாதேவி என்பவன் நமஸ்கரித்தெழுந்
துகின்று ஸ்வாமி உலகத்தில், தெரிசித்தனவில்முத்தியையு
ம், ஸ்நானததனவில் பாபவிமோசனத்தை யுங்கொடுக்கத்த
க்ககைத்திரங்களையும், தீர்த்தங்களையும், தங்கள்கிருபை
க்கிடமாகிய எனக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்
றுகேட்க நாதசன்மாவரணவர் தன் மனையாளாகிய அன
வத்தியாதேவியைப் பார்த்து பெண்கர்நாபகமே மரணத்
தால் முத்திகொடுக்கின்ற காகி, மேல்கடலோர்த்திலுள்ள
திருகோகரணம், சோமநாதம், விருபாக்ஷம், திருக்கேதா
ரம், மல்லிகார்ச்சுனம், திருவேகம்பம், திருக்காளத்தி, விரு
த்தாசலம், அருணாசலம், ரிஷபாசலம், சீர்காழி, திருவிநி
ஞ்சை, வயித்தீஸ்வரன்கோவில், திருவெண்காடு, திருவா
ளூ, வேதாரணியம், கவுரிமாயூரம், திருவிடைமருதூர், கு
ம்பகோணம், ஸ்வாமிமலை, திருவாரணக்கா, திரிசிராமலை,
மதுரை, இராமேசுவரம், முதலாக மற்றும்ள்ளஸ்தலங்களைப்
பலகால் தெரிசித்ததையும் டயனை பொருகால் தெரிசி
தனவில் கொடுக்கத்தக்க திருவையாறு, திருப்பழனம், திரு
ச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிமுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்
பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம், என்கிறபத்தகைத்திரங்க
ளுள் முதன்மையாயுள்ள திருவையாற்றின் மான்மியத்
தையுனக்குச் சொல்லுகிறேனென்று நாதசன்மா அனவத்
தியாதேவிக்குச் சொல்லியவாறு உனக்குச் சொல்லுகிறே
னென்று பரமசிவனாவர் பார்வதிதேவியாருக்குச் சொ
ல்லியிருளினார். அவ்வண்ணமே உனக்குச்சொல்லுகிறேன்
நீ சிரத்தையாகக் கேட்கக்கடவாபென்றும்; சுமந்துரிஷி
பரணவர்தேவவர் மராஜாவுக்குச்சொல்லியிருளினார். அதை

இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்றுகுதபு
ராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பு ர ண வ ர லீ று.

மு ந் றி ற் று.

க-வது துஷ்பிரவர்தி முத்தி
அடைந்த அத்தியாயம்.

வார்னாச்சிரம தருமத்தைவிட்டவனும் எப்பொழு
தும் பிறருக்குக்கெடுதிவிளைப்பவனுமாகிய துஷ்பிரவர்தி
யென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான். அவன்அதிருபலாவ
ணியமுள்ளதன்றாயைத் தன்பிதா வில்லாத வேரார்நாள்அதி
மோக மயக்கத்தாற் புணர்ந்தான். அச்சமயத்தில் தன்பிதா
வானவர் வந்தார். வந்தவரை அம்மகாபாதகன் கண்டு கா
ம மயக்கத்தாற் பழிபாவங்கட்கஞ்சாமற் கோடெறியால்
வெட்டி அவர்உயிரைப்போக்கி முனபோல்வே தனதா
யைப் புணர்ந்தான். உபநயாஸம்ஸ்காரம் பண்ணிவைத்த
தாற்குருவும், அன்னதானம், அபயதானம், வித்தியாதான
ம், ஜெனனம், முதலான காரணத்தாற் பிதாவும், தவலே
ம் ஒழுககம், அதிதிபூஜை, சிவபூஜை, க்ஷேத்திர, தீர்த்தா
டனம், வேதமோதல், முதலானகாரணத்தால் பிராமணோ
த்தமருமான தனபிதாவைக் கொலைசெய்தநிமித்தம் பிரம
கத்தியும், யாவரும் மாதருபூனஜ் செய்யவேண்டுமென்று
வேதத்தில் விதித்திருக்க அதைவிட்டுத் தன்றாயைக் கற்பழி
த்துப் புணர்ந்ததால் மகாபாவமும் அவனைப்பற்றிக்கொண்
ட அதனாற் சித்தப் பிரமபுண்டாதித் தந்தேசம், தன்சிர

க-வறு அத்தியாயம்,   ௭

ம், சுற்றத்தார் முதலானவர்களையும்விட்டு, அநேகதேசம் மலை, காடு, முதலானதுகளிற்றிரிந்து அவசனாய்க் கருநிற மடைந்து படி, தாகததுடன் அலைத்து அனேககரலம் சென்றபின், திருவையாற்றில் காவேரிநதிக் கரையையடைத்து சிலகாலம் சென்றபின், அநேகஜனங்கள் மாகமாசத்திலுள்ள ஒருநாள் சூரியமாதயததிற்குமுன கூட்டமாக ஸ்ரானஞ் செய்வவந்தார்கள். அவர்களைத் தூரத்தில்கொண்டு அந்தமகாபாதகன்பின்சென்றான். அக்காலத்திலுண்ணியநதிபாடியகாவேரியில் ஸ்ரானஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஓர்பிராமனோத்தமர் தன்னிரண்டு கைகளால் சலத்தை முகந்து அவன்மேல்வீச அவனைப்பற்றியிருந்த பிரமகத்தியானது அவனைவிட்டு நீங்கித் திவ்விய சரீரத்தையும், கலககமில்லாத அநீவையுமுடையவானது, இங்குநாம் வரவேண்டிய காரணம் யாதென்று ஆலோசித்துநிறுங்காலத்தில், பூவடிண்ணியததீற் காவேரிசலமானது இம்மாகமாசத்திலுள்ள சரீரத்திற் பட்டமைபாலுண்ணப்பற்றியிருந்தபிரமகத்திநீங்கியது. உன்னுற் செய்யப்பட்ட மாதுர்கமன முதலான கொடிய பாவங்களுக்காகும்பிரமகமுதலான அசக்கியநரகங்களில் அநேக கற்பகாலங் கிடந்து நீ வாதனை அடையவேண்டியது. அப்பாவங்களை அனுபவியாமலிருக்கவேண்டினால் உன்மாணபரியந்தம் பஞ்சநதத்தில் வசித்தபுண்ணிய தீர்த்தமாகிய காவேரியில் தினந்தோறும் திரிகாலஸ்ரானஞ்செய்து பரமசிவதரிசனம் பண்ணிக் குரூபதேசத்தாற் பஞ்சாக்ஷரபம் தினமொன்றுக்குப்பதினாயிரஞ்சுபித்து, நூறுபிரதக்ஷணமும், ஏகாதசருத்திரசபமும் ஏகவாரபோசனமும், வர்ணச்சிரம தர்மாசரணமும், உறு

அ   °   பஞ்சநதமான்மியம்

தியாகச்செய்வாயேல் உன்பாவப்பிராயச் சித்தமாகும். இல்லாவிடில் அநேக கற்பகாலம் நரகவாதனை அடைவாபென்று ஆகாயத்தில் அசரீரி உண்டாயிற்று. அவ்வசரீரியைக்கேட்டு தத்தன்மரணபரியந்தம் அவ்வாறே திருவையாற்றில் வசித்துக் காவேரிஸ்நானமுதலானதும்செய்து, மரணமடைந்து, இந்திரலோகத்தைப்பெற்றுப் பீன்பு, பூர்வ புண்ணியப் பிரபாவத்தால் நூறு சனனம் பிராமணனாகப் பிறந்து, கடைசியில் சந்திரபாசம் பெற்று, இந்திரியநிக்ரகஞ்செய்து விரக்தனாகப் பிறவாமுத்தியடைந்தான். துஷ்பிரவர்த்தி மிகக்கொடிய பாவங்களைச் செய்தமையால் நூறுதரம் பிறந்து முத்தியடைய வேண்டியதாயிற்று. புண்ணியாத்மாக்கள் ஒரேசன்மத்தில் முத்தியடைவது சத்தியம்.

மு த லா வ து அ த் தி யா ய ம்

மு த் தி த் து .

உ-வது- சிவப்பிரியர்சாரூப

சாமீபமடைந்தவத்தியாயம்.

காவேரிதீரத்திற் பிறந்தவர்களும், அறுபத்துராலுக் லைக்கியானங்களையுந் தவர்களும், நாலுவேதம்-ஆறங்கம்-மீமாஞ்சை-நியாயசாஸ்திரம்-பதினெண்புராணம், தர்மசாஸ்திரம்-முதலானவைகளை ஐயந்திரிபறவு ணர்ந்தவர்களும், காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் அறுவகைக் குற்றங்களை நீக்கினவர்களுமாகிய சிவப்பிரியரென்றும், சுதர்மாவென்றும், இரண்டு பிராமணோ

த்தமார்களிருந்தார்கள். அவ்விருவரிற் சிவப்பிரியர், திருவையாற்றில் காவேரியிலணந்துவருஷம்ஸ்நானஞ்செய்துமாக மாசத்திற்குரியோதயகாலத்தில் கியமவிதிப்படிவீசேடஸ்நான தான ஜப ஹோம தர்ப்பணதிகளுடன்மகாதவகசெய்ததுமன்றிக், கங்கையையுஞ்சந்திரனையுந் தரித்தசடையை யுடையவருநீ- நீலகண்டத்தையுந் திரிநேத்திரத்தையுமுடையவரும்-உமைகலந்த வாம்பாகத்தையுடையவரும்-பக்தசம்ரக்ஷகருமாகியபரமசிவனைஅருச்சினைசெய்தும்-சிவாலயத்திற்றிருவிளக்கிடும்- ஏகாதசருத்திர சபத்துடன் நூறுபிரதக்ஷணமும் தாரகமந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் முப்பதினாபிரம் பஞ்சாக்ஷரஸபமும்- சரபாலஉபநிஷதத்திற் சொல்லியவிதிப்படி விபூதியுத்தூளானத்துடன்- திரிபுண்டரமும், உருத்திராக்ஷங்கோத்தஉபவீதமும், உருத்திராக்ஷமாலிகையுமுடையவராய்ச் சிவபணிசெய்தும், பஞ்சநத நாதர்பிரீதியாக அறுவகைச்சுவையுடன் பிராமண போசனமுஞ்செய்துவந்தார். சுதர்மாவானவர், வேதத்திற் சொல்லியவிதிப்படி சோமயாகமுதல் அனேகயாகங்கள்செய்து, யாகமுடிவில் பிராமணனுக்கு அன விவ்லாத சொன்ன தானத்துடன் அன்னதானமுஞ்செய்து, தன்னாச்சொமத்தில்வசித்தார். இவ்வாறுகெடுங்காலம்நடத்தி, அவ்விருவர்களும் ஏககாலத்தில் மாணமடைந்தார்கள். அப்பொழுது இந்திரனானவன்தன் தூதரைநோக்கி, அநேகதர்மங்களைச் செய்தபுண்ணியான்மாக்களாகிய சிவப்பிரியர், சுதர்மாவென்பவரிருவரையும்- என்னுடன் ஏகாசனத்தில்வீற்றிருக்க அழைத்துவாருங்களென்று உத்திரவுகொடுத்தான். அப்பொழுது

தேவதூதர்கள் நவரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத்தே
வமாதர்களால் விளங்குகின்ற விமானத்துடன் பூமியில் வ
ந்து அவ்விருவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டுபோந் தரு
ணத்திற், கைலாசபதியாகிய பரமசிவனுனவர் நந்தியெம்
பெருமானையழைத்து, நீ இப்பொழுதே சிவகணங்களு
டன்சென்று இந்திரனுலகத்திற்குச் செல்கின்ற சிவப்பிரி
யரென்னும் சிவபக்தரை நம்மிடத்திற்கழைத்துவா வென்
று கட்டளையிட்டருளினார். அவ்வாறே நந்திகேசுவரா, சி
வகணங்களுடன்சென்று, இந்திரலோகத்திற்கேகுஞ் சிவ
ப்பிரியர்-சுதர்மா என்பவரிருவரீற் சிவப்பிரியரை மாத்தி
ரம் அழைத்துக்கொண்டுவந்து திருவையாற்றிற்செம்பொ
ற்சோதியார்மருங்குவிடுத்தனர். உடனேபரமபதியானவர்
சிவப்பிரியருக்கு சாரூப்பியமளித்தருகில் வைத்தனர். பின்
பு-தேவதூதர்கள் சுதர்மாவொருவரை மர்த்திரமழைத்து
க்கொண்டுபோயமராவதிக் கிறைவனாகிய இந்திரன்முன்வி
டுத்தும், சசிமனானாகிய சுரர்குலாதிபனே! தேவரீருத்தி
ரவிற்படி சிவப்பிரியர் சுதர்மாவிருவரையும் அழைத்துவ
ருமராககமததியில், நந்திகேசுவரர் சிவகணங்களுடன் வ
ந்து பலாத்காரமாகச் சிவப்பிரியரைமாத்திரம் அழைத்துக்
கொண்டுபோய்விட்டாரென்றுசொன்னார்கள். அதைக்கே
ட்ட வந்திரனுடனேவச்சிராயுததராக ஐராவத்தின் மே
லாரோகணித்துப் பஞ்சநதத்தையடைந்து சிவகணத்தின்
மததியில் வேத்திரபாணியாக வெழுந்தருளியிருந்த நந்தி
தேவரைத்தரிசித்துச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்
துவாய்பொத்திக் கைகட்டினின்றுன். நின்றவந்திரனை நந்

திதேவர்பார்த்து இத்திரனே! சுகமாவென்று வினவி, இப்
பொழுதிங்கு நீ வந்தகாரியமென்ன? அசுரர்களாலேதாவ
திக்கமுண்டோவென்றுகேட்டார். இத்திரன், சுவாமி சி
லாதமுனிவர்புத்திரனே! எப்பொழுதும் சிவபூஜை துரந்
தரனாகிய வடியேனுக் கசுரரால் யாதொருதொடராவியி
லலை. ஆதிகூலததிறபரமசிவனாலெனக்குப்பட்டாவிடேஷக
ஞ்செய்து, புண்ணியாருமத்திற்குன் னுலகபதவியையளித
துவாவென்றுகொடுத்தவுத்திரவீண்படியேசிலப்பிரியர்கதா
மாவிருவரையுந்தாதர்களை னுலகததிற்கழைத்துவருமார்க்
கத்திற் றுங்கள் சிவகணததுடன்வந்து, சிவப்பிரியரைமா
ததிரமிங்கழைத்துவந்த, காரணத்தெரிந்துகொள்ளவந்தே
னென்றான். நந்திகேசுவாரிடத்திரனைப்பார்த்து இத்திரனே!
திருஷுவயாற்றிலவசித்தது, சசெம்பொற்சோதியாரைத்தியா
னித்துத தெரிசித்தவரீகளுக்கு மீண்டுமண்ணுலகத்திற் பி
றக்குமுன்பதவிமுதற்பிரமவிஷ்ணு க்கள்படவியுமருகமலல
அன்றியு மவர்களுக்கு க்கருப்பவாசம்- நாகம்- மகாபாத
கம்- பலகாரணததாற் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேரும
பாதகம்- ஒருவனை அபரத்திரனாகச் செய்யும்பாதகம்-மல
பாதகம்-பிரகீர்னபாதகமுதலானதும்- கிடையாதாகையா
விந்தச்சிவப்பிரியரைந்து வருஷகாலம் புண்ணியநதியாகி
ய காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்ததோடு மாகஸ்நானமும்-
சிவனைக்கரியமுஞ் செய்ததாற் சிவலோகத்திற் சிவருப
த்துடன் சிவசமீபவாசமடைந்தனர். சுதர்மாவானவர், சி
வனைக்கரியமின்றிக் கேவலங்கர்மத்தைமாத்திர மனுஷ
டித்துவந்தவராகையா லதற்குப் பிரயோசனமான வுன்னு

யெ. பஞ்சநதமானமியம்

லகமரகிய சுவர்க்கலோதவாசங்கிடைத்தது. நீ இனிமே
ல வரவர்கள்செய்யுங்கருமத்தைத் தெரிந்துநடத்துவதோ
டு இதை எமன்முதலானவர்கட்குந் தெரிவித்து அரசுசெ
ய்யக்கடவாயென்று கட்டளை யிட்டருளிநார். இந்திரனான
வன் மகாலிங்கதரிசனத்தோடு நந்திகேசுவரரை வுணங்கி
விடை பெற்றுக்கொண்டு தன்னுலகமாகியவிந்திரலோகத்
தையடைந்துசுதர்மா வேரடாசானத்தில் வீற்றிருந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

காவது சுரதமகாராஜன்புத்திரனடை ந்தவத்தியாயம்.

அஸ்திநாபுரியிலே சந்திரவம்சத்திலே பிறந்தவ
ரும் நான்குவருணச்சிரம ரக்ஷகரும், சத்திபசந்தரும், பா
கசீலரும், சதாதர்மசிந்தையையுடையவருமாகியசுரதமகாரா
ஜனென்பவர்கெடுங்கால மாகசெய்து வந்தார். அவர்தன
க்குப் பின்னாக செய்வதற்குப் பிள்ளை யில்லாமல், அசு
வமேதத்தோடு புத்திரகாமேஷ்டிபாகமுஞ் செய்துஞ் சந்த
தியில்லாததினால் மிகுந்துக்க முடையவராய்க் கங்காதீர
மடைந்து அவ்விடத்திற் காவக்கிலேசஞ்செய்து மனோல்
புத்தோடு பாமதருமமான தவசெய்துரொண்டிருக்கும்
நாரதர்முதலான மகரிஷிகளைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்
துகின்று, சுவாமி முனிசிரேஷ்டர்களை! நான் அசுவமேதத்

(2) ஈ-வது அத்தியாயம். ௨௩

தோடு புத்திரகாமேஷ்டி யாகமுஞ்செய்தும் புத்திரனில்
 லாதவனுனென். இதைத்திருவுளங்கொண்டு எனக்குப்புத்
 திரனுண்டாவதற்குக் காரணமும் நான் பூர்வஞ்செய்த பா
 வமுஞ்சொல்லி யருளவேண்டுமென் றீரந்துநின்றார். சுங்
 காதீரவாசிகளாகிய முனிவர்கள் அரசனைநோக்கி, அரச
 னே! நீ பூர்வுகன், 5 ாறையும் பசுவையுந்தனியாகும்படி
 பிரித்துவிட்ட காரணமாலிந்தச் சன்மத்திற்பிள்ளை யில்
 லாதவனாய், அதைப்பிராயச்சித்தமாகக் கைலாய தரி
 சனஞ்செய்வாயேற் புத்திரனுண்டாவானென்றார்கள். சு
 தராஜன் றன்னுருக்குவந்து மந்திரிவச மிராச்சியத்தை
 யொப்பிவித்துத் தான் அசுவாருடனாகக் கைலாசத்தேரிசநஞ்
 செய்வதற்குப்போனார். அவர்போனபிறகு அவருக்குச்சத்து
 ருக்களான அனேக அரசர்கள்வந்து பட்டணத்தை வளைந்
 து முற்றிகைபிட்டார்கள். அதைக்கண்டமந்திரி சுதராஜ
 னையழைத்துவரும்படித் தூதர்களை யனுப்பினான். அத்தூத
 ர்கள்காற்றிலுமதிகவேகமுள்ள, குதிரைகளிலேறி நெடுந்
 தூரஞ்சென்று, அரசனைக்கண்டு நடந்தசங்கதிகளைத் தெரி
 வித்தார்கள். அரசன் சற்றுநேரமாலோசித்து, கூடித்திரியர்
 களுக்கு இராச்சியபாலனஞ்செய்தல்தான் பரமதர்மமென்
 றெண்ணித்தன்பட்டணமாகிய ஹஸ்தினாபுரியையடைந்து
 சத்துருக்களாகியவரசர்களோடுஐந்துநாள் யுத்தம்பண்ணியு
 ஞ்செயிக்கமுடியாமற் பின்னோர் பாணத்தையெடுத்து, அ
 கோரநந்திரத்தைச்செயித்து, வில்லிற் பூட்டிப்பிரயோக ஞ்
 செய்தார். அவ்வுஸ்திரமானது அக் கினிச்சுவாலாமலைகளை
 க்கக்கிக்கொண்டுபோய், ச்சத்துருக்களை நாசமாகும்வண்.

ணந்திததுவிட்டது. அதன்பின்னரான், அனேகருஷகாலமரசாஷி செய்துகொண்டிருந்தும், புத்திரனில்லாமையால்மிகுந்தவிசனத்துடன் திக்குவிசயம்பண்ணப் போகிறவர் போற்றீர்த்தயாத்திரையை மனதிலுத்தேசித்து, அனேகதீர்த்தயாத்திரைசெய்து கடைசியாகக்காவேரிநதியையடைந்து, அந்ததியினிருகரையிலுமுள்ள திவ்வியக்ஷேத்திரங்களைத்தொரிசித்துக்கொண்டு, ஜீவன்முததிக்கேத்திரமாகிய திருவையாற்றையடைந்தார்.

அடைந்தவரந்தக்ஷேத்திரதீர்த்தமாகிய பஞ்சநதகாவேரியிற்சங்கற்ப பூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து அனேகதானங்களுடன் க்ஷேத்திர சிராத்திமுஞ்செய்து, சிவதொரிசனஞ்செய்யத்திருக்கோயிலினுழைந்து, அங்குபரமப்பிரகாசமாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்குஞ்செம்பொற்சோதியானரக்கண்டு, பிரதக்ஷணமஸ்காரத்துடன், அருச்சுனசெய்தபின், அவ்விடத்திற்சந்நியாசம் பெற்று இரத்திரிய நிககிரகயோகத்துடன் ஜடாபஸம் ருத்ராக்ஷதாரியாகச் செம்பொற்சோதியானாத் தியானித்துக்கொண்டு நின்றதூர்வாசமகரிஷியைக்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்றார். நின்றஅரசனைத்தூர்வாசமகரிஷியானவர் பார்த்து, இராஜனே! உம்முடைய நாட்டிலும் நகரத்திலுமுள்ள ஜனங்களோடு நீ ருஞ்சுகமோவென்றனர். அதைக்கேட்ட சரதமகாராஜா, தூர்வாசமகரிஷியைநோக்கி, சுவாமி! தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தால், அனேககாலமிராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவந்து, அவ்வாறேயெனக்குப்பிறகு பாஸனஞ்செய்யப்புகுத்திரனில்லாததுககத்தாற்கங்கநதியையடைந்து, அத் தீரவரசிகளாகிய நாரதர்முனிமுதலான மகரிஷிகளைக்கண்டு,

௩-வது அத்தியாயம்.   ௧௫

உடியேன்குறையை விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டேன் அவர்கள் நீ பூர்வத்திற்கன்றையுந் தாயையும் பிரித்ததோ ஷத்தாற்புத்திரனில்லாத வனாபதற்குப்பிராயச்சித்தமா கைகை லாபதரிசனஞ் செய்வா யேற் புத்திரனை யடைவா யென்றாகள்.

அதைக்கேட்டபிறகென் பட்டணமாகிய அஸ்தினு புரியையடைந்து, திராச்சியத்தை மந்திரி வசத்திலொடபு வித்து, நான்கைலாசயாததிரை செய்யப்புறப்பட்டேன். அ த்தருணத்திலென் சத்துருக்களானேகர் கோட்டையை வ னேந்துமுற் றிக்கையிட்டதை மந்திரிமார்களனுப்பிய தூத ர்களா னெடுந்தூரம்போன நான்மெரிந்து திரும்பியஸ்தி னுபுரியையடைந்து, சத்துருக்களைச்செய்த் தாசாகாழிசெய் துவருங்காலத்தில், புத்திரனில்லாத துக்கத்தாற் றிக்குவி ஐயஞ்செய்யப் புறப்படுகிறவனைப் போற் றீர்த்தயாத்தி ரையை மனதிலுத்தேசித் தநேகதீர்த் தயாத்திரைபண் ணிக்கடைசியாக க்காவேரி நதிக்கரையை யடைந்தந் தியினி ருகரையிலுள்ள கேஷத்திரங்களைத் தெரிசனஞ் செய்திப்பொழுதிந்த கேஷத்திரமடைந் தேனென்றார். அ தைக்கேட்டதூர்வாசமுனிவர் அரசனே! உன்பாவகிவர்த்தி யீன்பொருட்டுக் கைலாசதெரிசனஞ் செய்ய வேண்டியது ஆவகிமானதாற் கைலாசத் தையிந்தகேஷத்திரத்தில் வரவ றைக்கிறேனென்று, பரமபதியாகிய சிவபெருமானைத் தி யானித்துத்தினமொன்றுக்கு முப்பதினாயிரம்வீதம் நாற் பதுநாட்பஞ்சாக்ஷாஜபம்செயித்து க்குடைசியிற்பரமசிவ னை - உமைபாகனே - ருத்திரனே - சங்கரனே - பிரமவி ஷ்ணு தேவேந்திராதிக்ஷாற் பூசிக்கப்பட்டவனே - சூலபா

யசு

பஞ்சநதமா ந் மியம்

ணியே - அடியார்களுடையும் பாதபங்கயனே - பிரம்ஞர்
 னிகளடையுமாத்மசௌரூபனே - ஸ்வானுபூதிப் பிரசித்த
 னே - சர்வசாக்ஷியனே - விசுவாதீதனே - மகரிஷி யுத்த
 மனே - முத்தொழின்முதல்வனே - சிவஞானத்தாற்சம்சா
 ரவாதைகளைக்கீழ் மோக்ஷானந்தத்தை யளிப்பவனே - வே
 தவேதாந்த வுபநிடதத்தான் முறையிடப்பட்டவனே - அக
 ணீடபரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரமமே-சந்திரகுடனே,
 பஞ்சநதீசனே! என்று ஸ்தோதாதிரம் பண்ணினார். அப்
 பொழுது பரமசிவன் - அம்பாள் - விக்கினேசுவரர் குமாரர்
 சமேதராக நந்தி தேவர்முதலான சிவகணங்களுடன் சர்ப்
 பாபரண வலங்கிருதராயும், நகசிகை பரியந்தம் விபூதி உத்
 தூர்நமும் அதன்மேல் உருத்திராக்ஷ மாலிகை பூண்டவ
 ராயும், ஒருகையிற் பிரமகபாலமும், ஒருகையிற் பிநாகமெ
 ன்னும்கொண்டும், ஒருகையிற்சூலமும், ஒருகையில் மழுவாயு
 தமூந் தரித்துக் கைலையங் கிரியைபெறத்த நிஷ்ப வாகனாரு
 டராய்ப்பிரசன்னமாகித்தூர்வாசரருகில்வந்தார். வந்தவரை
 சங்கரா வதாரமாகிய தூர்வாசமகரிஷியானவர்கண்டு ஆ
 னந்தமடைந் தெழுந்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ண
 பரமசிவனுனவர் பக்தசிகாமணியாகிய தூர்வாசரே! உம்
 முடைய ஸ்தோத்திரத்தாலும் தவசாலும் பிரசன்னராஜோ
 ம். உம்முடைய மனதினினைத்ததைக் கொடுக்கின்றோம்.
 அதனைச்சொல்லு மென்றார். அந்தத்திருவாக்கைக் கேட்டு
 ததூர்வாசர் சுவாமி. தயாமூர்த்தியே! சமஸ்தயோகியருக்
 குழுத்திகொடுக்கின்ற தேவரீர்தேரிசனத்தால் கிருதார்த்த

௩-வது அத்தியாயம்.   ௮௪

ஹேனன், ஆனாஹ் தேவரீரிடத்தில் யாசிக்கின்றேன்; மிகுந்ததருமமுள்ளவனும் *புண்ணியகீர்த்திப் பிரதாபத்தை யுடையவனுமாகிய சுரத மகாராஜன் புத்திரனிமித்தமென்னைச்சரணமடைந்தான். அவனுக்குப் பூர்வத்தில்வந்த பாபவிமோசனமாகக் கைலாச தெரிசனத்தாற் புத்திரப்பிராப்தி நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்வேகைலாசம் போவதற்குச்சக்தனாகவிருக்கின்றான். அவனுக்குக்கைலாசத்தை யிந்த்ரேக்ஷத்திரத்தில் வரவழைக்கின்றேனென்று பிரதிக்கினைசெய்துவிட்டேன். ஆகைபாலிவ்வரசனுக்குக் கைலாசதரிசநத்தோடு புத்திரப்பேறு மளித்தருள வேண்டுமென்றார். பரமசிவன் நாதிகேசுவரரைப்பார்த்தது நந்தியே! நீ அதிசேக்ஷாமாகச் சென்று, கைலாசபர்வதத்தை யிவ்விடங்கொண்டு வாவென்றுத்திரவுகொடுத்தருளினார். அவ்வண்ணமேநந்திகேஸ்வரர் சென்றுகைலாசத்தைக்கொண்டுவந்து, ஆலயத்திற்குருமருங்கிறுநிவிப பரமசிவனுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்தார். உடனே பரமபதியானவர் தூர்வாசமுனிவரையழைத்து, தூர்வாசமுனிவரே! நம்முடைய வாலையத்தினிருபக்கத்திலுங்கைலாசபருவதமானது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் நாஞ்சிவலிங்கசாரூபமாக, வெழுந்தருளியிருக்கின்றோம் புத்திரனில்லாதவர்கள் பக்திசிரத்தையாக அவ்விரண்டிடத்திலுநம்மை ததெரிசிப்பார்களானால், புத்திரனை யடைவதுநிச்சயம். அன்றியும்ந்த்ரேக்ஷத்திரத்தில், வாஸம்பண்ணப்பட்டசகலஜீவராசிகளுந் கைலாசவாசிகளேய

௨௮ பஞ்சநதமான்மியம்

ன்று சொல்லியதோடு, அரசனுக்குத் தெரிசனஞ்செய்வியு
மென்றுசொல்லி, மஹாலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். தூ
ர்வாசர் அரசனையழைத்துவந்து, வடகைலாயத்தென்கை
ல்யமிரண்டிடத்துஞ்ஜோதிசொருபமாகப் பிரகாசித்தின்
ற கருணாநிதியாகிய பரமபதியைக்காட்டினார். அரசன்கண்
டுமன்திலாநந்தமடைந்து, பரமசிவனைத்தாவர்சங்கமசொ
ருபனே,விஷ்ணுவின்கண்ணிலங்கியபாதனே- பிரமன்சிர
பங்கனே,சிவசொருபனே,ஆலகாலவிஷபோசனனே, வே
தவேதார்த்தஆகமங்களாலறியப்படாதவனே,நாமருபமற்ற
வனே- எல்லாவற்றிற்கு முதன்மையானவனே, நித்தோ
ஷகுணருபனே- திரிபுரார்த்தகனே, கைலாசகிரிக்குப்பூஷ
ணமாயுள்ளவனே-பஞ்சநதீசனே- ஜப்பியேசனே! என்று
ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். பரமசிவன் அத்தோத்திரத்தி
ற்குமனமுருகி இலிங்கத்தின்மேற் சேரமாஸ்கந்த மூர்த்தி
யாகத்தோன்றிச்சுரதமகராசனே! எமதனுக்கிரகத்தாற்றீ
ர்க்காயுளுள்ளவனுஞ்சிவகைங்கரியப்பிரியனும்வேதவேதா
ங்கபாரங்கதனுமான வேராபத்திரிணச்சீக்கிரத்திலடைவா
யென்றுதிருவாய்மலர்ந்த நுளிமகாலிங்கத்தினுள்ளே மறை
ந்தருளினார். அரசன் ஆனந்தமடைந்து, தூர்வாச முனிவ
ரைநமஸ்கரித்து, ஷாட்குண்யபரிபூரணரே தேவாரீரனுக்
கிரகத்தாற் கைலாய தெரிசனத்துடன் பரமசிவதரிசனமும்
பெற்றேன். இனி யிவ்வுலகத்திலடையும் பலனொன்றுமி
ல்லை. அடியேனுக்குவிடைதந்தருளவேண்டுமென்றார். அ
வ்வண்ணமே தூர்வாசமுனிவருத்திரவுகொடுக்கப்பின்புஅ
ரசன் சதுரங்கசேனையுடன், தன்னகரம்போய்ச்சேர்ந்து,அ
ரசரட்சியைக்கைக்கொண்டு, நான்கு வருணத்தாரூந் தத்த

மக்குரியவொழுக்கத்தினின்றும் தவறாது அரசாக்கிச் செய்து வந்தார். இவ்வண்ணிகழுங்காலத்தில், அவ்வரசன்மனை யாள்கர்ப்பவதியானான். அப்பொழுதரசன் பும்சுவனமேந்த முதலியகருமங்கள்செய்தான். பூரணமரணபந்தாவது மாசத் தில் அவன்மனைவிலககனைபலம்- சந்திரபலம்-முதலான சுப முகூர்த்தத்தில் நல்லபுத்தூணைப்பெற்றான். உடனே அரசன்; அளவில்லாததனம்-தானியம்-வஸ்திரம்-ஆபரணம்-கோ, பூ மிமுதலியதானங்கள்மனப் பிரீதியுடன் வைதிகப் பிராமணோ த்தமருக்குக்கொடுத்து, அக்குழந்தைக்குச்சிவதத்தென்று பெயரிட்டு அதன்பின்சாதகர்மா- அன்னப்பிராசனம் கர்ண் வேதையென்கிற ஆண்டுநிறைவு- சவுனம்-உபநயனமுதலிய கிரியைகளைக்குறைவறநடத்தி, வேதவேதாங்கம்தனுர்வே தம்-ஆயுள்வேதம் யாணையேததங்குதுரையேததம்- இரதா ரோகணம்- அஸ்வப்பரீட்சை, ரதநப்பரீட்சை, பரதசாஸ் திரம்- இராஜரீதிமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகியானமும பதிநான்குவித்தையுங்கற்பித்து, அவ்வராச்சிய பட்டாபி ஷேகமுஞ்செய்வித்துச் சிலகாலமரணபின், இராச்சியத்தி ற்புத்தூணை வைத்துவிட்டுச் சிலசேனையுடன் திருவையாற் றையடைந்து, கரவேரிநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து, பரமசிவ னெழுந்தருளிய ஆலயத்திற்கு வந்து, தெரிசனஞ்செய்து அனே கதிரவியத்துடனாறுகிராமங்களைததானஞ்செய்தான். அதன் பின் வைகாசிமாதத்திற் பூர்ப்பக்ஷத்திற் துசாரோகணமுத ல்ரகேதாச்சவஞ்செய்து, உச்சவத்தின் மத்தியகாலத்திற்பக்தி பூர்வமாகஷ்டராசத்துடன் பிராமணபோசனஞ் செய்வித் துப்புத்தாநாள் துசாவரோகணஞ்செய்து, தன்னகரம்போ

உயி பஞ்சநதமான்மியம்

யச்சேர்தான். சிலகாலஞ்சென்றபின்சிவபக்த்திகாமணி யாகிய-சுரதமகாராஜன் பரமகருணாகிரியாகிய, பரமசிவ ன்றிருவடியிற்கலந்தனன். சுரதமகாராஜன் சிவலோகம டைந்தபின் புத்திரனானசிவதத்தமகாராஜன்அரசாகி செ யதுவருங்காலததில் றன்குலகுருவாகியதெனமிய மகரிஷி பிடத்திற்பஞ்சநதீஸ்வராணுக்கிரகததாற் றுன்பிறந்ததைக் கேட்டுப், பஞ்சநதக்ஷத்திரமவந்து, பங்குனிமாசஞ்சக் கிலபக்ஷத்திற்றுசாரோகணமுதல் ரதோச சவம்வரையி ற செய்தமுடித்து, ததிருமபதன்னகரததையடைந்து. தன் பின்னையாகியசங்கரமகாராஜனுக் குபபட்டாபிஷேகஞ்செ யதுவைததுச சிவலோகத்தையடைந்தான். அதன்பின்சங் கரமகாராஜன் திருவையாறதையடைந்து,சுத்திரைமாதம் சக்கிலபட்சத்தில ரதோச்சவஞ்செய்துவைததுததன்னகர ததையடைந்தான்.

ந - வ து அ த் தி ய ர ய ம .

மு ற றி ற று .

ச-வது சுசரிதன் மெபயம்நீங்கிமுத்தி

அடைந்த அத்தியாயம்.

கௌதமீதீரதேசத்திற்குதவசென்னும்பிராயண ன் - சுசிலயென்னுமணையாளோடு ஒழுக்கம் ஆசாரமமுத லியனாகித் குறைபாடின்றி இல்லறநடத்திவந்தனர்- அ

வர்செய்த நற்றவபேராக மனையாளோரான் குழந்தை
யைப்பெற்றனள். அக்குழந்தைக்குச் சுசரிதனென்று நாம
மிட்டு வளர்த்துவருங்காலத்தில் அத்தேயத்தில் மிகுந்தபஞ்
சகாலம்நேரிட்டது- அப்பஞ்சத்தில் மிகுவருத்தமடைந்து
அவ்வுரைவீட்டுத்தன்மனையாளையும்புத்திரனையு மழைத்து
க்கொண்டு அனேகதேசங்களைக்கடந்து வரும்போதுமார்
க்கமத்தியிற் சுதவசியென்னும்பிராமணன் மரணமடைந்
தார். உடனே அவர்மனையாள்-சுசிலையென்பவளும் அனு
மரணமடைந்தாள். சுசரிதன்-தாய் தந்தை யிருவருக்குஞ்
செய்யனேண்டியகிரிபைகளை முடித்துவிட்டு மிகுந்த துக்கமு
டையவனானேக நாடுநகரங்களெல்லாங்கடந்து சிவாலய
ங்களாலலங்கரிக்கப் பட்டவிருகரையையுடைய காவேரிந
தியை யடைந்து அங்கங்குள்ள சிவாலயங்களையெல்லாந்
தொரிசித்துக் கடைசியில் திருப்பழணம்வந்துகாவேரிஸ்நா
னஞ்செய்துரித்தியசுருமங்களைமுடித்துஅங்குள்ள பிராமண
ளில்லத் திலையமேற்றுண்டு வழிநடைசசிரமத்தா லோர்வி
ருகூத்தினடியில் மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் ரித்திரைசெ
ய்தான். அப்பொழுது-கோரூபமும் வக்கிரதந்தங்களையு
முடைய வோர்புருஷன் கனவிறோன்றி இன்றைக்கைந்
தாரான் நீமரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கே
ட்டெழுந்து மரணபயததால் மெய்மறந்து அவசனாய்ப்புல
ம்பிக்கொண்டு காவேரியோரமாக நடந்துதிருவையாற்
றையடைந்து அங்குள்ளகாவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து வ
ர்ணாச்சிரம தர்மத்தை முடித்துக்கொண்டுவருகையில் சிவா
லயத்தின் நெற்குவாயலிவிருந்த கிருபானோக்கத்தையுடை
யவரும் தன்பிரமகாந்தியான் மூன்றுலகங்களை விளங்கவை

த்தவரும்- ஜீவகோடிகளுடைய பயத்தைநீக்குபவரும் -
 வேதவேதாங்க த்தினிச்சயத்தை யையந்திரிபறவுணர்ந்தவ
 ரும்- விபூதித்த திருமேனியரும்- நெற்றியிற்றிரிபுண்
 டரத்தையுடையவரும்- உருத்திராக்ஷமாலிகாபரணரும்-
 சடாமகுடத்தையுடையவரும்- கரம்வெகுளிமயக்கமெ
 ன்னுமுக்குற்றம் நீங்கினவரும்- பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகரும்-
 ஜகத்குருவும்-சிவப்பிரஸாதத்தை யுடையவருமான வசித்
 டமகாமுனிவரைக்கண்டு கண்ணீர் பெருகவிட்டுக் கோ
 வென்றலறி அடியேனேரகித்தருளவேண்டுமென்று தி
 ருவடியில்விழுந்தான். உடனே யோசத்திலிருந்த மன
 தைத்திருப்பிக் காலில்விழுந்தவனை யிரண்டுகையாலுந்தூ
 க்கி நீயாவன்? எவ்விடத்திலிருந்து வருகிறாய் - உன்பேர்
 யாது? நீ பெவராற்பயமடைந்தாய்- அந்தப்பயத்தைப்பரம
 சிவப்பிரஸாதத்தாற் போக்குகின்றோம்- நீ அஞ்சாதாயாவ
 ற்றையுஞ் சொல்வாயென்று வசிஷ்டமகர்முகிவர் உரைக்
 கச் சுசரிதன் றைரியமடைந்து சுவாமி முனிசிரேஷ்டரே!
 யான் கெனதமீதீரதேசத்திலிருந்த சுதபசியின்புத்திரன்-அத்
 தேசத்தினின்ற பஞ்சகாலத்தை நீக்கவேண்டி யென்றாய்
 தந்தை யிருவருடன்பாணும்வந்தேன். மார்க்கமத்தியி லெ
 ன்றாய்தந்தை யிருவருமரணமடைந்தார்கள். அதன்பின்ய
 ன்வெகுதேசங்களைக்கடந்து திருப்பழணத்தை யடைந்து-
 அங்குள்ள பிராமணுளில்லந் தோறுமையமேற்றுண்டு நெ
 ற்தூராஞ்சுற்றி வந்த விளைப்பாலோர்மரத்தினடியி னித்தி
 ரைசெய்தேன். அப்பொழுதுகோரருபத்தையுடையகோ
 ர்புருஷனென் கணவற்றோன்றி இன்றைக்கைந்தரநான்
 நீ மரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கேட்டுப் ப

யந்தெழுந்து வந்துதேவரீரைச் சரணமடைந்தேன டியே
 னேரகூழித்தருள வேண்டுமென்றான். வசிட்டமுனிவர் -
 ஞானதிருஷ்ட்டியா லவன்கருமத்தைத் தெரிந்து- சுசரிநீ
 டீன! நீ பூர்வசென்மத்திற் குருமுன்னிலையாற் றெறிந்து
 கொள்ளாம னீகற்றகல்விப் பலத்தால் வேதார்த்தம் உபநி
 டதமுதலிய சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்தமையால் ரௌரவம்
 கும்பீபாக முதலிய கொடிய ஊரகங்களில் மானிடவருஷ
 த்தி னூறுவருஷமதிகவாதையடைந்து பின் கர்மசேடத்தாற்
 கழுதையாகப் பத்துச்சென்மமும்- நாயாகப்பத்துச் சென்
 மமும்-அடைந்து பிறகு ஒருஜன்மம் கழுகு- ஒருஜன்மம்
 கரகம்- ஒருஜன்மம் நீசன்- ஒருஜன்மம் சங்கரஜாதி- ஒரு
 ஜன்மம் சூத்திரன்- ஒருஜன்மம் வைசியன்- ஒருஜன்மம்
 கூத்திரியனாகப் பிறந்து இந்தசென்மம் பிராமணனாகப் பி
 றந்தாய் இதுமுதல் பீனிரெண்டு சென்மம் பிராமணனாகப்
 பிறந்து சென்றசென்மங்களி லடைந்த அற்பாயுள்போல்
 இந்தஜன்மத்திலும்இனிவருஞ் சென்மங்களிலு மற்பாயுளை
 யடைவாயென்று சொன்னார். சுசரிதன்-ஐயாமகரிஷியே!
 தங்களைப்பார்க்கிலும்என்னை இரகூழிக்க வேறொருவரையு
 ங்காணேன்-இப்போதுநான்^{இடை}கூழித்த பயத்தைப்போக்கிய
 டியேனை இரகூழித்தருளவேண்டுமென முனிவர்-உனைநூ
 ரகூழிக்கிறேன் பயப்படாரேஎமனைஜெயிக்கும்மந்திரத்தை
 யுனக்குபதேசிக்கின்றேன்- இன்றுமுதல் காவேரியாற்றில்
 கரீலைஸ்நானமும் பகற்காலமுழுவதும் இந்தகூைத்திரத்தி
 லுள்ளவெலையத்தை எள்ளனமாகப் பிரதகூணமும் இர
 த்திரி அஸ்தமனமுதல் உதயபரியந்தம் பஞ்சாகூர செப

மும்- மௌனமாக ருத்திரபாராயணமுஞ் செய்தால் எமன் உன்னிடத்தில்வரமாட்டான்- ஒருகால், வந்தாலும் பஞ்சந தீசுவரர் அவனைசசம்மாரஞ்செய்வார் நானுமிங்குதானேயி ருக்கிறேன்- நீ கொஞ்சமாயினும் பயமடையாதேயென்று சொல்லிதன்னஞ்சிரமத்தையடைந்தார்.

சுசரிதன் வசிஷ்டமகாமுனிவர் சொல்லியவாறு ஸ் நானஜபமுதலானதுஞ்செய்து நான்குநாட்சென்றுஐந்தா நான்மததியானம்ஸ்நானஞ்செய்து, திருக்கோயிலுக்குவர வுத்தேசித்துப் புறப்படுகையில், காவேரியின்றெற்குக்க ரையைப்பார்த்தான். அங்குள்ளுமைக்கடாவிலேறிஅபிமிரு த்துவுகரலமிருத்துவு, சுரமுதலானரோகங்களுடனும், கரு த்தபெருத்த, கோரத்தங்களை யுடையகங்கருடனும், அடி கட்டி-பிடி,யென்று பயங்கரமானவார்த்தைகளைச் சொல்லி க்கொண்டு வந்தஎமதருமராஜனைக்கண்டு,பயந்து அந்தோ! நானென் செய்வேனென்று கதறிக்கொண்டு வசிஷ்டமக ரிஷியினுச்சிரமத்தை றோக்கியோடினான். அந்தச்சத்தத தைக்கேட்டவசிஷ்ட, முனிவர் ஆச்சிரமத்தைவிட்டுவெளியி ல்வந்து எமன் வந்துவிட்டான் போலுமென்று தன் மனதி னினைத்து, சுசரிதப் பிரமசாரியை ரக்ஷிக்கவேண்டு மெ ன்றுகாவேரியைரோக்கி ப்போகையில்தத்தியிற்சுசரிதினை க்கண்டு, நீயலறிக்கொண்டுவருகின்ற, காரணமென்ன வென்றுகேட்குச்சுசரிதன் சுவாமி!காவேரியின்றெற்குக்க ரையிலெருமைக்கடாவின்மேலேறித் தன்சேனைகளுடன் எமன் வருகிறதைக்கண்டு பயந்து தேவரீரீடத்தில் வருகின் றேனென்றுசொல்ல, வசிஷ்டமுனிவர் தன்னிருகையா லுஞ் சுசரிதினைத் தடவிக்கொடுத்ததுப் பயப்படாதேயென்

(௩) ச-வது அத்தியாயம். ௨௫

ஹசொல்லி யவனுடன் தெற்குவாயிலில்வந்து டஞ்சாக்கூர
 செபஞ்செய்யென்றுசொல்லிததாஹுரு வெததியானததுட
 ன் பஞ்சாக்கூர மந்திரஞ்செயிததுத தெற்குவாயில் வதிந்
 தார். அக்காலையில் எமன் கடாவாகனாருடனாகத் தெற்கு
 வாயலுக்கருகில் வரும்போது வசிஷ்டமுனிவர் கம்மமக
 டேவலமாகவேண்ணி யிவனைப்பிடிப்பான் போலுமிருக்கி
 னதென்று நிச்சயஞ்செய்துபாமலினை உனம்பாகனே.
 மாயாதிதனே- அப்பிரமேயனே. மூவருக்குமுன்னேருணை-
 சூலாயுதபாணிபனே- அன்பர்களுடைய தூன்புகழையறி
 கப்பட்டவனே- அடியவர்க் கபாமலிப்பவனே- சத்திய
 மாமக கததைநிலவிறுத்தப்பட்டவனே- சத்தியஞானமுத
 னே! இன்றுஸ்தோததிரம் மண்ணிரூர் அப்பொழுதுபரம
 சிவன்நந்திகேஸ்வரரை யழைத்து,நந்தியே! எய்னிடத்தி
 றபயந்த வசிஷ்டமுனிவர்மாணாக கருணசுகரிதனை இரக்கி
 க குமபொருட்டு எமனை சம்மாரஞ்செய்வா யென்றுஆ
 கஞாபிக்க,நந்திதீதவர்கையிற் சூலாயுதங்கொண்டு சுசரித
 ன்காணுமபடி முன்னாகவந்து சூலாயுதத்தைப் பூமிமீலான
 றியதன்மேற் கையைவைத்துக்கொண்டு நின்றார். அக்கா
 லையில் எம்ன்மகிஷாசுரனாகத் தனசேனையுடன்வந்து நந்
 திதேவராயுந் திரணமாகவேண்ணிக கையிலிருந்த பரசுத
 தைச்சுகரிதன்கழுத்திற் போட்டுததெண்டாயுதததாலடித்தி
 முக்க நந்திதேவர்எமனைப்பார்த்து, அடாஎமனே! பரமசி
 வனுத்திரவாலிச்சுகரிதனை இரக்கிக்கநான்வந்திருக்கஅதை
 தீசற்றுமெண்ணுமற் கையிலிருக்கப்பட்ட தெண்டாயுதத்

தூலடித்துப் பாசத்தைக்கழுத்தில் வீசியழுக்கின்றதைநிறுத்தி உன்னுலகத்தை நீயடைவாயென்றுசொல்ல, அவ்வார்த்தையைச் சற்றுக்கவனியாமலிருந்ததை நத்திதேவர்தெரிந்து, ஊழித்தீயையொத்த கோபத்துடன் கையிலிருந்தகுலத்தாலவன்மார்பிற்குதறிப் பூமியிற்சாயத்தார். எம்ன்மரணமடைந்தான். பெரியோரிடத்திற்பகைத்தாற“பிறங்கல்கல்லிய கோலொப்பா”னென்ற பழமொழிக்குச்சான்றாயினான். அதன்பின் சுசரிதன் மரணமடைந்தவெமனைக்கண்டு பரமசிவனைநோக்கி, யிந்திரன்முதலானதேவர்களாற்றொரிசிக்கப்பட்ட பாதபங்கபனே - விஷ்ணுமுதலான தேவர்களாலுஞ் செய்கமுடியாத திரிபுரசம்மாரனே - உலகத்தைத்தகித்துக்கொண்டு வந்தஆலகாலதையுண்டவனே - புலியதனே யுடையாகவுடையவனே - சர்ப்பாபரணத்தைப் பணிந்த மெய்யனே - என்மேல்வைத்த கருணைநோக்கத்தாற்காலசங்காரனே - பஞ்சநதீசனே! யென்றுஸ்தோததிரம் பண்ணப் பரமசிவன் தெற்குவாயலின்மேல்பாகத்திலெழுந்தருளித் தன்னைத்துதிசெய்த சுசரிதனைப் பார்த்து, சுசரிதனே! யுனக் குப்பிராணதானஞ்செய்த வசிஷ்டமகரிஷியைப்பிதாவாகவும், ஞானாசாரியராகவு, நீயெப்பொழுது ந்தியானி. எம்மாற்கோபிக்கப்பட்டா லாசாரியர்தீர்ப்புர ஆசாரியரற்கோபிக கப்பட்டாலெம்மா லுந்தீர்த்தலரிது நற்குலத்திற் பிறந்தகன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொண்டுகிரகஸ் தாச்சிரமத்தை யடைந்துதருமத்தைசெய்தே வப்பிரீதியாகிய பிரமசரியாச்சிரமத்தோடு தியானத்தையும், யிதிர்ப்பிரீதியாகிய புத்திரனையுமடைந்து மூன்றுகடமைபு

ச-வது அத்தியாயம், 1 உள

த்தீர்த்தவுடன் உன் மனதைமோஷத்திற் செலுத்தினாலே
தார்த்தமான் வெமதுசொருபதை யடைந்துபின் னெம்
னமயடைவாயென்று சொல்லி, வசிஷ்ட மகரிஷியைநோ
கி, வசிஷ்டமுனிவரோ! யிந்தசகசரிதனை உமதுபுத்திரனை
ப்போல வெப்பொழுதும்பாலநஞ்செய்துநற்குலத்திற்பிற
ந்தவோராக்ஷ்ணிகையை விவாகஞ்செய்வியுமென்று சொல்
லி; மரணமடைந்து பூமியிற்றிடாத பெய்மனருகிற்சென்று
தமதுகிருபா நோககததாற்பாரததுச சேவிகுமடபிசெய்தா
ர். நித்திரா தெளிந்தெழுந்தவன் போலெமனெழுந்து பர
மசிவனை, மகாதேவனை - அபித்திபமாய, அகததமாய், அ
னைகதுக்கசொருபமாய், ஆச்சரியகரமாய்முள்ள பிரபஞ்
த்தினிர்மாணத்திற்குக் காரணபூதமாயும், அநாதியாயும்,
உரக்குமனத்திற் கெட்டாதாயுமுள்ள அவிரதையென்று
சொல்லப்பட்ட மாயையாய் நிர்த்தகிகுச சூத்திரதாரிய
னை! விஷ்ணுமுதலானதேவர்களாலசகவியர் களாகவும், பிர
மாவின்வரத்தாற்கருவமடைந்தவர்களாகவும், ஆகாயசாரியு
ள்ளதிரிபுரத்தில்வசிக்கப்பட்டவர்களாயுமுள்ள அனைக்கோ
டியசுரர்களைச்சங்கரித்துஜெய விர்த்திமங்களததாற்சோபித
முள்ளமகாதமியததையுடையகலே-சகலதேவாகனரலுமசு
ரர்களுலுந்தூசகப்பட்ட மந்தரகிரியென்னு மததாற்கலக
குண்ட ஸ்ரீராப்தியிலுண்டான ஐழித்தீக்குச்சமமான ஆ
லகாலவிஷ்சுவாலையாற் றகிக்கப்பட்ட விஷ்ணு, பிரமா
இத்திரன்முதலான தேவர்களுக்கபயப் பிரதானம் கொடு
க்கப்பட்ட காகமலதீபில் அவ்விஷத்தைக்கருகெல்லப்பி
ரமாணமாக எடுத்துக்கொண்ட சூத்தகண்டனை- திர

ணத்தையும், வாயுவையுஞ், சருகையுஞ், ஜ்ஜத்தையும் ப
 சித்துகொண்டு தவம்பண்ணப்பட்ட சனகாதிமுனிவர்க
 ளுடைய மனதையுங் கலக்கும்படிப்பாண ததைததரித்தமன்
 மதனுடைய வழகுபொருந்திய சரீரத்தை காசஞ்செய்த
 அக்கினிக்கண்ணே நெற்றியிலுடையவனே - அதிகபயங்க
 ரமானதும் பனிரெண்டிமணிகளைத் தரித்த மூத்தையு
 டையதும், வித்தபருவதங், கந்தமாதன பருவதமுதலான
 பருவதங்களுக்குச் சமானமுமான மகிஷத்தின் மேலாரோ,
 கணிததுத் தெண்டாயுதத்தைக் கையிற்றரித்துச் சித்திரகு
 ப்தன், அபமிருத்து, காலமிருத்து, சுரமுதலான சேனைக
 ளுடனுவந்த வெ மனைக்கண்டுபயந்த மிருகண்டுபுத்திரான
 மாரக்கண்டேயருக்குப் பிராணதானஞ்செய்தவனே-யாக
 ராஜனே- சகலவேதகர்மா, ஸ்மிருதிகர்மா விவைகளுக்கத்
 தியக்ஷணியிருக்கப்பட்டவனே - சக்கிதாநந்தவிகிரகனே -
 அவமதித்ததககன்ராகநாசஞ்செய்தவனே - அவன் சிரச்சேத்
 நேன் - பிருகுமகரிஷியினுடைய, மீசையைக்கொய்தவனே -
 பரியாசஞ்செய்தசூரியனுடையபற்களை யுதிர்த்தவனே - சுர
 ஸ்வதியின் மூக்கையறுத்தவனே - இலக்குமிநாயகனாகிய வி
 ஷ்ணுவின் கண்ணு லருச்சிக்கப்பட்ட திருப்பாதனே - பகா
 சுரனுடைய கண்ணைக்கெடுத்தவனே - அந்தகாசுரனுக்கந்
 தகனே - விருபாக்ஷனே - பிளாகபாணியே - யானைத்தோ
 ற்போர்வைவனே - சிரமாலையுடையவனே - பஞ்சநதீச
 ணன்! யென்று ஸ்தோததிரஞ்செய்து சுவரம்! எளியேன்
 இயைப்பிழை பொறுத்தருளவேண்டுமென்றான். பரமபதி
 யானவர் காலனே! உன்பிழைகளைத்தீர்த்துப் பொறுத்தோ

மெமதுததிரவிறகு மாறுபட்டவர்களெவரோ ஷ்வாகஞ்சு
 குககெடுதியுண்டாகுமாதலால், இதுமுதனீ பாயிகளைவிசா
 ரித்தத தெண்டனைசெயவாய. பாபநாசமாயுள்ள வெமது
 ஷேததிரமாகிவநதபபஞ்சநத்திலவசிப்பவாகள உன்னு
 லகததிறகு வரபபட்ட வர்களல்லர். இநதபபஞ்சநதஷேததி
 ரகதில், பூராகழ்மாநததருவாதிரை நஷேததிரத்திலுமகரத்தி
 கராநதியிலும, மாசிமாதமகநஷேததிரத்திலும, பங்குனிமாச
 ம உகதிரநஷேததிரத்திலும, சித்திரைமாசஞ் சித்திரைநஷே
 ததிரத்திலும், வைகாசிமாதம விசாக நஷேததிரத்திலுந், கு
 ரியசந்திரகிரகணம், அமாவாசை, பெளநமி, வியதீபாத
 ம, அததேரதய மகேரதயம், பனிமெண்டிமாத சங்கிராந
 தி ஏகாதசிமுதல்ப மறுமுள்ள புண்ணியகாலங்களிலு ம
 நுணுததததிரகுமுன் காலேரியில் ஸநானமும் அனேக
 தானகளுஞ்செ ஷ இயங்கருபமாயுள்ள வெமமைததெ
 ரிசித்தவர்களுக்குக் கொப்பவாசம் நேடயாது. இதேஷேஷ
 கதிரததில் புண்ணியம் உவாறதிகுய நெசுறதோ - இது
 போலப் பாபமும் விததிராகும் - உதாலாததருகிலுங்
 காவரியிலுமலமுததிர விஸாநனஞ்செயக்கூடாது. செ
 வர்களாககு நகவநாணியாகும் இலேசாசலத்திலெம்
 லமத தெரிசனஞ்சொபவாகளுக்கம், துலாமாநீழ்ப்பது
 நானுமருணுததததிரகு ஷ காலேரியநானஞ்செயவவா
 களுக்கும், பெளநமியிலுங் காத தினகமாதத்திலுந் தீபதா
 னஞ் செந்தவாகளுக்கும் மாதூசிராததம் பிதாசிராதத
 னுச்செயதவர்களுக்கும் நாகவதனை கிடையாது. கணப்
 பொழுதேது ஷேததிரததில் உசித்தவாகளுன்னு
 லகம்வரமாபட்டார், களர்தலாலிதனை டேபபெழுதுருசிந்

கூய்

பஞ்சநதமாந்மியம்

தித்துன்னுலகத்தை யடைவாயென்று விடைகொடுத்திலி
ங்கத்தின்மறைந்தருளினார். அதைக்கேட்டு மென்றன்னுல
கமடைந்தான். அதன்பின் வசிட்டமுனிவர மாணுகளு
ன சுசரிதலையழைத்துக்கொண்டு தன்னாசிரமத்திற்சென்
று சிலகாலஞ்சென்றபின் நற்குலத்திற் பிறந்தவோராபெண்
னைசுசரிதனுக்கு விவாகஞ்செயவித்து, கௌத்திரதேச
த்திறகனுப்பினார். சுசரிதன்றன் றேயத்திற்குப் பேரார் ம
னையாளு ண்கூடிவாழ்ந்து, ஓர்புத்திரனைப்பெற் றவனுக்
குபாயனத்தோடு வேதாப்பியாசமுஞ் செய்வித்து, அவனை
கவிகததிலவைத்துத் தான் பஞ்சநதமடைந்து, சிலகாலமங்
கு வதிந்து பின் விதேகமுததியடைந்தான்.

சு — வ து அ த தி யா ய ம்

மு ற றி ற் று .

௩-வ து இலக்குமிதேவிவரலாறு

ரைத்தஅத்தியாயம்.

அனவத்திபாதேவியானவன் தன்னாபகனாகியநா
தசன்மாவை நமஸ்கரித்தெழுந்தருளினுந், சுவாமி! பஞ்சநத
கௌத்திரால! ததிர சிவபெருமானுக்குத்தரபாகத்தில
க்குமிசந்நிதானமிருப்பதற்குக் காரணஞ் சொல்லியருள
வேண்டுமென்றுவினவ, நா தசன்மா பெண்ணே! இந்த
கௌத்திரத்தில், முத்தியடையவேண்டுமென்றனே கரிவி

களுஞ்சந்தியைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அக்
செய்துகொண்டிருக்கிறவருஷகாலமாகவீருந்தார்கள். அக்
காலத்தின்பஞ்சகாலமுண்டாயிற்று. கௌதமரிஷியானவ
ரசகலஜனங்களுமன்ன தாரிதிரமடையாதிருக்குமபொ
ருட்டிப், பரமசிவனைச்சரணமடைந்து, ஆனந்தசொருப
னை-சுயம்பிரகாசனை. சித்ருபனை - அவத்திடாதீதனை -
மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியானவனை - காயத்திரியியை
வமிவைகளின்றிப் பரியபூதராயுள் ளபஞ்சநதீசனையென்
றுதுதிபண்ணினார். பரமசிவன் றன்னுலயத்திறகுத்தரபா
கத்திலிலககுமியை ஸ்தாபித்து, அந்தஇலக்குமிதேவியைப்
பார்த்துப் பஞ்சநதத்தில் வசிப்பவர்களுக்கன்னதனபானா
திவஸ்துகளைக் குறைவின்றிக் கொடுத்த வரவேண்டுமெ
ன்று சொல்லிக்கௌதமரிஷிக்குப் பிரததியக்ஷமாய்க்கொ
தமரே! எமதாலயத்தினுத்தரபாகத்திலுள்ள விலக்குமிதே
வியை, நீராவாதனை செய்வதோடு மறநரிஷிசனையும். ராத
னஞ்செய்யும்படி, செய்யுமென்று சொல்லி மகாலிங்கந
தின் மறைந்தருளினார். அதன்பின் கௌதமரிஷியானவா
சோட சோபசாரங்களும வஸ்திராபரணங்களுடைய
தூபதிபனைவேத்தியததுடன் நனந்தாரும் பூசித்துவந்தா
ர். பிறகு அமராவதிப்பட்டை ததிலாசாக்ஷிசெய்கின்றவிரி
தின் அகரூபத்திரவத்தைச் சங்ககமுடிச்சீமற்றனகுலகுரு
வாகியவியாழபகவானே நாககிசுவாமி! அகரர்வாதையெ
ப்பொழுதுதான் நீக்குமெனவதற்கு வியாழபகவான் சுரர்சூர
ஜபனை நீ! பஞ்சநதிக்ஷத்திரமடைந்து, காவேரிநதியில்
ஸ்நானஞ் செய்து, பரமசிவனைத் தெரிந்து, அவருக்குத்தர

'பாகத்திலிருக்கும் கௌதமரிஷியாலாராதிக்கப்பட்டவீன
 க்ருமிதேவியை, ப்பத்திரசிரத்தையாகப் பூசித்தாலகரர்வா
 கையினின்றும் நீங்குவாயிதுசத்திபமென்றுசொல்ல, வி
 நதிரமடனே பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்து,காவேரியில்ஸ்
 நானஞ்செய்து, செம்பொற்சோதியாராததெரிசித்து, த
 துதிசெய்து,சுவாமி! என்சததுருக்களை நாசஞ்செய்யவே
 ணமென்றுவேண்டிககொண்டான் அப்பொழுதுபரம
 சிவன்பிரசன்னமாகி,இந்திரனே!யெதனுக்கிரகத்தாலகா
 ர்களுசமடைவார்கள்.இந்தவாலயத்திலெழுதொருபமாக
 உள்ள விலகருமிதேவியை யாராதனை செய. செயயாவிடி
 லோஅபஜபமுஞ் செல்வநாசமுமுண்டாகும். உலகத்திற்
 றையியமில்லாவரசர்கள், யுத்தகாலத்தில்விஜயமடையமா
 டடராகளாகையரற்றைய மயசியம்வேண்டியது.தை
 ரீபயில்லாக நீ ஐசுவரியவிசையைமாதிரி முடையவரு
 கையால் இலகருமிதேவியைப்பூசைசெய்வாய் பராகிரம
 த்தைவிரும்பினவனவிஷ்ணுவையுட டுத்ததுவ ஞானகதைவி
 ரும்பினவனபரமசிவனையும், ரோகமில்லாதிருக்கவிரும்
 னவன்குரியனையும், அழகைவிரும்பினவன்மலமகனையும்
 பூசைசெய்ய வேண்டியது தர்மசாஸ்திரவ் திராகையாற
 செல்வத்தலிசசைபு டையநீசீதேவியைப பூசைசெய்யவே
 ண்டியது.அந்நிய நிவ்விடகதிற் சத்தமாதர்களைப் பிரதிஷ்
 டைசெய்துபூசைசெய்யாய.உன ஞற்பிபிதிவகடைசெய்யப்
 பட்டசத்தமாதர்களைப்பூசிப்பவர்கள்நமஸ்கர்பவங்கள்வி
 யாதியாலுந்தரித்திரததாலுஞ் சததுருககளாலுந் தியகீரக
 னாலுமரசர்களாலுந்ருடாகளாலும் வாதையடையமா
 ட்டரர்களுண்டு சொல்லிப,பரமசிவன்மகாலிங்கத்தின்று

ஹைந்தருளிஞர். அதன்பின்பு, இந்திரனிலக்குமி தேவியால
 யத்திற்குவந்து, சீதேவீசுமிதியிற் பூசைசகாக விசுவகர்மாவி
 னாற்கூபமொன்றுவெட்டு விதது, அதிலுண்டாகிய ஜலத்தி
 ற்றேவா மிருதத்தைக் கலாதுநிரப்பி, அத வமுதஜலத்
 தாலபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திரம்- ஆபரணம்-சாதனம் - கு
 ங்குமம-புஷ்பம்-இவைகளாலலங்கரித்து, மதுரமுள்ளஅ
 னனங்கள் தாமபூலம்முதலியநீவேதாங்களுஞ் செய்துடக
 திடாறசகலலோகஜ்ஞனீ - க்ஷீராபதிபுத்திரி- விஷ்ணுமா
 பிடங்கொண்டா னினாகூழி-சமஸ்ததனவீத்திபா சொரூபி
 ணி-அடியவர்களிசைப்படியாவற்றையுமளிப்பவளே! எ
 ன்பொக்கிஷத்தை விட்டொருகாலும் நீங்காதிருக்கவேண்
 டெமென்றுதுதிக்க இலக்குமிதேவி பிரசன்னமாகி இந்நிரணே
 ! என்னுடைய பிரசாதத்தானீவிரும்பிய பாவையுமடைவா
 யென்று சொல்லி மறைந்தாள். பின்னர் இந்திரன் விஸ்வகர்
 மாவால் நிருநுதிமூலையிற் சத்தமாதர்களைப் பிரதிஷ்டை
 செய்வித்து, பிரகஸபதிபக்ஷர் னாலாவாகனமும் சுபமுகூர்த்த
 ததிறபூசைநீவேததிபாதிக்குஞ் செய்து ததித்தவுடன் சதத்
 மாதர்களை பிரசன்னமாகி, இந்நிரணே! யுத்தத்திலுனக குவெ
 றறிதருவீன்றோம். நீ இப்பொழுதே தேவலோக்குஞ்சென
 று அசுரர்களை யுத்தத் திற்கழை யென்று சொல்லி மறைந்தரு
 ளினார்கள். அதன்பின்னிந்திரன் தேவலோகம் டைந்து, முப்ப
 த்து முக்கோடி தேவர்களை சசகாயமாக வைத்துக்கொண்டு
 அசுரர்களை யுத்தத்திற்கழைத்தான். அசுரர்கள் மீகுந்தகோப
 ங்கொண்டு, பட்டணத்திலொறுவருமின்றி யுத்தத்திற்குவ
 ன்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவபிரசாதத்தாலு மிலக்கு

மிதேவியனுக்கிரகத்தாலுஞ் சத்தமாதர்கள் சகாயத்தாலும் அசுரர்களைவென்று, தன்பட்டணத்திலாசாஷிசெய்திருந்தான். ஆதலாலிலக்குமிதேவியைப்பூசித்து; அந்தவாலயத்திலிருக்கப்பட்டதீர்த்தத்தில்ஸ்நானஞ்செய்பவர்கள்வறுமையின்றிப்புத்திரனையடைவார்கள். சத்தமாதர்களைத்தேரிசித்தவர்கள் சத்துருபயமுதலானகொடிய துன்பமடையமாட்டார்கள்.

தி - வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

மு ற் றி ற் று.

சு - வதுகௌதமர்வரமடைந்த

அத்தியாயம்.

பூர்வத்திற்கௌதமரிஷியானவர் பஞ்சநதஸ்தஸ்த்திற்றிரிகாலஸ்நானஞ்செய்து, சிவார்ச்சனைதினமொன்றுக்குப் பதினாயிரம்பஞ்சாஷ்டாஜபம்ருததிரஜபஞ்சிவாலயப்பிரதெக்ஷிணஞ்சோமவாரவிரதம் கிருத்திகைசசோமவாரததில்விசேஷமகாபிஷேகத்துடன் நீவேத்தியந்தீபமாலேமுதலான பணிவிடைகள் செய்து, ஆகாரமின்றி வரபுபக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு, இந்நிரியலிக்கிரகததுடன் பஞ்சாக்கினிமததியிலொருவருஷகாலம் தவசுசெய்துவந்தார். இவ்வண்ணநிகமுநாளிற் பஞ்சநதீஸ்வரர் விபூதிருத்திராக்ஷதாரியாய்நாகரபாணம்-சிரமாலே- இவைகளைதரித்து, விக்ணேசுவரர்-குமாரர். அம்பாள் சமேதராய் நிஷபாருடராய்நந்திமுதலான கணங்கள் புடைசூழ்ந்து, தோத்திரஞ்

செய்யக்கூடாது. கௌதமர் பரமசிவனைத் தெரிசித்துச்
 சுயம்பிரகாசனும், தன்னைப் பார்க்கிலும் வேறொன்றில்லாத
 வனும், சிறத்திசடசத்திககுக் காணமானவனும், அத்து
 விதம், பனும், தன்சத்ததுஜகமாயும், ஜகததுசத்தது தா
 ஞமுனவனும், சூரியன். சந்திரன் - அக்கினி யிம்மூவர்க
 ளையுந் தனகாந்தியரலவின்கப்பண்ணுகிறவனும். சர்வசா
 ஶ்யாயுளவனும் ஆனந்தசொருபனுமான வுன்னைப்பிர
 ததியுக்கமாகப் பார்த்தேன. அடியேனை ஈட்சித்தருளவே
 ண்டிமென்று நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். அப்
 பெருமூர்த்தபரமதிபானவர்களைத் தமர்! உம்முடைய தவசா
 லுமஸ்தோககிரததாலுமானந்த மடைந்தோம். உமக்குவே
 ண் ஸ்ரீயைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றார். கௌத
 மர்! முனவர்களு மாசசரியில்லாதவாகளுமா
 னயோகிகளா யுங்காண்பதற்கரிய தேவரீரைக்கண்டவென
 கருவேமெனனவசையிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பரம
 சிவன் மிகுந்தவானந்தமடைந்து, மனவிஷ்டத்தைச் சொல்லு
 மென்றார். அதைக்கேட்ட கௌதமர் சுவாமி! எனக்குத்தே
 வரீருடைய திருவடி டைவிட்டு நீங்காதபததியுஞ் சமஸ்தவிஷ்
 யங்களில் வைராகசியமும் உண்டாகவும், என்னுச்சிரமமா
 கிய அன்னுவதார ஸ்தலத்தில் அத்தியூசை பண்ணக்குறை
 வின் நிவயல்களில் விளைகின்ற நெல்லெல்லாமிசியாக விளை
 யவும், மலமூத்திராதி விசர்க்கஞ்செய்ய இரந்தப் பஞ்சாதத்திலு
 ள்ள மணலெல்லாம் சிவலிங்க சொரூபமாகத் தோன்றுவ
 தாலும், காவேரியற்கெய்தால் மகாபாதகமென்று சாஸ்தி
 ரங்களெல்லா முறையிடுவதாலும் அச்சமா யிருப்பதனாற்
 சோற்றுத்துறையில் யான் வசித்துத் தினமொ ருதரம்வந்

து, உங்கள் தெரிசனஞ் செய்துகொண்டுபோகவும் வரந்த
ரவேண்டுமென்றார். பரமசிவன் நீர்கேட்டவாடெற் தந்தோ
ழ்மூன்று சொல்லி மறைந்தருள்ளார். கௌதமர்காவேரிஸ்ந
னத்தோடு சிவ தெரிசனமுஞ்செய்து, திருச்சோற்றுத்துறை
யையடைந்து, அவ்விடத்தில் விளகின்ற நெல்லெல்லாமரிசி
யாகவிளையப் பஞ்சகாலத்தில் வருந்திய நான்குவருணத்தா
ருக்கு வகுறைவின் றி யன்னதானஞ் செய்தலோடு அவரவ
ர்கள் சுபாசுபங்கட்குஞ் சொன்னதானமுஞ் செய்துவந்தார்.
இவ்வண்ணம் பணிபுரண்டு வருஷகாலம் குறை வின்
றிக் கௌதமர் நடத்திய அன்னதானத்திற் புகுதிருப்ப்பஞ்சகா
லநிகழ்த்துந் தங்கள் தங்களுக்கும் திரும்பினபிமா ணர்களை
சில அடியாக்கியார்கள் கௌதமரடைந்தவரத்திற்பொருமை
கொண்டு, கௌதமர் கோவதை செய்தாரென்று பொய்ச்
நதை சொன்னார்கள்; அதைக்கேட்ட கௌதமர் அதிகோப
ங்கொண்டு பொய்நதை சொல்லியநீங்கள் வேதங்கெட்டுச்
சங்குசக்கரங்களை ற்குடுபட்டுச் சூதிகெட்டுச்சூத்திரசம்பிர
தாயத்தையடைந்து, வடகலை தென்கலையென்று மயக்குற்
றுமகாபாடிகளாகக் கடலீர்களைன்று சபித்தார். அச்சாபு
மடைந்தவர்க ளின்னுயிர்விலகத்தில் ஐயங்காரென்று திரி
கின்றார்கள்.

சு - வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எ - வது சதாநந்தர்தவசித்தியடை
ந்தவத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் சதாநந்த முனிவர் தன்நந்தபாடிய,

(ச) எ-வது அத்தியாயம். ௩௭

கௌதமரிஷியை நோக்கி ஐயர்! உலகத்திலுள்ளேக ஷேத் திரங்களிலிருக்கின்றனவே அவைகளிலெந்த ஷேத்திரத்திற்காலதாமதமின்றிப் புண்ணியவிருத்தியோடு பஞ்சாஷாசித்தி கிடைக்குமதனை யடியேனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்குத் தவசித்திகரமாவுள்ள ஷேத்திரஞ்ஜப்பியேசுவரம்; எல்லாநதிகளிலுமுத்தமநதிகாவேரி; அந்தஸ்தலத்தில்வாசமாத்திரததான்மறுஜனனமில்லாது முத்திகிடைக்கின்றது. பரமசிவன் மாணகாலத்தில்வலதுசெவியிற்றாகமத்திரமாபியபிரணவத்துடன்பஞ்சாஷாமத்திரத்தையும்உபதேசிக்கின்றார். அந்தஸ்தலத்திற்றனுர்மாதம்ஆருத்திராநஷேத்திரத்திலுமற்றமாசப்பருவங்களிலுஞ் சங்கராந்தி முதலிய புண்ணியகாலங்களிலும் ஜப்பியேசுவரராகிய பரமசிவனைத் தெரிசித்தாற் கைலாயமடைவது நிச்சயம். ஆகையானீயந்த ஸ்தலத்தைபடைந்துதவசுசெய்வாயென்றுத்திரவுதந்தார். சதாநந்தர்திருவையாற்றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பரமசிவதெரிசனஞ்செய்து, அதுஷ்டாஸ்தி காலங்களுஞ் சிவதெரிசன காலங்களுநீங்கலாக மற்றக்காலத்தில் காவேரியின்வடகரையில் இடதுகாலில் கீழேயூன்றிக் கைகளையாகாயத்திற்றாக்கி, நாலிற்பஞ் சராஷாமத்திரத்தையுச்சரித்து, ஒருவருஷகாலம்வரையிலுந்தவசுசெய்தார். அக்காலையிற் பரமசிவன் இத்திரனைப்போல வேடம்பூண்டு வெள்ளையானீமேலாரோகணித்துச் சதாநந்தரிஷியினருகில்வந்தார். சதாநந்தரெதிர்கொண்டு வணங்கி ஆசனம், அர்க்கியபாந்நியம், ஆசமயமுதலானபுபசாரங்கள் செய்தார்-இத்திரவே

டங்கொண்ட பரமசிவன் கௌதமநந்தநோ! நீர் இச்சித்தவ
ரங்களைக்கேளுந்தருகின்றோமென்றார் சதாநந்தர்நகைத்து
இந்தியனே! தேவோத்தமரானமகாதேவனிடத்திற் டத் தியா
ல்முததியலைய விரும்பியநான் அரித்தியமாகிய வுன்பதவி
யைவிரும்பவில்லை; இஃதன் றிப்பிரமவிஷ்ணுவையுமொரு
பொருளாகவெண்ணவில்லை, யெக்காலத்தினு மெனதுள்ள
ங்குடிகொண்டபரமசிவனிழிந்த வெப்பிறவிதரினுமதில்வி
ருப்பமுடையனென்றார். அதைக்கேட்டிந்தியேடங்கொ
ண்டபரமசிவ னுள்ளததிலானந்தமடைந்து வெளியிறகோ
பங்கொண்டவர்போற்சதாநந்தனோ! திரிலோகாதிபதியாக
உஞ்சுகலதேவர்களாலும்வணங்கப்பட்டவனாகவுமுள்ளநா
ன்உனக்குள்ளு லகத்திலமீதபானம், பஞ்சதருநீழலில்வீ
ற்றிருத்தல், கிருதாசி, மேனகை, ரம்பை, ஊர்வசி, திரேஸா
த்தமைமுதலான தேவமாதர்களாற்போகங்கிடாததல்முத
லியவைகளைக் கொடுக்கவந்திருக்க; அதைவிட்டுப் பூதபயி
ரோத பிசாசகணங்கள்சூழமயானததில்வசிப்பவனும், திகம
பரனும், மண்டையோட்டிலிரந் துண்பவனும்; உன்மதத
னும், நிரக்குணனுமானபரமசிவனைமூடனாகியநீ தியானிக
கின்றாய், அவனைவிட்டிணிமேலாகினு மென்னைத்திபானி
யென்றுசொன்ன செவிசுடும்வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அதி
கோபத்துடன் தேவர்களிலதமனான வந்திரானே! சிவபத்தசி
ரோஷ்டனான அளகாபுரிக்கிற வனுக்குஎண்ணிற்றந்தசெல்
வத்தைக்கொடுத்தவரும், ஸ்ரீராமநியில்மந்திரபருவத்ததை
மத்தாகநாட் டியமிர்தமதனம் பண்ணுங் காலததிலதிவிரு
த்ததுண்டாகியஆ லகாலவிஷததையமி ர்தம்போலுண்டுக

ளையிர கூழித்தநீலக்கண்டரும், தகூப்பிரஜாபதியாகஞ்செய்த
காலத்தில் வீரபத்திரரால் அதைநாசஞ்செய்தவரும், வித்தப
ருவதத்தைப்பூமியிலழுத்தி, இவ்வலன் வாதர்பியைக்கொ
ன்று சமுத்திரத்தைக் குடங்கையிலடக்கி யாசமனம்பண்
ணிய சூம்பமுனிக்கு அறுக்கிரகம் பண்ணினவரும், அ
ற்பாயுளையடைந்து எமனாற் பீடிக்கப்பட்ட மார்க்கண்
டேயருக்குச் சிரஞ்சீவிகொடுத்துக் காலனைச் சம்மாரஞ்
செய்தவரும், திரிபுராதிகளால் வருந்திய மூவுகைத்தையு
ங்காத்துத் திரிபுர ஸம்மாரஞ் செய்தவரும், சிவாவென்
றொருதர நாவிலுச்சரிப்பவர்களுக்குச் சகலசம்பத்தையும
ளிப்பவருமான பரமகருணாநிதி யுன்னாற்கேவலனென்றுநி
ந்திக்கத்தக்கவரோ? அப்பரமசிவன்நிற்க்குணரென்றும், நிர்த்
தேனியென்றும், நாமரூபமற்றவரென்றும், மற்றவிஷ்ணு
வாதிதேவர்கள் சகுணர்கலென்றும், உன்வார்த்தைபால
நீர்தேன். அசுரர்களினின்றுமுன்னே ரகூழித்துக்கொள்
ளச்சத்தியில்லாத நீயெனக்கென்னவர மளிக்கப்போகிறாய்.
நீ யிங்குவந்தது அசுரர்களறிந்தாலுன் மனையாளைக்கவர்க்
துகொண்டுபோய்விடுவார்களாதலால் இந்தக்ஷணமேயிவ்
விடம்விட்டுன்னுலகஞ் சேரென்றுசொல்லி யந்தோ! சிவநி
ந்தைசெய்யப்பட்டவர்கள் நாவை யறுப்பவர்களுக்கிருப
த்தொருதலைமுறை சிவலோகமும்- சிவநிந்தைசெய்யப்பட
டடவிடத்திலிருப் பவர்களுக்கு நாக்முங்காணியாகுமே
யென்று இருகரத்தாலும் செவிகளைப்பொத்திய வ்விடம்
விட்டகன்றார். இந்திரவேடம்பூண்டுவந்த கருணாநிதியாகி
ய பரமசிவன் - இந்திரரூபத்தைவிடுத்து, மான், மழு, தமரு

கயிவைகளைக் கலகளிலுஞ், சந்திரன், கங்கை, ஊமத்தைமலர்களிவைகளைச் சிரசிலும், நாகபரணத்தை மெய்யிலுந்தரித்து, உமாசமேதராய்சிஷ்பவாகனத்தின் மேல் சதாநந்தர் முன்புதோன்றினார். சதாநந்தர்-மிகுந்தவாந்தத்துடன் சிஷ்கைகூப்பிபின்று தேசங்காலந் திக்கு பேதத்தாற்பேதத்தையடையாதபரமபதியே! அஞ்ஞாநிகளால் லறியப்படாதவரே, சர்வசாட்சியென்றுஞ், சுத்தனென்று, மாயையாற் கட்டுப்பட்டவனைப் போலநடிக் கின்றவனெயென்றும், தன்வித் தையால் அவித்தையைநசிக்கச் செய் கின்றவனெயென்றும், சின்மயமாகியதன்னிடத் தின்மாயைகற்பிதமென்றும், அவித்தைகாரியமாகியபிரபஞ்சத் தைவித்தையால் நசஞ்செய்ய ப்பட்டவனெ யென்றும், சகலத்திற்குமிருப்பான தனக்குநாசமில்லாதவனெயென்றும், வேதவேதாந்தங்களால் முறையிடப்பட்டவனே! சுவாமிபரமசிவா! தேவரீர்கிருபாகடாஶுத்தரற் சம்சாரமாகியபெருங்கடலினின்றும் மடியேனைக் கரையேற்றியென் சென்னவினதையினிமுளைக்காதுசெய்தருளவேண்டு மென்றடியற்ற மரம்போற் பூமியில்விழுந்தார், விழுந்தவரை பரமபதியானவர் இருகரங்காளவந் தூக் கிச்சதாநந்தரே! உம்முடையதவசாவந்தோத் திரத்தாலுமானந்த மடைந்தோம். வேண்டியவர்களைத் தருவோமென்றார். சதாநந்தர்சுவாமி! ஏப்போதுந்தேவரீர் பாதபங்கயத்திலென்சின்னத்திருத்தலும், தேவரீர் செகருபத்தியானத் தன்றிவேறோர் தியானமில்லாமையும் தங்கள் நாமசங்கீர்த்தனத்தில்விசுவாசமும், தங்கன்கதாசிரவணத்தி லென்னநிவுபிறழா திருத்தலும், தங்கள் மூர்த்திபேதத்தைத் தெரிசிப்பதி லென்கண்ணிருத் தலுந்தூர்ச்ச

ஞன்சேர்க் கையின்றியிருத்தலும் உள்ளந்திரியவெனியிற்
திரிய நிக் கிரகம், வைராக் கியம்நித்தியகர்மானுஷ்டானம்
வேதாத்யயனம் காமக் குரோதாதிநீங்கல்முதலானசற்கு
ணங்களை யுடையபெரியோரிடத்திற் சேர்க் கையுந் தந்த
ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பரமபதியானவர் சதா
நந்தரே! நீர்வேண்டியவாறே யாந்தந்தோமென்றுசொ
ல்லி ப் பிரமகத்தி முதலானகொடிப்பாவங்களை யெல்லா
நாசஞ்செய்யப்பட்ட இந்தப்பஞ்சநதகேஷத்திரத்தில் கீர்ள
ப்பொழுதும் வசியும் இதஸ்தலத்திலிருக்கப் பட்டவரு
டையயோககேஷத்தை யாம்வகிக்கின்றோம். புண்ணிய
காலங்களில்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து எம்மைத்திரிசிக்கின்
றவர்களுக்கு சிவலோகங்கிடைப்பது நிச்சயம் இந்தஸ்தல
த்திலுற்பவித்த சகலஜீராசிகளுமெம்முடைய சொருபமே
யன்றி வேறல்ல மரணகாலத்திற் றுரகமநதிரமாகிய பிர
ணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை வலதுசெவியிலுப
தேசிக்கின்றோம்.

இந்தஸ்தலத்திற் சிவராத்நிரி புண்யகாலத் தீஸ்யாரா
யினுமு பவாசங் கண் விழிப்புசசிவரலயப் பிரதெக்ஷணம்
பஞ்சாக்ஷரஜெபத்துடன் ருத்திரஜெபம்முதலியவைகளை
ச்செய்துஇரவைப்போக்கியருனோதயத்திற்காவேரியில்ஸ்
நாநஞ்செய்துஅநுஷ்டானமுதலியநித்தியகருமத்தைமுடித்
துநம்மைதெரிசித்துச்சிவராத் திரிவிருதாங்கமாகப்பிராம
ணபேரசநமும்சொனதானமுஞ்செய பவர்களுக்குமாதா
விற்கெர்ப்பவாச ங்கிடையாது. ஜீவர்களுக்கடைத்தேறும்
பொருட் டெமதாராதனைக் குவேண்டியசாமக் கிரியைக

னையளித் தாற்சிவலோகங்காணிடாகும். இதற்குச்சான்றோ
கவோர்கதை சொல்கின்றோம். பூர்வத்தில் மகரபாதகஞ்
சுக் காஞ்சிதேயத்திற்பிறந்து அநேகவேசைமாதர்களுக்கு
நாயகனாயிருந்ததூர்ப் போதனென்னு மோர்பிராமணனி
ருந்தான். அவனந்தத் தேயத்திலுள்ள பிராமணனைப்பொய
வழக் குப்பொய்ச்சரக்ஷிகளால வருத்தப்படுத தியவர்கள்
தூவியத்தைக் ; கிரகித்து, அதைவேசியருக்குபயோகப்படுத
திக கொண்டு வந்தான். அச்சங்கதியை யவ்வூரிலுள்ள அரச
னறிந்து, அத்தூர்ப் போதனை ததன்றேயத் தைவிட்டுக்கி
ணன். அதன்பின் அத்தூர்ப்போதன் அநேகதேசங்களிற்சஞ்
சரிதது, அங்கங்குதிருடி யவ்வூரிலுள்ளவர்களை லவமான
மடைந்து பின்திருவையாற்றை யடைந்தான். அவனடை
ந்தவன்னு சிவராத்திரியாகையாற் பகற்கால முழுதும்போ
சனமில்லாமல் இரவுபோசன வபேகையாற் சிவாலய
த்திற்பிறந்துகொண்டிருக் கும்போது சிவரம்சமடைந்த
தூராவாசர் அவனைக்கண்டு ஞானதிருஷ்டியால் மகரபா
தகனென்றறிந்து யருகழைத்து. பபிராமணதமனே! நீ அ
நேகபாதகங்கள்செய்திருக்கிறாய உன்னைப் பிடித்துக்
கொண்டுபோவதற்கு எமதூதர்களுன்னருகில் வந்திருக்
கிறார்கள். அவர்களைப்பாரென்று அவனகண்ணுக்குத் தெ
ரியுமபடியனுக்கிரகம்பண்ணினார். அததூர்ப்போதன்எம
தூதர்களைக் கண்டுபயந்து, சுவாமி யடியேனைரக்ஷித் த
ருளவேண்டுமென்று தூர்வாசர்பாதத்தில்வீழ்ந்தான். தூ
ர்வாசமகாரிபிடியானவா பயப்படாதேயென்று சொல்லி
யவனைக் காவேரியில்மூழ், கும்படிசெய்து பாபநாசஞ்செ
ய்யும் பஞ்சரக்ஷாமந்திரத்தை யுபதேசித்துத்தன்னருகிலி

எ-வது அத்தியாயம்.   ௪௩

ருந்து செபிக்கும்படியிறுத்தினார். அவ்வாறேமகரிஷியின் ருகிலிருந்து மந்திரஜெபம்செய்தான். இரவுநீங்கினவுடன் தூர்வாசர்தூர்ப்போதனைப்பார்த்துத்தூர்ப்போதனையுன் கரு நூறுவயதென்றுகற்பிதமாயிருந்த ஆயுள்பாவதான சிததுப்போயிருந்தது. இப்பொழுதுஸ்வர தெரிசனத தாலும், பஞ்சாசுரமந்திரமகிமையாலும், காவேரிஸநா னபுண்ணியததாலும்,மென்னை ததெரிசிததபலததினாலும்பூர் னாயுளுண்டாயிற்று. இதைக்கண்டவெமதூதர்களுேடி பபோயவிட்டார்கள். என்னுடன் ஸ்நாதத்திற்கு வாவென் றவனையழைத்து,கொண்டுபோய்க் காவேரிஸநானமுரு சிவதெரிசனமு ன்செய்துவைத்துத், தன்னாசிரமஞ்சென று,பாரணமுடித்து ததன்னுச்சிட்டான்னததை யவனுண் னுமபடிசெய்து, உம்மரணபரியந்தம் பஞ்சநதததிலவநிய ககடவாயென்றுத்திரவுபண்ணினார்.அவ்வாறேதூர்ப்போ தனபஞ்சநதததில்வசித்து, மரணமடைந்தான். அவனைநட தியினாற்சிவலோகத்துக்கழைப்பித்து, சசாரூபிடமளித்து சசிவகணங்களுக்கதிடதிபாககி ட்பிருங்கிரிஷிகணநாதரோ ன்னும்பெயாதந்தனம். ஆகையாற்சதாரநாதரே! நீர் இந்தப பஞ்சநதததிற்றானை, வதியுமென்று மகாலிங்கததிலமறை ந்தருவினார். அதன்பிச்சதாரநாதர், பீவன்முதததிசையைய டைந்து, தன்னநதாரதமாவில மாயாகற்பிதமானஜகமனை ததும்பொய்யெனறுகண்டு, பிரமஞானியானார்.

எ வ து அ த தி ய ர ய ம்.

ப ற றி ற் று.

அ - வது ஜப்பியேசுவரமென்று பெயர் வந்ததற்கு காரணமுரைத்தவத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவியானவள் தன்காதலனாகிய நாத சன்மாவைவணங்கிநின்ற, சுவாமிபஞ்சுந்தத்திற்குஜெப்பி பேச்சுமெனறுபெயர்வந்தகாரணஞ் சொல்லியருளவே ஸ்ரீமென்றுகேட்க நாதசன்மா பெண்ணே! பூர்வத்திலி மோர்க்கிரிபருவதச் சாரலிற்றவஞ்செய்த கோரதபசிவ த்தியானத்துடன், தினமொன்றுக்குப்பதினாயிரம் பஞ்சா ஷ்டாமந்திரஞ்செயித்து, மந்திரசித்தியாகாமல்இமயமலைச் சாரலிலிட்டு,ச்சிவகேசுத்திரங்களையடைந்து, ஒவ்வொரு கேசுத்திரத்திலும் நூறு நூறுவருஷமிருந்து, தவஞ்செய்து மந்திரசித்தியாகாமல் மிகுந்ததுக்கத்துடன்மந்திரபருவதஞ் சென்று, அவ்விடத்தினூறுவருஷமிருந்து, ஜெபஞ்செய்து ஞ்சித்தியாகாமல் அத்சோகத்துடன்பரமசிவனை நோக்கித் துகமடையுங்காலத்திற் கோரதவசியே! காவேரியினுத் திரபாகத்திற் புண்ணியகேசுத்திரமாயும், பாபநாசமாயு ஞ் சித்திகேசுத்திரமாயுமுள்ள இருவையாற்றையடைந் துஅந்தகேசுத்திரத்திலிருக்கின்ற வாலயத்தில்மூலஸ்தான த்திற்குமேற்கில் ஆதிவிநாயகருக்குஞ் சத்தமாதர்களுக்கும் த்தியபாகத்திலிருந்து, தவசுசெய்தால்மந்திரசித்தியாகு மெ ன்று ஆகாயத்திலோரசரீரியுண்டாயிற்று. அந்தவசரீரிக் கோர்நமஸ்காரஞ்செய்து, மந்திரபருவதத்தைவிட்டுத் திரு வையாற்றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தி னுண்வந்து, சிவதெரிசனஞ்செய்து, கௌதமர்முதலா னம கரிஷிகளையுந்தெரிசித்து, அங்கெழுந்தருளிய தூர்வாசம

கரிஷியைக்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்துபயபக்தி விசுவாசத்துடனின்றி, ஐயாமகரிஷியே! மறுபிறவியைப்போக்கத்தக்கசிவப்பிரசாத மெவ்விதமுண்டாகு மென்றுகேட்க அதற்குஅத்திரிமகரிஷியினந்தனராகிய, தூர்வாசர்கோர தவசியே!கற்பொடிகளையாகாரஞ் செய்துகொண்டுபரம சிவனைசொல்லப்பட்ட இடத்திலிருந்துதவகசெய்தாற் றீக்கிரத்திலுமந்திரசித்தியடையலாமென்றார். கோர தவசியவ் விடஞ்சென்று, கற்பொடிகளையாகாரஞ்செய்து கொண் டாறுமாதகாலந்தவகசெய்கையில், பரமசிவன் பிரசன்னமா ளிக்கோரதவசியே! உன்னுடைய அரியதவத்தாலானந்தம டைத்தோம், உனக்கிஷ்டமானவரத்தைக்கேட்பாயாகவெ னக்கோர தவசிபரமகருணாநிதியே! தேவரீரிடத்தில்பத்தியுந் தேவரீர்பிரசாதமுமடியேனுக்கு வேண்டுமென்றார். பரம பதியானவர் நீவிரும்பியவாறேதந்தனம், எமதம்சமராகிய தூர்வாசரிடத்திலெப்பொழுதும் விசுவாசமுள்ளவனாக விரு வென்றுசொல்லிமறைந்தருளினார். கோரதவசிஜெபசித் தியடைந்தமையாற்றெப்பியேச்சாமென்று பெயருண்டா யிற்று.

அ - வ து அ த் தி ய ர ய ம்,
மு ந் தி ற் று.

சு-வது பஞ்சநதமென்று பெயர்வந்த
தற்குக்காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவி நாதசென்மாவை வவணக்கின்

று சுவாமி! ஜெப்பியேச்சுரத்துக்குப் பஞ்சநதமென்று பெயர்வந்தகாரணமுரைத்தருளவேண்டு மென்றுகேட்க, நாதசன்மா பெண்ணே! கோரதவசியானவர் கற்பொடிக னேயுண்டு, தவஞ்செய்தகாரணத்தாற்சிலாதமுனிவரென்ற பெயரையும்பரமசிவனால் வேண்டியவரத்தையும் பெற்று த்தூர்வாசமுனிவரிடத்திற்சென்று, தான் பரம்பதியாலனு க்கிரகம்பெற்றதைச்சொன்னார். தூர்வாசர்சிலாத முனிவ ரையாலிங்கனஞ்செய்து, கோரதவசியே! பவித்திரமாயும், பாபநாசமாயுந்தூர்ச்சொர்ப்பன தோஷஹரமாயும், அசுவ மேதமுதலானயாகங்கனா லுண்டாகும்புண்ணியபலத்தை யும், லான்குவேதாத்யயனபலத்தையும், கங்கைமுதலாக அ றுபத்தாறுகோடிதீர்த்த ஸ்நானபலத்தையும், கொடுப்ப தாயுமுள்ள இந்தக்ஷேத்திரத்தில் வாசஞ்செய்து ஜெப்பி யேச்சுரமென்கின்ற நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்தாற்பரமபதி யானவர்பாவத்தைப்போக்கி நித்தியானந்தத்தையளிப்பார். ஆதலாலிந்தக்ஷேத்திரத்திற்றானேவசிப்பாயென்று சொல் லஅவரைப்பார்த்துக் கோரதவசி சுவாமி! பாபநாசஞ் செய் துநாகத்தைப்போக்கி, முத்தியளிப்பாரென்றீ ரோபாபமெ து? நாகமெவ்வளவினது, அவைகளையடியேனுக்குத்தெரிவி த்தருளவேண்டுமென்றார். தூர்வாசமகரிஷி பிரமகத்தி, சுரா பானம், பிராம்மணத்திரவியங்கவர்தல், மாதூர்மனம்பண் ணப்பட்டவர்களுடன்சேர்தல், இவைமகாபாதகம்தாயை யொத்தமாதர்களுடன்புணர்தல், தன்பெண், உடன்பிறந்த வன், புத்திரன்மனையாள். இவர்களுடன்புணர்தல், இராஜ வம்சத்தாருக்கும் வைசியவம்சத்தாருக்கும் துன்பம்வீளைந்

தல், யாகத்திற்குக்கெடுத்செய்தல், விழுப்புமாதர்கொர்ப்பயா
தரைப்புணர்தல், ஆத்திரேயகோத்திரத்திற் பிறந்தபிராமண
னைக்கொலைசெய்தல், பிராமவிஷ்ணுருத்திர மூர்த்தவிக்ஞரக
ங்களையுடைத்தல், இவைகளதிபாதகம். பிறர்வீளை பூமிநைய
யபகரித்தல், சிறியதகப்பன்மனையாள், அம்மான்மனையா
ள், இராஜன்மனையாள் மாதாமகர்பாரிமை இவர்களைப்பு
ணர்தல், பிறர்மனையாளிடத்தில் அவர்கள்நாயகன் போல
வேடம்பூண்டுபுணர்தல், இவைகள் பிராசங்கிகபாவம்; வே
தத்தைவிடுதல்மாதாவின்றங்கை, பிதாவின்றங்கைஅத்தைம
கள் இவர்களைப்புணர்தல், நெற்றியிற்றிரிபுண்டாமும்சீரா
த்தில்விபூதியுத்தூளனமு மில்லாதிருத்தல், அன்னியபுண்ட
ரங்களிலாசைப்படுதல், சங்குசக்கரத்தாற்குடுபடுதல் இ
வைகள்சமபாதகம். ரித்வீகஅத்தியாபகன், சேரத்திரியப்பிரா
மணன், கினைகன் இவர்கள்மனையாளைப்புணர்தல், தன்ம
னையாளுடன்சேராதிருத்தல், தன்மனையாளுக்குப் பாங்கு
யர், சகோத்திரமாதர், பிராபணகன்னிகை, நாலாமாச்சிர
மமடைந்தமாதர், தன்னையடைக்கலமடைந்தமாதர், இவ
ர்களைப்புணர்தல், தூர்க்காதி தேவதைகள் விக்ஞரகங்களைப்
பேர்த்தல், யாவரையுநிந்தித்தல், பாசண்டமதஸ்தருடன்
சேர்தல், இவைகள்மூக்கியோபபாதகம். கிராமத்திற்பியிடு
தல், அசத்தியஞ்சொல்லுதல், கோட்சொல்லல், குருவுக்கு
த்துன்பம்விளைத்தல், வேதத்தைமறத்தல், பரான்னம்புகித்
தல், தாய், தந்தை, தங்கை, மனையாளைத்தன்ருதல், உண்ண
க்கூடாதபதார்த்தங்களைபுண்ணல், பிறர்பொருள்கவர்தல்
பரதாரகமனஞ்செய்தல், குலகோத்திரவீனனுக்குயாகஞ்

செயதுவைத்தல், திரவியங்கொடுத்துவேதங்கற்றல், திரவியம்வாங்கிக்கொண்டு வேதம்சொல்லிவைத்தல், வேதத்திற்சொல்லிய கருமங்களை விடுத்தல், யாவராலுரிந்திக்கப்பட்டவனுக்குக் கருமஞ்செய்துவைத்தல், விருஷங்களை வெட்டிவிறுச் சீவனஞ்செய்தல், ஆபிசாரயாகஞ்செய்தல், தனக்குமாத்திர மன்னஞ்சமைக்கச்செய்தல், பிரமசரியவாசசிரமத்தைவிடுத்தல், பஞ்சமகாவெக்கியத்தைவிடுத்தல், சோமயாகமுதலிய யாகங்ளைவிடுத்தல், புத்திரவுற்பத்திசெய்யாதிருத்தல், நாஸ்திக சாஸ்திரங்களைக்கற்றல், கெட்ட நடவடிக்கை யிலிருத்தல், மத்தியபாணஞ்செய்யுமாதருடன் சேர்தல், இவைகள் கௌனோபபாதகம். பிராமணர்களுக்கு ரோகமுண்டாகும்படிசெய்தல், கஞ்சா. கள் முதலானவைகளைமுகர்தல், உலகத்தாருக்கு மாறுபடநடத்தல், மிருகத்துடன் புணர்தல், பூமியில் இந்திரியத்தைவிடுத்தல், ஏகாதசி- இருபருவங்கள்- விதிபாதம்- நாயிற்றுக்கிழமை- சிரத்ததினம் . மரபப்பிறப்பு- இவைகளிற் புணர்தல், இவைகள் சாதிப்பிரம்ச கரபாதகம். கிராமக்கலகஞ்செய்தல், ஆரணியத்தையழித்தல், மிருகங்களைவாதைப்படுத்தல், கிராமத்திற்றீயிடுதல், பொதுத்திரவியத்தைமரசஞ்செய்தல், இவைகள் சங்கீர்னகரண பாதகம். சாதியினர்களிடத்தி ற்றிரவியம்- அன்னம் வரங்குதல், யாவருரிந்திக்கின்ற சீவனஞ்செய்தல், வியாபாரஞ்செய்தல், பொய்சொல்லல், சூத்திரனுக்கு யாகஞ்செய்துவைத்தல் இவைகள் அபாத்திரிகரீண பாதகம். பக்ஷமிருகங்களுக்கு கண்ணி வலை யிடுதல், சூதாடுதல், கள்ளுடன் அன்னங்கலந்துண்ணல் இவைகள் ம

[௨] சுவது அத்தியாயம் ௨௬

ஸ்ரீரங்கபீர்த்தம். சுருதி-ஸ்மிருதி-புராணம்-இதிகாசம்
 இவைகளிற்சொல்லிய சந்திராவந்தனத்தைக் குறித்தகால
 த்திற்செய்யாமல் அகாலத்திற்செய்தல், ஓளபாசனம்-வை
 சுவதேவம்-பிரமவெக்கியம்-அதிதிபூசை-தேவார்ச்சனை
 முதலானபஞ்சமகாவெக்கியத்தை விடுத்தல், சிவ விஷ்ணு
 நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்யாதிருத்தல், மேற்சொல்லியவைக
 ள் நீங்கலாக மற்றப்பாபங்களைச்செய்தல், இவைகள் பிரதி
 ணபாதகம். தெண்டனைக்குரியவரைவிடுத்தல், தெண்டனை
 க்குரியரல்லாதவரைத் தெண்டித்தல், பிராமணக்கிராமத்தி
 லிறைவாங்கல், யுத்தத்திற் புறங்காட்டிப் பயந்தோடல்,
 அரசாசனஞக்குரிய விசேஷமகாபாதகம். குறைபடிக்கல்
 லால்விற்பல், வைசியருக்குரிய பாதகம், மாமசம், கள், விற்
 றல், பிராமண மாதரைப்புணர்தல், காரரம்பசுப் பாலுண்
 ணல்குத்திரர்க்குரிய பாதகம், நீசனைச்சேர்தல், நாயகனு
 டைய பணிவிடைககாரனை புணர்தல், கொப்பக்கெடு
 த்செய்தல், நாயகனுக்குக் கெடுதிவிளைத்தல், மருமகன்-கு
 லகுரு, இவர்களைப்புணர்தல், மாமன்மாமியைநிந்தித்தெதிர
 ததுப்பேசுதல், கொழுநன்மார்களை மலக்கிடஞ்செய்த
 ல், மாதர்களுக்குரியபாதகம். இப்பாவங்கட்குப் பிராயச்சி
 த்தமாகப் ப்பாநகம், தானம், கராளம், உக்கிரம், படியோத்த
 ரம், சந்திராகுவம், மகாசந்திராபிதம், பதுமம், பதுமவதி,
 மாயாவிதம், பீஷுணம், விக்ரானம், வக்ரீர்தீச்சநகம், வசுசி
 ரகேரணம், சுதீர்க்கம், வர்த்துலம், இரும்புவாய்களை யுடை
 யதாகங்கள் கொத்தல், கிருமீபேர்சனம், சத்தபெளமம், சூ
 ண்டபெளமம், ரௌவம், இத்திரியபாணம், சிலேஷ்டம்,

இன்னும் நான்கைந்திரகனம். கபச்சநகம் சலிம்கை. பித்த

வாய்க்கால், நாய்மாம்சபக்ஷணம், புன்னமம், வன்னிச்ச
வாலாப்பிரவேசம், சும்பீபாகம், தாமிகரம், சல்மலீவீரு
ஷம், நெருப்பாறு, அசிபத்திரவனம், இக்கெந்திரம், செ
க்கு, அமேததியமடு, முதலான நரகங்களில், முதலாவதாகி
ய மகாபாதகத்துக்கு நூறுகற்பகாலமும், இரண்டாவதாகி
ய அதிபாதகத்திற்குத் தொண்ணூறுகற்பமும், மூன்றாவ
தாகிய பிராசங்கிகபாவத்திற்கு எண்பதுகற்பமும், நான்கா
வதாகிய சம்பாதகத்திற்கு எழுபதுகற்பமும், ஐந்தாவதாகி
ய முக்கியோபபாதகத்திற்கு அறுபதுகற்பமும், ஆறாவ
தாகிய கௌணோபபாதகத்திற்கு ஐம்பதுகற்பமும், ஏழா
வதாகிய சாதிப்பிரும்சகரபாதகத்திற்கு நார்பதுகற்பமும்,
எட்டாவதாகிய சங்கீர்ணகரணபாதகத்திற்கு முப்பதுகற்
பமும், ஒன்பதாவதாகிய அபாத்திரீகரணபாதகத்திற்கு இ
ருபதுகற்பமும், பத்தாவதாகிய மலாவகபாதகத்திற்கும் ப
தினோன்றாவதாகிய பிரகீர்ண பாதகத்திற்கும் பத்துக்கற்ப
மும் கிடந்து, எமதூதர்களால் காச்சியவிரும்புச் சங்கிலிக
ளாற்கால்கைகளைக்கட்டி, உருண்டையாக்கி அக்கினிமடு
விற்போடப்பட்டும் இருப்புலக்கை - பிண்டிபாலம் - தேர
மரமுதலான வாயுதங்கனால் வாதைப்பட்டும், கொதித்த
வெண்ணைக் கொப்பரையிற் போடப்பட்டும், உருக்கிய
தாம்பரத்தையு மீயத்தையும் வாயில்விட்டுக், கத்திபாற்ச
தையைக்கழித்து, அக்கினியில்வாட்டி சஞ்ஞரணமாக்கி மறுப
டியுமுயிருண்டுபண்ணப்பட்டும், புழுத்தமாம்சக்கிணற்று
ற்றன்னாண்டும், கரும்பாலையிலுஞ் செக்கிலுமரைபட்டும்,
'உரலிலுலக்கைவாலிடிபட்டும், கத்தியால்வெட்டுண்டும்'

கூ-வது அத்தியாயம்... ௩௧

வெட்டுக்காயத்தில் உப்புச்சலத்தைவார்க்கப்பட்டும், செருப்புமணலிற் புரட்டப்பட்டும், மலையுச்சியினின்றும்மீழேதள்ளப்பட்டும், இந்திரியம்-பித்தநீர்-கோழை-மலம் இவைகளைப்போசநஞ் செய்விக்கப்பட்டும், பாவசேஷத்திற்குப் பூமியிற் செனைத்துக் கணுப்பப்படுவார்கள்.

பூமியில்வந்து கொடி-செடி-பக்ஷி-மிருகம்-சண்டா னன்-சங்கர ஜாதி-குண்டகோளகன்-சற்குத்திரன்-வைசியன்-க்ஷத்திரியன்-பின்புஅங்கவீனத்தரித்திரப் பிராமணனாகவும்-பின்னுத்தமப்பிராமணனாகவும்பிறந்து, மோக்ஷத்தை யடைகின்றார்களென்று சென்னார். அதைக்கேட்ட கோர தவசி ஐயாமுனிசிரேஷ்டரே! இந்தப்பாவங்கட்கு வேறு பிராயச்சித்த முண்டோவிலையேர அதனைச்சொல்லவேண்டுமென, த்தூர்வாசர் சிவக்ஷத்திரங்களிற்பனிரெண்டி வருஷம்வசித்துப்பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளவேண்டி ம். இந்தப்பஞ்நதக்ஷத்திரத்தில் ஆறுவருஷம்வசித்துப்பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டால்மகாபாதகமுதற்சகலபாவமும்நிவர்த்தியாகும். பிராயச்சித்தமாவது, திரிகாலகாவேரிஸ்நாந்நூற்றெட்டுவீதிப்பித்தக்ஷணத்துடன் சந்நிதியினூற்றெட்டுநமஸ்காரம், பிச்சையேற்றொருவேளையுண்ணல் இரப்பகல் சோம்ப னித்திரையின் றித்தினமொன்றுக்கு ப்பதினாயிரம்பஞ்சா மந்திரஞ்செய்ததலாம். இவைசெய்யச்சத்தியில்லாதவர்கள் தன் மரணபரியந்தம்இந்தக்ஷத்திரத்தில்வசித்தல் வேண்டுமென்று, சொல்லியருளினார்.

கோரதவசி ஐயாமகாமுரிவரே! புன்னாம நாகத்தின் விபரத்தை யின்னமொருதரம் அடியேனுக்கு விரித்துரைக்

௩௨ பஞ்சநதமான்மியம்

கவேண்டுமென, த் தூர்வாசர் அதுமே முமே ஹமுருக்கிய தா
 ம்பாச்சுவாலையையுடையது. புத்திரனில்லாதவர்கள் தே
 வவருஷத்தி னூறுவருஷமதிலிருந்து வரதையடையவே
 ண்டியது. புத்திரனையடைந்தவர்க ளுத்தப்பின்னும்த்திற்கு
 ப்பேரவதில்லையென்றார், சிலாதமுநிவர் சுவாமி! தேவரீர
 னுக்கிரகத்தால் வேறோர்நரகத்தையு நானையையமாட்டே
 ன். புன்முமநரகத்தை மரத்திரமடைபாதிருக்க வனுக்கிர
 கஞ்செய்யவேண்டுமென, த் தூர்வாசர் சிலாதமுனிவரே!
 நீர் புன்முமநரகத்திற்குப் பயப்படுவீராகில் நற்குலத்திற்பி
 றந்தேவார்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, கிரகஸ்
 தாச்சிரமத்தையடைந்து தர்மத்தைச்செய்யுமென்றார், சி
 லாதமுநிவர் தூர்வாசரைநோக்கி சுவாமி! பெனக்குத்தா
 யத்தையுறவினர் யாவருந்தேவரீரே- யாதலாற்றுகக்களே
 பெனக்கு விவாகஞ்செய்து வைக்கவேண்டுமென, த் தூர்
 வாசருடனேபுறப்பட்டு வசிஷ்டாரச்சிரமத்தை யடைந்து
 வசிஷ்டமுனிவரே! யும துதங்கையை யெமதுமாணுக்களு
 கிய சிலாதமுநிவருக்கு விவாகஞ்செய்துதரல் வேண்டுமெ
 ன, அதற்கு வசிஷ்டமுநிவர் சம்மதித்துத்தன் றங்கையாகி
 ய சாருலக்ஷணையைக் கன்னிகாதானவிதிப்படி விவாகஞ்
 செய்துகொடுக்க, த் தூர்வாசர் சிலாதமுநிவரையும் அவர்ம
 னையாளையும் இல்லறநடத்தும்படிக்கிரகத்துக்கனுப்பித்தன்
 னுச்சிரமஞ்சென்றார், பின்னர் சிலாதமுநிவர்மனையாளோ
 டி இல்லறநடத்துநாளில் அவர்மனையாளாகிய சாருலக்ஷ
 ணையோரான்குழந்தையைப் பெற்றனன், அக்குழந்தைக்
 குச்சைலாதிபென்றுபெயரிட்டு, மூன்றாவதுவயதிற் சென்

ஈழம், ஏழர்வதுவயதி லுபந்யனத்தோடு வேதாத்யயனமு
தல் சாஸ்திராப்பியாசமுஞ் செய்துவைத்தார். அச்சைலா
தி ஜப்பியேச்சுவாமடைந்து ஓர்காலேப்பூயியிலுன்றி யிரு
காங்களையுமரகாயத்திற்றுக்கிச் சூரியனேனோக்கி அத்துவி
ரும், சுயம்பிரகாசரும், பரிபூரணச்சிதாநந்த சொரூபரு
ம், முத்தெநூழின்முதல்வரும், சாக்ஷிசொப்பன சுழுத்த
தியாகிய மூன்மவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவருமானபா
மசிவனைத் தியானித்த நெஞ்சத்துடனினு தவஞ்செய்தா
ர். அப்பொழுது பரமசிவன் ரிஷபரூடாகப் பிரசன்ன
மாஞ்ச்சிலாதமுரிவர் வரப்புத்திரரேயென்றுவிளித்தார். அ
தைக்கேட்டுக் கண்களோவிழித்துப்பார்த்து ஸ்தோத்திரத்து
டன் நமஸ்கரித்தெழுந்துமிக்க, பரமசிவன் சைலாஜியே! யு
மக்குவேண்டியவரங்ளைக் கேட்பீராகவென்றார். சைலா
ஜி சுவாமி! தேவரீருடைய சந்திரனத்தைவிட்டெப்போ
து நீக்காதிருக்கும் வார்த்தைருனவேண்டுமெனப் பரமசிவ
ன் ஆனந்தமடைந்து சூரியபுஷ்கரணித்தீர்த்தம், கெங்கா
தீர்த்தம், சந்திரகிரணத்திலுண்டான அமிர்தநதி, கௌரிய
ம்மையின் ஸ்தனத்தினின்றுமுண்டான பாலாறு, நந்திவா
யுறாத்தீர்த்தமாகிய ஐந்துதீர்த்தங்களை லயிஷேகஞ்செ
யவிததுத்தனக்குச்சமானமரன சொரூபத்தைக்கொடுத்ததுக்
கணங்களுக்காஜபத்தியஞ்செய்யுப்படி நந்திகேசுவரரென்
னுநாமமிட்டுத்தன்னையும்நந்திகேசுவரரையும்உமையானவ
ள் வேறுபாடறிவதற்கு முகத்தைவாராரூபமாக அமைத்
து இரத்தினவேத்திரங்கொடுத்து, நந்திகேசுவரரோடு அ
ந்கர்க்க்தான்மாணர், நந்திகேசுவரர் பட்டாபிஷேகத்துக்கு

ஐந்துநதிகளுண்டானமையாற் பஞ்சநதமென்று பெயரு
ண்டாயிற்று. அவ்வைந்து நதிகளும் பின்வரப்பட்ட கா
வேரிநதியில் மறைந்து விட்டன.

க - வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

மு த் தி ற் து .

ய - வது காவேரிவரலாறுரைத்த
அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அகஸ்தியமுநிவர் தன்மாணக்கருட்
ன் பரமசிவனைத்தெரிசனஞ்செய்வதற்குத் திருவெண்காட்
டிற்கிலகால்மவசுத்திருந்தார். அவர் அங்குவசிப்பதைச் ச
முத்திரராஜன்கேள்வியுற்று, அவரிடம்வந்துமஸ்கரித்தெ
ழுந்து, சுவாமி! தங்களைத்தெரிசித்து மிகுந்த சிலாக்கியம
டைந்தேனென, அகஸ்தியமுநிவர் சமுத்திரராஜனைப்பா
ர்த்து, உனக்கு நம்மாலாகவேண்டிய விஷயத்தைச் சொ
ல்வாயென்றார். வருணராஜன் ஐயா முநிசிரேஷ்டரே! உ
லகத்திலிருக்கின்ற கங்கைமுதலனாக நதிகளுக்கு யான்நா
யகனைவிருந்தம், சிவப்பிரசாதத்தாற் கவேரராஜரிஷிக்கு
ப்புத்திரியாகப்பிறந்து, சையபருவத்தில் வசிக்கின்ற கா
வேரியை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விச்சையுடையவனாக
விருக்கின்றேன். அது தங்களனுக்கிரகத்தா னிறைவேறு
மென்றெண்ணி நானிவ்விடம் வந்தேனென்றான். கும்ப
முநிவர் உன்னிச்சைப்படிசெய்வோமென்று சொல்லிக்க
வேரராஜரிஷி ஆச்சிரமம்வந்தார். அவரைக்கவேரராஜரி

௨ -வது அத்தியாயம்   ௫௫

ஷிகண்டு, அனேகவுபசாரத்துடன் அதிதிபூஜைசெய்வித்
துத்தங்கள்வரவைத் தெரிவித்தருளவேண்டுமென, அகஸ்
யதிமுனிவர்; தங்கள் பெண்ணைச் சமுத்திர ராஜனுக்கு வி
வாகஞ்செய்விக்கவந்தேன். அதைமறுக்காமற்செய்விக்கவே
ண்டுமெனக் கவேராராஜரிஷி மனமிசைந்து தன்புத்தியிற்
கியகாவேரியை யழைத்துக்கொண்டு அகஸ்திடரோடு பஞ்
சந்தகேஷத்திரமடைந்து மூவரும்பஞ்சந்தியிலு மூழ்கிசெவ
தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு பிரயாணப்பட்டார்கள். அப்
பொழுது காவேரி அவ்விடத்தைவிட்டுவரச சம்மதமில்லா
தவளாகவிருக்க, அதைத்தெரிந்த அகஸ்தியர் கவேரராஜ
னின்விருவர்களுங் காவேரியைக் கையைப்பிடித் திழுக்கக்
காவேரி பரமசிவனைத் தியானித்தமுதான். அந்தச்சத்தத்
தைத்தேட்டுப் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் பிரச
ன்னமாக, அச்சிவபெருமானைக் காவேரிதெரிசித்து, சுவா
மி! நான்அனாதை, உம்மையே சரணமென்றடைந்தவள்
என்னை யிருவருங் கையைப் பிடித்திழுக்கிறார்கள்; நான்
பேராவதற்குமனமில்லாமல் நதிருபமாக இவ்விடத்திலிருக்
கவிச்சிக்கின்றேனென்றுசொன்னாள். பரமசிவன்காவேரி
யே! நீ அஞ்சாதேயென்று சொல்லி, அகஸ்தியரைநோக்கி அ
கஸ்தியரே! காவேரியையழைத்துக் கொண்டுபோம் விஷ
யங்கள்யாவுந்தெரிந்தோம். உம்முடைய கோரிக்கையைநா
ம் நிறைவேற்றுகின்றோம், பலாத்காரஞ் செய்யவெண்டா
மென்றுசொல்லிக் காவேரியே! ஒருவருக்குப்பெண்பிற
ப்பநூல்மிகுந்ததுக்கமாரும், அந்தத்துக்கம்பெண்ணைவிவா
கஞ்செய்து கொடுத்தாற்றா னிவர்த்தியாகும்; ஆகையால்
வவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டியது பிதாவின்கடமை.

நீரோ எவ்வனப்பருவத்தை யடைந்திருக்கின்றாய்; பிதர் குலத்துக்குப் பழிவராமல் மீயெமது வார்த்தையைக்கேட்க வேண்டியது. சமுத்திரராஜன் ரத்தினாகரனாகவுங்கங்கை முதலானநதிகளுக்கு நாயகனாகவுமுள்ளவன், அந்தச்சம்மந் தஞ்செலாக்கியமுடையது; ஆகையால் உனக்குள்ள நூற்றொ ருகலைகளில் நூறுகலையோடு இந்த ஷேத்திரத்திலிருக்கின் றபஞ்சநதியையுங்கலந்து, பஞ்சநதத்தில்வசித்து, ஒருகலையுடன் அகஸ்தியரோடு திருவெண்காட்டை யடைவாயெ ன்று சொல்லி அகஸ்தியமுனிவருக்கும் விடைகொடுத்தும் றைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர், க்வேரராஜன், இவ்விருவருடன் காவேரி யேகம்சத்துடன் திருவெண்காட்டையடைந்தான்.

இந்தச்சங்கதியைச் சமுத்திரராஜன் நின்று திருவெண்காட்டிற்குவந்து, நல்லமுகூர்த்தத்தில் சாஸ்திரவீதிப்படி வீராகஞ்செய்துகொண்டு சுகமாகவாழ்ந்தான். க்வேரராஜரிஷி தன்திடமாகிடசைய பருவத்திற்குப்போனார். சமுத்திரராஜன் அகஸ்தியமுனிவரைவணங்கிச் சுவரமி! தங்களனுக்கிரகத்தாலென்னிச்சைசிறிறவேறியது. இவ்வளவுகாலந்தாமதமானது இன்னதென்றடியேனுக்குத்தெரிவித்தருளவேண்டுமென, அகஸ்தியர் நடந்த சங்கதியைத்தெரிவித்து நூறம்சத்துடன் காவேரி பஞ்சநதத்தில்வசிப்பதையுஞ்சொன்னார். சமுத்திரராஜன் மறுபடியும் அகஸ்தியரை வணங்கிப்பஞ்சநதத்திற் காவேரியுடன் சேர்ந்திருப்பதற்குத்தரவுத்தருளவேண்டுமென அகஸ்தியர் அவ்வண்ணமே விடைகொடுத்தார். சமுத்திரராஜன் தேவரூபமாகப்பஞ்சநதத்தையடைந் துபரமசிவனுத்திரவால் ஆஸ்யத்திற்குவாயு

மூலையிற்றுகளருபமாகவிருந்து காவேரியுடன் கூடிவரழகி
ன்றான். காவேரியானவன் பஞ்சநதியையுந்தன்னுட்கலந்
துதூதம்சத்துடன் திருவையாற்றில் வசெங்கின்றமையால்,
அந்தஸ்தலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ் செய்பவர்கள் மோ
க்ஷமடைவது சத்தியம்.

௨௨ — வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௧-வது சிவதாசப்பிராமணன் முத்

தியடைந்த அத்தியாயம்.

முன்னோர் காலத்தில்காயோகியாகிய சிவதாசனெ
ன்னுமோர் பிராமணன்தீர்த்தயாத் திரையுடன் சிவகேஷ
த்திரங்கனையுந்தொரிசித்து ச்செத்தர்களாலுந் தெவர்களாலு
ம்ரிஷிகனாலும் பூசிக் கப்பட்டுயாவருக் குமாந்த த்தைய
ளிக் கத்தக் கசீவன்முத்திகேஷத்திரமாகிய பஞ்சநதத்தைய
டைந்துகாவேரிஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத் திராக்ஷந்தரித்
துரித்தயகருமங்கனாமுடித்து கேஷத் திரசிராத்தஞ்செய்து
ஆலயத்தியல்வந்துகணேசர், சுப்பிரமணியர், காலபைரவர்,
லக்ஷுமிதேவி, சத்தமாதர்கள், பாரசிவன், உமையம்மை
முதலானவர்களைத்தொரி சித்துக் கொண்டு, ஐந்து வருஷ
காலம்வரையில் ஜெப்பியேச்சுர மண்டபத்திலிருந்துசின
மொன்னுக்குப்பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ் செயித்துக்
கொண்டிருந்தார். இருந்தவர்காசியில்மரணமடைந்தால்
முத்திடைக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொல்வதையறிந்
து, காசிக்குப்போகப்பெறப்பட்டு அனேககாடுமலைகளைக்க

௩௮ பஞ்சநத மான்மியம்

டந்து, விர்தமலைச்சீரலிற் றோரும்பொழுது யானைகளை விழுங்கும் ஏரண்டப்பகூழி சிவதாசப்பிராமணனையெடுத்துவிழுங்குங்காலையில், சிவதாசன் பரமசிவா, சங்கரா, மஹாதேவா! எண்ணாகூழித்தருளவேண்டுமென்றுதோத்திரம்பண்ணப்பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்துதான் இராஜவேடந்தரித்துத்தன்னுடையரிஷபத்தை அசுவமால்வமைத்து அதன்மேலாரோகணித்துக் கையிற்குந்தாயுதத்துடன் வந்து, சிவதாசப்பிராமணனே! பயப்படாதேயென்றுசொல்லி, யேரண்டபகூழியைக் கழுத்தில்வெட்டித்த ள்ளினார். பகூழியால் விழுங்கப்பட்டிவாதையடைந்த பிராமணன்மூர்ச்சையாகிக்கிழே வீழ்ந்தான். விழுந்தவனை யிராஜவேடங்கொண்ட பரமசிவன் தடவிக்கொடுக்க அப்பிராமணன் மூர்ச்சைதெளிந்து, ஆபத்துக்காலத்திற் பந்துவாகவந்த அரசனே! உனக்குச்சகலசம்பத்து முண்டாக்கக்ட்வதென்று ஆசீர்வதித்து நான்பரமசிவனைத் தியானித்துக்கூப்பிட வந்தநீ யாவெனன்று திறும்பவும் அவரைப்பார்க்க முன்னிராஜனாகக் காணப்பட்டவர் பரமசிவனாகத்தோன்ற அவரைஸ்துதிசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் சிவதாசனே! நீஆபத்துகாலத்திலென்னை நினைத்தமையா லுன்னை ரகூழிக்கவந்தேன், நீயெங்கேபேகின்றாயென்றார்.

சிவதாசன் காசியில்மாணமடைந்தால் முத்தியென்று அவ்விடம்போகின்றேனெனப் பரமசிவன்கேட்டுத் துஷ்டமிருகங்களாலும், ஏரண்டப் பகூழிகளாலுஞ் சங்கடமாகிய இந்தமார்க்கமாகக் காசிக்குப்போவது மிகவுமரிது. காவேரியின்வடகரையிற் சிவகேசுத்திரங் களிலெல்லாம் உத்தமமான பஞ்சநதகேசுத்திரத்தில் ஜெனனத்தாலுமர

ணத்தாலும், தீர்த்தனத்தாலும், தெரிசனத்தாலும், ஸ்மரணத்தாலும், வாசத்தாலும் பரவத்தைநீக்கி முத்திகொடுக்கின்றோம். ஆகையானீதிரும்பிப் பஞ்சநதத்தையடைந்து அவ்விடத்திற்குள்ளே வாசஞ்செய் யென்று சொல்லச், சிவதாசன் சுவாமி! ஏரண்டப்புகழியால்வாதையடைந்துசுகங்களில்லாதநானெவ்வாறு பஞ்சநதம்சேருவேனென்றான். பரமசிவன் அவ்விடத்திலிருந்த ஓர்மடுவில் சிவதாசப்பிராமணனை முழுஞ்செய்யு சொல்ல அவ்வண்ணமே யந்தமடுவிற்கிவதாச ப் பிராமணன் மூழ்கிக் காவேரியின் மத்தியிலே மூந்தார். எழுந்தவர்தெற்குவாயிலிற் பரமசிவனைக்கண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமசிவன் சிவதாசா! காசிக்குச்சுமானமரண பஞ்சநதத்தைத்திரமிதுதான். இந்தவிடத்தில் உன்மரணபரியந்தம் வசித்தால்முத்தி கொடுப்போமென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். சிவதாசன்மரணமளவும் பஞ்சநதத்திலிருந்து முத்தியடைந்தான்.

௨-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

௨-வது துர்த்தமன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் தாய்தந்தைகளால் நன்னெறிக்கு வராதவனும், எல்லாவுயிர்க்கும்வஞ்சனைசெய்தவனும், சூதாடுகிறவனும், பொய்சொல்லுகிறவனும், நின்றநிலையில்முத்திரம்பெய்கிறவனும், பிறரைக்கண்டு நாணுமற் கர்ட்டெடுமைக்கடாவைப்போற்றுகிறாருடன்முணர்பவனும், காம

தூனாகப்படுகிறவனும், கையிற்கத்திமுதலான ஆயுதம்பிடி
தவனும், போசணத்தின்பிறகு வயனஞ்செய்துகொள்பவ
னும், சமயத்துக்குத்தக்க வேடந்தரித்துத்திருடுகிறவனும்,
வைதிகப்பிராமணன்போனடித்து மோசஞ்செய்பவனும்,
வழிப்பறிசெய்கிறவனுமான துர்த்தமனென்னுமோர் பி
ராமணனிருந்தான். அவன் அனேகபிராமணசிகள் கூட்ட
மாகக்கூடித்தங்களுக்குவேண்டிய திரவியங்களை யெடுத்து
கொண்டு பஞ்சநதத்தில் துலாக்காவேசிஸ்நானஞ் செய
யப்போவதைக்கண்டி, வீழ்ந்திருத்திராஷமும் கையிற்ப
வித்திரமுமமேலேயோகவேஷ்டியுந்தரித்தமந்திரஞ்செயி
க்கின்றவன்போல் வாயின் முணுமுணென்று செயிததுக்
கொண்டு பிராமணர்கள் கூட்டத்துடன் சேர்ந்துவந்தான்.
அவனை அவர்கள் றீயார்? என்கிருந்தெங்கே போகின்றாயெ
ன்றுகேட்க, துர்த்தமன் பிராமணேந்தமர்களே! நானோ
தாயதந்தை பந்துமுதலான வொருவருமில்லாதவன், அனா
தை, மிகுந்ததுக்கத்தால் அனேகதேச சஞ்சாரஞ்செய்துவ
ருகையில் மகாயோகியொருவர் எனக்கோர் மத்திரோப
தேசஞ்செயது, பஞ்சநதத்திலிருந்துசெயித்தால் மந்திரசித
யஞ்சம்சாரதுக்கநாசமும் கிடைக்குமென்று சொன்னபிர
காரம் பஞ்சநதத்திற்குப் போகிறேனென்று மிகவுணக்கத
துடன்சொல்ல அவ்வாரிததையை யவர்கள்கேட்டு மகா
யோக்கியனென்றுகினைத்து, ஐயாரீர் துக்கப்படவேண்டா
ம், நாங்களும் பஞ்சநதத்திற் றுளேனாம்மாதம் வசிக்கப்போ
கின்றோம், என்களுடன் தாங்களும் வசித்திருக்கலாமெ
ன்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு பஞ்சநதத்திற்கு வந
தார்கள்.

அவர்கள் மதுகாட்கூறினதுமாதிரியாய்மகையா

ற்குடிக்கூலிக்கோர்வீடுவாங்கி யதிலன்றிராத்திரி வசித்து
வீடியற்காலந் தூர்த்தமனை க்கரவலாகவைத்துவிட்டு ஸ்நா
னத்திற்குட்டோனார்கள். அத்தருணத்திலவர்கள் வைத்தி
ருந்தபொன்முடிப்பை யெடுத்துக்கொண்டோடினான். ஓ
டும்பொழுதிவனிடத்தி லேரானுமானந்தோன்றி யிராஜ
சேவகர்கள் பின்னொட்டர்வதை யிவன்கண்டு காவேரியிற்
சனக் கூட்டத்துடன் போய்மூழ்கினான். சேவகர்களும் போ
ய்மூழ்கி, அவனைப்பிடித்து க்கரையிற் கொண்டுவந்துபரி
சோதித்துப் பொன்முடிப்பைக்கண்டு, அத்துடன் அரசனிடத்
திற் கொண்டு போய் விடுத்தார்கள். அரசன் விசாரனை
செய்து திருடனென்றறிந்தும், பிராமணனை ன்கின்றமா
னத்தால் அவனிடத்திலிருந்த பொன்முடிப்பைமாத் திரம்
வாங்கிக் கொண்டுவிட்டுவிட்டான். விடவே தூர்த்தமன்ப
ஞ்சநதீந் தைவிட்டு மறுதேயம்போய்விட்டான். அதன்பின்
ஸ்நானத்திற்குப் போன பிராமணர்கள் வீட்டிற்குவந்து து
ர்த்தமனைக்கராமுல்தங்கள், தங்கள்மூட்டையைப்பரிசோ
தித்துப் பொன்முடிப்பில்லா திருக்கக் கண்டுமிகுந்த துக்க
த்துடன் அரசனிடத் தில்வந்து முறையிட்டார்கள். அரச
னவர்கள் சொல்லியதைக்கேட்டுநடந்தசங்கதிமுழுதும் தெ
ரிவித்து,ப் பொன்முடிப்பையவர்களிடங் கொடுக்க அந் த
வாங்கிக் கொண்டுபிராமணர்கள் அரசனையாசீர்வதித்துத்
தங்களிடம்பேரயச் சேர்ந்தார்கள். இது நிற்க, அன்னிய
தேசசஞ்சாரஞ்செய்து திருடித்திரிந்த தூர்த்தமன் சிலகால
ஞ்சென்று மரணமடைந்தான். அவனையெமதுதார்கள் அ
ழைத்துக் கொண்டுபோகும் பொழுது; பரமசிவன் காவே
ரியிற்பயத்தால் முழுகினவனானும் துலாமாசத்திற்பிரா த
க்காலத்திற் காவேரிஸ்நானம் பண்ணிய புண்ணிய த்தாந்

சிவலோக மடையவேண்டியதென்றெண்ணி, நந்திதேவ
 ப்முதலான சிவகணங்களையெழுத்துப் ப்ராப்யில்லாததூர்த்
 தமனை யெமதூதர்களழைத்துப் போகிறார்கள்; அவர்களை
 விலக்கித்தூர்த்தமனை யெமதிடமழைத்துவரக்கடவீர் களை
 ன்றுகட்டளையிட, அவ்வண்ணமேயழைத் துவந்துவிடுத்தா
 ர்கள். அவனுக்குக்கண்திபத்தி யந்தந்துதன்னுலகத்திலவை
 த்தருளினார். இந்தச்சங்கதியை யெமன்றெறிந் துபரமசிவ
 னிடத் தில்வந்துசுவாமி! பஞ்சநதத்தில்வசிப்பவர்களை மாத்
 திரம்என்னுலகத்திற்கழைத்துப்போகக்கூடாது. மகரபா
 பியாயன்னியதேசத்திற்றங்கிய தூர்த்தமனையென்னுலகத்
 திற்குத் தூதர்கள்பிடித்துக்கொண்டுவருகையிற் சிவகண
 ங்கள்வந்தழைத்துக்கொண்டுவந்த காரணத்தையடியேனு
 க்குத்தெரிவித்தருளவேண்டுமென, ப்ரமசிவன் எமனை!
 யொருவனெவ்வித காரணத்தினாலாவது காவேரிஸ்நானஞ்
 செய்வானேல் முக்தியடைவது நிச்சயம். இந்தத் தூர்த்தம
 ன் துலாமாசாரம்பகாலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ்செய்தவ
 னாகையாற் கண்திபத்தியங்கொடுத்துச் சிவலோகத்திலிரு
 த்தினோம். காவேரிஜலசம்பந்தமான காற்றொருவன்மே
 ல்விசினாலும் அவன்பாவியல்ல: இதைநீயறிபக்கடவாயெ
 ன்றார். எமனதைக்கேட்டுத் தன்னுலகம் போய்ச்சேர்ந்
 தான்.

௨௨ - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

யுட-வது அத்தியாயம் . சுரு

யுட-வது துவ்பிரக்குப்பிராமண
ன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில்; அதர்மனும், விடனும், வேசிகள்கூட்டு
றவுள்ளவனும், மாதாபிதா குருமுதலானவர்கள் வார்த்தை
யைக்கேளாதுவனுமான துவ்பிரக்குன்னென்னுமேர்பிரா
மணனிருந்தான். அவன்றன் மனையாளேத்தள்ளிப்போட்
டி, ஓர்விலைச்சியை வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொண்டு,
அவன்வீட்டில் மாம்சபக்ஷணத்தோடு சாப்பாடுஞ்செய்து
கொண்டு வெகுகால மவ்விலைச்சியுடன் சேர்ந்திருந்தான்.
இப்படியிருக்குங்காலத்திற் பஞ்சநதத்தினடக்குஞ் சித்தி
ரைமாசோச்சவம் பார்க்க வனேகஜனங்கள் போவதைக்
கண்டு, அந்தவிலைச்சியுடன் துவ்பிரக்குனும் பஞ்சநதத்து
க்குப்போனான். அவன்போன அன்றைத்தினம் ரதோச்ச
வமாகையால் ரதாருடராகவந்த பரமசிவனைத் தெரிசித்து
அன்றிராத்திரி பலசனங்கள் நித்திரைசெய்தவீதியில் விலை
ச்சியுடன் அவனும்நித்திரைசெய்தான். பாதிராத்திரியில்
அனேகந்தி ருடர்கள் கத்திமுதலான ஆயுதங்களுடன்வந்துவீ
தியினித்திரை செய்தசனங்களைக் கொலைசெய்ததோடு இவ
ர்களையுங்கொன்று, திரவியங்களைக் கொள்ளையடிக்கிறுசெ
ய்தியை யரசன்கேள்வியுற்றுப் படையுடன்வந்து சண்டை
செய்து இறந்தவர்கள்நீங்க மற்றத்திருடர்களைப் பிடித்து
ச்சிறைச்சாலையிலடைத்துத் திரவியங்களையாவாவுவர்களை
யிற்கொடுத்துப் போனான். இறந்தவர்கட்கெல்லாஞ் சிவ
லோகங்கிடைத்ததோடு துவ்பிரக்குனுக்கும், விலைச்சிக்கு

௬௮ - பஞ்சநதமான்மியம்

ஞ்சிவலோகங்கிடைத்தது. ஆகையாற் பஞ்சநதத்திற் பக்தி யில்லாமல் வசித்தவர்களு முக்தியடைவார்கள்.

யந - வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

மு த் தி த் து

யச-வது பாவிகள் சென்மம்டைவ

தையுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவிநாதசன்மாவைவணங்கிச்சுவாமி! ஜீ வர்கள் பாவசேஷத்தானாகத்தீனின்று நீங்கிப்பூமியில்வந்து என்னசென்ம மடைகின்றார்கள ளதைச் சொல்ல வேண்டு மென்றுகேட்க; நாதசன்மா:- பெண்ணே! பிர்முகத்தி செய்தவன், கழுதை-பன்றி- ஒட்டகம்-யானை-பசு- மா ன்-நாய் மாம்சந்தின்னுஞ்சண்டாளனாகவும், குருதார கம னஞ்செய்தவன் மலத்தையுண்ணும் பன்றி-நரி-காகம்-க முதை-திருடனாகவும், சுராபானஞ்செய்தவன் கோட்டா ன்-எறும்பு-ஈ-கொசு-மூட்டுப் பூச்சி- பிணஞ்சுமும் வெட்டி யானாகவும். பொன்றிருடினவனும் அவனுடன்சினேகி த்தவனும்-எலி-குரங்கு-தவளை-ஆமை-புழு - புறா-அன்னம் கொக்கு-எருமை-கோமாம்சந்தின்னும் பறையனாகவும், பி ராமணன்சொத்தை யபகரித்தவன் பிரமராகூதனாகவும், தானியங்களைத் திருடினவன் பெருச்சாளியாகவும், தண்ணீர்திருடினவன் நீர்க்காகமாகவும், வெண்கலந்திருடின வன் தேவவருஷத்தி லாயிரவருஷம் அன்னமாகவும், நெய்திருடினவன் நாவரப்பொருளாகவுங் கீரியாகவும், இ

யச - வது அத்தியாயம். • கூடு

லைகாய் கறிகள்திருடினவன் மயிலாகவும், வாழை-நாரத்
 தை-பலா-தேங்காய் திருடினவன் சிறுகுருவியாகவும், மா
 ம்சந்திருடினவன் கழுகாகவும், எண்ணெய் திருடினவன்
 சிரீவாகமாகவும், பட்டுவஸ்திரத்திருடினவன் சிச்சிலியாக
 வும், வெண்பட்டுத்திருடினவன் தவளையாகவும், குதிரை-
 பூ, திருடினவின் குரங்காகவும், பயிர்திருடினவன் ஊர்க்
 குருவியாகவும், வைக்கோல்-புல் திருடினவன் புல்லட்டை
 யாகவும், பாய்-கட்டில்-தலையணை- வாகனம் - பல்லக்கு இ
 வைகள்திருடினவன் பாரஞ்சுமக்கும் ஒட்டகமாகவும், தே
 வாலயங்களிற் சேவகத்துக்கிருந்து நஷ்டம்விளைத்தவன் பி
 சாசாகவும், லீபூதி- ருத்திராஷ்டம்- வஸ்திரம் திருடினவன்
 குஷ்டரோகியாகவும், பொய்சொன்னவன் மழைகாலத்தவ
 னோயரீகவும், தாய்தந்தை- தமையன்- குரு-வேதியர்-வை
 தாந்தி- சந்தியாசி-சந்திரகுரியர்கள் - பிரம - விஷ்ணு-ருத்தி
 ராள் இவர்களை நிந்தித்தவனும், வேதம்- இதிகாசம் -
 புராணம் - யாதம் இவைகளை நிந்தித்தவனும், தேள், பா
 ம்பாகவும்; பிராமணதானத்தைத் தடுத்தவனும் - சந்தியா
 சிகளுக்குப்பிச்சை செய்யாதவனும் - அன்னங்கிடைக்காத
 தரித்திரனாகவும், பிராமணனுக்குத்தருகிறேனென்று சொல்
 விப்பின் மராதவன் தூமாம்சநாற்றமுள்ள மூக்கையு
 டையவனாகவும், விதியைவிட்டு விலக்கையனுசரிப்பவன்
 மரம்-கல்-கொடி-செடி - முள்ளாகவும், தேவாலயம்-சாவ
 டி, குளம்-கிணறு இவைகளைக் கெடுத்திசெய்தவனும், சிலம்ப
 ம்பழகல் - அழுக்குருட்டல் - காலமல்லாத காலத்திற் பு
 ணர்தல் - எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளல்-தூங்குதல்-சுவ
 ரஞ்செய்துகொள்ளல்- அதிகஅன்னமுண்ணல்- சூதாடுதல்

முதலானவைசெய்தவனும் நீர்ப்பரம்பாகவும், வேத்யர்.பி
ர்ம விஷ்ணுவை நிந்திப்பதைக்கேட்பவன் மண்ணுழிப்
பரம்பாகவும், அத்துவிதத்தைநிந்திப்பவன் முகத்திற்சீயொ
முகம் ரோகமுடையவனாகவும், அத்துவிதத்தை நிந்திப்ப
தைக்கேட்பவன் காத்திற்சீயொமுகம் ரோகமுடையவனாக
வும், சூத்திரமாதருடன் புணர்ந்தபிராமணன் முதலை - மீ
ன்-நீர்க்காகம்-ஆமையாகவும் பிறப்பார்.

இப்பாதகங்களைவிவர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டினா
ற்பஞ்சநதஸ்தலத்திற் பத்துவருஷந்தங்கி துலாமாசத்திலு
ம், மகாமாசத்திலும், காவேரிஸ்நானஞ்செய்து கோமுகத்தி
ரத்தார் சமைத்தஅன்னத்தை யொருவேளைபுசித்து வந்தா
ல்விமோசனமாருமென்றார். அதைக்கேட்ட அனவத்தியர்
தேவிசுவாமி! பிரமகத்தி- குருதாரகமனம் - சுராபர்னம்-
பொன்நிறுடுதல்- சேர்க்கையால்வருதல் ஆகியவிவ்வைந்து
பாவங்கட்குச்சமானமானபாவங்களையும், அவைகளுக்குவி
மோசனத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென, நாதசன்மா
வழிநடையைப்பேதிக்கின்றவன், தனக்குமாத்நிரம்சமைய
ல்செய்யச்சொல்கிறவன், பிராமணநிந்தை செய்கிறவன்,
அதிகபோசனன், வேதம்விற்கிறவன், பிராமணர்களைபிச
சைகாட்டியவழித்துவந்து பின்னில்லையென்பவன், ஒருவ
ரிடத்திற் றருமசாஸ்திரங்கற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன்
றுவேஷித்து அவமதிக்கின்றவன் ஆகியவிவர்கள் பிரமகத்
திசெய்தவரோடொப்பாவர். அபுபாசனம் வீடுத்கவூன்
டுகாவிலன்னமுண்பவன், கட்டுடிக்குமாதருன்சேர்ப வ
ன், வேசியரன்னம்புசிப்பவன், கூட்டாஞ்சோறுதிற்பவன்
சுசிப்பிரஷ்டன்னன்னமுண்பவன், வைகவதேவம்- ஸந்தியர்,

வந்தனம்-செனசம்-காயத்திரிசெபம் விட்டவன், சாஸ்திரவி
ரோதமாகப் பற்கொம்பிட்டு ப்பல்கேய்ப்பவன் ஆகியவி
வர்கள் சுராபானஞ்செய்தவரோடொப்பாவர், கந்தமூலபல
ம்-கஸ்தூரி-கெந்தபொடி-வெல்லம்-சர்க்கரை-தானியம்-
எள்-அரிசி திருடினவன், வேதாத்தியானம் பண்ணாதவன்,
தருமம்-வேதம்-தீர்த்தம் விற்றவன், பசு-உக்கினி வக்கின
ம்பண்ணினவன், சிராத்தம் விட்டவன்; அத்திபூசைபண்
னாதவன், அனாதைத் திரவியத்தை யபகரித்தவன், கோ-அசு
வம்-பிறர்விளையலம்-பயிர் இவைகளையபகரித்தவன் வெண்
கலப்பாத்திரம்-தேன்-நெய்-ருத்திராக்ஷம் திருடினவன் இ
வர்கள் பொன்றிருடரோடொப்பாவார்கள். சகோதரி-புத்
திரன்பாரியை-சினைகன்பாரியை-பரமாதர்-மத்தியபானஞ்
செய்பவன்-சாதிக்கெட்டவன்-கைம்பெண் இவர்களுடன்பு
ணர்ந்தவர், குருதாரகமனஞ் செய்தவரோடொப்பாவான்
இந்தநான்கு பேர்களுடன் சேர்ந்தவர் அவர்களோடொப
பாவர், இந்தப்பாவங்களை யறியாமற்செய்தாற் காவேரியி
ல் மாகமாசமுமுதும் ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சநதீசரைத்தெ
ரிசித்தாற் பாவப்பிராயச்சித்தமாகும். தெரிந்துசெய்தால்த
ற்குப்பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதிக்கீளிலில்லை.

ஆனாலும் மூன்றுவருஷகாலம் பஞ்சநதத்தில் வசித்து
சாத்திர விதிப்படி காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து, தூற்
றெட்டுவீதிப்பிரதக்ஷணம் கவராபோசநஞ்செய்து, பஞ்
சநதீசுவரருக்கு தூற்றெட்டுப்பொன்னும், பிராமணருக்
குதூற்றெட்டுப்பொன்னும் கொடுத்துவந்தாற் பிராயச்சி
த்தமாகும், இல்லாவிடினாகவாதனை யடையவேண்டுமெ
ன்றார், அதைக்கேட்டு அனவத்திபாதேவி சுவாமி! பாவஞ்

செய்தவர்களெவ்வித அடையாள முடையவர்களாக விருப்
பார்கள். அதையுஞ்சொல்லவேண்டுமென, நாதசன்மா பி
ரமகத்திசெய்தவன் கற்பரோகியாகவும், சுரரபானஞ்செய்த
வன் சொத்தைப்பல்லனாகவும், சொர்னந்திருடினவன் கை
விரல் கால்விரல்களில் ரோகியாகவும், குருதாரகமனஞ்செ
ய்தவன் சருமரோகியாகவும், பரதாரகமனஞ் செய்தவன்
நொண்டி-செவிடன்-வாயு ரோக முள்ளவனாகவும், ஆசா
ரியரைநித்தித்தவன் காக்காவலிப்புரோகியாகவும், குருமொ
ழிகடந்தவன் நீரிழிவுரோகியாகவும், புழுவாகவும், வாயு
ரோகமுள்ளகழுந்தையாகவும், சிவத்துரோகம் குருத்துரோ
கஞ்செய்தவன், துர்புத்தியுடையவன், அரணை - பல்லி - கோ
ழியாகவும், விஷ்ணுத்துரோகம் - விஷ்ணுரிந்தைசெய்தவ
ன் சித்திரக்குள்ளன், ஓணன், நாவில்ரோகமுள்ளசண்டாள
னாகவும், வேதாந்தநிந்தைசெய்தவன் மேகரோகமுள்ளமத
பேதப்பறையனாகவும், வேதாசாரநிந்தகன் உன்மத்தனாகவும்,
மாதவிடாய்மாதருடன்புணர்ந்தவன் மகோதரரோகமுள்ள
வனாகவும், நீசனாகவும், விஷ்ணுட்டினவன் தீமூட்டினவன்
குஷ்டரோகியாகவும், ஆயுதம்பிடித்தவன் தவளையாகவும்,
இரத்தநந்திருடினவன் ஒருதலைவலியனாகவும், வஞ்சனைசெ
ய்தவன் பொய்ச்சாக்கிசொன்னவன் இவ்விருவர்க்குமுடந்
தையாகவிருந்தவன் குய்யரோகியாகவும், தாய்-தந்தை-சிறு
வயதுடையதன்புத்திரன்-மனையாள் இவர்களைத்தள்ளினவ
ன் நேத்திரரோகியாகவும், குளம்-தோட்டம்-கிணறு-சாவடி
இவைகளைப்பேதித்தவன் அங்கயினனாகியடிமைத்தொழில்
செய்பவனாகவும், எசுமான் துரோகஞ்செய்தவன் குன்ம
ரோகியாகவும், ஒட்டை-மரடி-கழுதை இவைகளிற்சவாரி

ஐ-வது அத்தியாயம் ௬௬

செய்தவன் மேகரோகியாகவும், பதிவிரதையைக் கற்பழித்தவன் லிங்கப்புத்தூரோகியாகவும், பன்றியாகவும், பிறரையபவாதஞ் சொன்னவன்நரம்பில் வாயுரோகமுள்ளவனாகவும் பிறந்திருப்பார்கள்.

யச - வது அத்தியாயம்,
முற்றிற்று.

ஐ-வது மாணக்குறியுரைத்த அத்தியாயம்

அனவத்தியாதேவி தன் காதலனாகிய நாதசன்மாவைவணங்கிச்சுவாமிய்மாணக்குறியையும்தற்குப்பிராயச்சித்தத்தையும் சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க நாதசன்மா பெண்ணே! இராக்காலத்திற் சந்திரனைச் சூரியனைப்போல்உஷ்ணமாகக் கண்டாலும், சூரியகிரணங்கள் கண்ணுக்குத்தோன்றாதிருந்தாலும், ஆகாசஞ்சிவப்பாகவிடைவிட்டுத்தோன்றினாலும், எலிவளைபோலரசனத்துவாரமிருந்தாலும், காகக்கூடுபோற்றுர்க்கந்தந்தலையில் வீசினாலும், சீக்கிரத்தில் மரணமுண்டாகும் சூரியனிற்றுவாரமாகக்கண்டாலும், தன்னிழலிற்றுவாரமாகக்கண்டாலும், ஒருமரசத்தில்மரணமுண்டாகும். ஜலத்திலாவது கண்ணாடியிலாவது, தன்சிரம்வக்கிரமாகவுமற்றதாகவுங் கண்டால், எமன்றன்வீட்டில்வந்திருக்கிறான். கண்ணை மூடித்திறக்குங்காலத்திற் பூச்சிபறந்ததுபோலிருந்தால், உடனேமரணம். கா

தைப்பொத்திச்சத்தங்கேனாதிருந்தால் ஏமன்சமீபத்திலிருக்கிறான், நெருப்புமயிலின் கழுத்துப்போற்றோன்றினாலும், மே கமில்லாதகாலத்தில் மின்னற்றோன்றினாலும், மின்னற்காலத்திலொளிதோன்றாதிருந்தாலும், மேகத்திற்குரியகாந்திதோன்றினாலும், பதினெந்துநாளில்மரணம், பூமியிற்குவலேதோன்றினால், ஏழுநாளையில்மரணம். சந்திரகாந்தி-துருவநகூத்திரம்- அருந்தநகூத்திரம் -கண்ணுக்குத்தோன்றாதிருந்தால், ஒருவருஷத்தில்மரணம். கிரணமில்லாமற்குரியனையும், காந்தியில்லாமல் அக்கினியையுங்கண்டால், பதினொருமாசத்தில்மரணம். அகாரணமாகத்தன்னுடம்புபருமனாகவும், இளைப்பாகவும், கறுப்பாகவுங்கண்டால் எட்டுமாசத்தில்மரணம். புற-கழுகு-பருந்து-காகம், தலையிற்பட்டாலாறுமாசத்தில்மரணம். சலத்திலிந்திரதனுக்கண்டால்; இரண்டல்லதுமூன்றுமாசத்தில்மரணம், தேகத்தில் வேம்புவாசம்பிணவாசங்கண்டால், ஒருமாசத்திற்குமேல்மரணம். இருதயம்வரகூபியாகவிருந்தாலும், தலையிற்புகைச்சற்கண்டாலும், சரீரமுழுதுநடுக்கமுற்றாலும், பத்துநாளையில்மரணம். பிராணவாயுவேகமாக அறுந்துபோலிருந்தாலும், பகற்காலத்திலநகூத்திரத்தைக்கண்டாலும் இராத்திரியிலிந்திரதனுசைக்கண்டாலும், சிவப்பு-கருப்புவர்ணமாகச்சந்திரசூரியர்களைக்கண்டாலும், சூரிய வுதையகாலத்தில் எதிர்சின்னநரிஊனையிட்டாலுஞ்சீக்கிரத்தில்மரணம். நா, அதிக்கறுப்பாகவும், முகம் அவலகூணமாகவும், கன்னஞ்சிவப்புடன் கலந்த கருப்புவர்ணமாகவுங்கண்டாலும், மீற்பூர்வைசிவப்பாகவுங்கருப்பாகவிருந்தாலும், சரீரத்தில் உஷ்ணமின்றியிருந்தாலும், எழுவீட்டில்வந்திருக்கிறான்;

நாபியிலும், மார்பிலும் ஓட்டையாகக்கண்டாலுந் தணல்
பேரல்லுத்திரமிருந்தாலும், பல்கறுத்தநீரமாக, இருந்தா
லுஞ்சீக்கிரத்தில்மாணம்.

‘நித்திரையில் பன்றியாற்றாணடிபடுவதாகவும், குரங்குத
ன்றிலையையசைப்பதாகவும். சுருக்குவாயுவீ சுவதாகவும்,
பொன்வாந்தியெடுப்பதாகவும், தேனைக்கடித்துத்தின்பதா
காவும், தாமரைக்கிழங்கைத்தின் பதாகவும்’ வெண்டாம
ரைப்பூவைத்தரிப்பதாகவும் கழுதை, பன்றிகட்டின வண்
டியிலேறிச்சவாரிபண்ணுவதாகவும், கறுத்தபசுவின் மேலே
றுவதாகவும் விளாமிச்சம்வோர்மாலேதரித்துத் தென்றிசை
போவதாகவும் பூதப்பிரோதப்பிசாசங்களைக் கண்டதாகவும்
ஆகாயத்திற்கந்தர்வபட்டணத்தைக்கண்டதாகவும்விருஷு
ங்களைச் சிவப்புநீரமாகவும்தன்கால் வெட்டுப்பட்டதாகவும்
சேற்றிலாவது புழுதியிலாவதுதன்கா லகப்பட்ட ஹந்ததா
கவும், தன்வஸ்திரஞ்சித்திரவார்ணங்கறுப் புவார்ணமாகஇருப்
பதாகவும்கருநிறமுடைய மொட்டை மனிதன் தன்னைவாஜி
ப்பதாகவும், கற்களாலடிபட்டதாகவும், தன்றிலையை விரித்
துச்சிரித்து ஆடிக் கொண்டுதென்றிசையி லோடுவதாக
வும், கோமயமடுவில் விழுந்ததாகவும், எண்ணெய்க்கொப்ப
ரையில் விழுந்ததாகவுஞ் சொர்ப்பனங்கண்டாற்சீக்கிரத்
தில்மாணமுண்டாகும். அதற்குப்பிராயச்சித்தமாகப்பஞ்ச
நதசேஷத் திரத்தையடைந்து காவேரிஸ்நானம்பண்ணிச்
செப்பியேசுவரைத்தெரிசித்து மாணபரியந்த மங்குவசித்
தால் பமலோகமடையாமற் சிவலோகமடைவார்களென்
துசொன்னார்.

௨௫ - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

யசு-வது ஆலயவரலாறுரைத்த
அத்தியாயம்

சூரியவம்சத்திற்பிறந்து அயோத்தியிலரசுசெய்த ம
னுசக்கரவர்த்தி புதல்வனும் சத்தீவுக்கு அரசனுமானபி
ரியவிரதராஜன் தன்புத்திரரெழுவரையும் ஏழுதீவுக்கும
ரசராகவைத்து வாழுங்காலத்திலோர்நாள் கிழக்குயிருந்
தமேற்கேபோகையில் மனுபுத்திரனாகிய பிரியவிரதனே!
நீ யின்னங்கொஞ்சதூரம் போனாலோர் அற்புதத்தைக்கா
ண்பாயென்று ஆகாயத்திலசரீரி யுண்டாயிற்று. அரசன
தைக்கேட் டானந்தமடைந்து மேற்கேபோகையிற் பதினா
ன்குலகத்தையுழுமிருவிய சோதியையுடைய மகாலிங்கத்
தினின்றும் பரமசிவப்பெருமானெழுந்தருளிப் பிரியவிரத
ராஜனே! கற்பகாலத்திலுநாசமில்லாத வெம்மாவீவ்விட
த்திற்கற்ப இருஷ்டிகர்த்தாவாகிய அனேகங்கோடி பிரம்
மாக்களுங் கற்பபாலர்களாகிய அனேகங்கோடி விஷ்ணுக்
களுங்காணப்பட்டார்கள். எம்முடையமாயாசத்திவிசேஷ
த்தாற்செய்யப்பட்ட தாவர ஜங்கம சொரூப ஜகத்காரண
னாயாமிவ்விடத்திற் பஞ்சநதிஸ்வரர் ஜெப்பியேஸ்வரரெ
ன்னு நாமதேயத்தோடுவசிக்கின்றோம். எமதரலயம்ஜீரண
மாகவிருக்கின்றது. அதனை நீ ஜீரணைத்தாஞ்செய்யவே
ண்டியதென்றுசொல்லிமறைந்தருளிஞர். ஆச்சரியமடை
ந்துஜோதிலிங்கத்தினருகுபேசயினான். போனவுடனேப
தினான்குலகத்தையு மூமிருவிசின்ற வொளியையடக்கிச்சி
றுத்துமூன்றிரேகை யுடனும் அனேகத்துவாரங்களுடனு
ம்உருக்கியதங்கம்போலொளி யடைந்து தோன்றியசிவலி

(எ) யௌ-வது அத்தியாயம் எக

ங்கப்பெருமானையும், அச்சிவலிங்கத்தின் றுவாரத்தில் தூதர்
வாசர், கௌதமர், சதாநந்தர், ததீசி, வசிட்டர் முதலான சிவப
த்தசிகாமணிகளாகிய மகரிஷிகளையுங்கண்டு, மனதில் ருனந்த
மடைந்து, ஆலயத்தைப் பொன்னி னுற்சமைத்து, ஆபரணம்
கொடி-கொடை- விசித்திரவஸ்திரம்-சாமரை, சாந்தாற்றி-
சுவர்னதண்டம்-உபசாரச்சாமரங்கள் - அனேக கங்கிராமங்க
ளத்திரவியங்களுங்கொடுத்து, ஆலயத்திலும் வீதிகளிலுந்திருவி
ளக்கிட்டு, வேதபாராயணத்துடன் உச்சவ நடத்தி, வேதத்
திலுருத்திராத்தியாயத்திற் சொல்லியபடி ஸ்தோத்திரம்ப
ண்ணினான். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகிப் பிரி
யவிரதனே! நீ வரும்பிபதைக்கேட்பாயாகவேன்று திருவாய்
மலர்ந்தருளினார். பிரியவிருதன், சுவாமி! விரதிசயாநந்தசுகத்
தையடியேனுக்களித்தருளவேண்டுமென அவ்வாறேதத்த
னமென்று பரமசிவன் மறைந்தருளினார்.

கசு- வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

மு ற் றி ற் று .

யௌ-வது நாதசன்மாவுக்குப் பரமசிவ ன பிரசன்னமான அத்தியாயம்.

நாதசன்மாவானவர்கலியுகத்தில் வருணச்சிரம தரு
மம், ஆசாரம், அதுட்டானம், சந்தியோபாசனம், காயத்திரிஜெ
பம், ஏகாதிவிரதம், பாதுவாரவிரதம் விட்டவர்களும், சூரியச
ங்கிராந்திகளிற் கர்மாநுஷ்டானஞ்செய்யாதவர்களும், அ
வுபாசனம் விட்டவர்களும், ஸ்மிருதிகளிற் சொல்லியபடி
காலங்களில் உபநயனஞ் செய்யாதவர்களும், நெடுங்கால

மரக்காயத்திரிஜெபம் விட்டவர்களும், விடியற்காலத்தி
 லெழுந்து சவுசஞ்செய்யாதவர்களும், சுத்தாசமனஞ்செய்
 யாதவர்களும், திக்கறிந்துமலமுத்திரவீசர்க்கஞ் செய்யாத
 வர்களும், விதிப்படி வாய்கொப்பளியாத வர்களுமான மா
 னிடர்கள், சம்சாரமாகியகோட்டானுக்குச் சூரியனாகவும்,
 பாபங்களாகிய விந்தநங்களுக்கு அக்கினியாகவும், நரகங்
 ளாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனாகவுமிருக்கின்ற இந்தப்ப
 ஞ்சநதஸ்தலத்தையுத்தேசித்துச்சங்கற்பஞ்செய்து கொண்
 டி சிவஸ்துதிசெய்து, வீபூதிதூளிதராக உருத்திராக்ஷந்தரி
 த்து வீட்டை, விட்டுப்பிறப்பட்டு மௌனவிரதத்துடன் திரு
 வையாற்றையடைந்து, கால்கைசுத்தம்பண்ணி, ஆசமன
 ஞ்செய்து தர்ப்பாசனத்திலுட்காந்து சங்கற்பஞ்செய்து
 கொண்டு காவேரிஸ்நானஞ்செய்து பவித்திரபாணியராக
 நித்தியகருமங்களைமுடித்துக்ஷைத்திரசிராத்நீழும்பிநிர்தர்ப்
 பணமுஞ்செய்து திருக்கோவிலுள்வந்து, பஞ்சாக்ஷரசெப
 த்தோடு பரமசிவனைத்தொரித்துப் பிரதக்ஷணநமஸ்கார
 ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து, பஞ்சநதத்தில்வாசஞ்செய்வார்க
 ளையாகில் பாவங்களெல்லாநசித்து மோக்ஷாநந்தத்தைய
 டைவதுசத்தியம். இதுபொய்யானாலென்சிரம் வெடித்து
 ப்போகக்கடவது. மெய்யாகிற் பரமசிவன் இப்பொழுதே
 பிரசன்னமாகக்கடவதென்றார். அப்பொழுது பரமசிவன்
 பிரசன்னமாகி நாதசன்மாவே! நீசொல்லியபரவு மெய்யே
 யன்றிப்பொய்யல்ல; நீ, யெமதவதாரமே; நீ சொல்லியவெ
 ல்லாம் நாம்சொல்லியவையேபென்று மறைந்தருளினார்.
 உரதசன்மா ஈசுவரவாக்கியத்தைக்கேட்டு டானந்தமடைந்

யி-வது அத்தியாயம். ௭௫

து, பஞ்சநதத்திலெழுந்தருளி யிருந்தார்.

யி-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

யி-வது உண்ணத்தகாதபதார்த்த ங்களை உண்டதால்வந்த பாவவி மோசனமுரைத்தவத்தியாயம்.

உள்ளிப்பூண்டு-ஈரவெங்காயம்-கத்தரிக்காய்-முருங்கக்காய்-சுரைக்காய்-பீர்க்கங்காய்-முள்ளங்கி-அத்திக்காய்-மண்ணுப்பு-பன்றி-கழுதை-ஒட்டை-பூனை-காகம் இவைகளினுச்சிஷ்டம், ழாதர்முலைப்பால்-கழுதைப்பால்-பழஞ்சோறு-கன்சம்பந்தமான அன்னம்-எவிப்புழுக்கைவிழுந்த அன்னம்-நகத்தாற்சினிய பதார்த்தம்-வேர்வைவிழுந்த அன்னம்-புனற்பாக அன்னம்-தெங்காய்நீர்-கன்றுபோட்டிப்பத்துநாளேக்குட் கறந்தபால்-கன்றில்லாத பசுவின்பால்-ஒட்டைப்பால்-காரரம்பசுவின்பால்-ஆட்டுப்பால்-யானை குதிரையால்முகர்ந்துதொட்ட பதார்த்தம்-சாதுயின்ன்தொட்டபதார்த்தம்-செனைமரண ஆசுசர்கள் அன்னம்-மாதவிடாயமரதர்கள் அநுமதிகொடுத்துச் சமைக்கப்பட்ட அன்னம்-உபநயனமில்லாதவர்களின்னம்-சநியாசியின்னம்-அந்திகன்னம்-சாதுயின்ன அன்னம்-வேதரத்தியானஞ்செய்யாதவனின்னம்-வேதங்கெட்டவர்களின்னம்-வேதநிந்தனைன்னம்-வருணுச்சிஷ்டம் ஆசாரமீட்டவனின்னம்-ந

ன் றிமறந்தவனன்னம்- பெருவியாஜியான னன்னம்-விபசா
 ரஞ் செய்பவ னன்னம்- கோட்சொல்லுகிறவனன்னம்- சிரா
 ததஞ்செய்யாதவனன்னம்-மாமனாச்சொத்தாற் சரப்பி டப்
 பட்டவனன்னம்-தரித்திரனன்னம்-பெரியோர்களைநிந்திப்ப
 வனன்னம்-தூஷகனன்னம்- கொடியபாவிக ளன்னம்-மூர்
 ககனன்னம்-மரியாதை யில்லாதவனன்னம்- புரோகிதன்ன
 னம்- தூர்த்தனன்னம்- சாந்தகுணமில்லாதவனன்னம்-பா
 ஷண்டர்களன்னம்-சூத்திரனன்னம்-பகைவனன்னம்-நாட்
 கரன்னம்-தச்சனன்னம்-வைத்தியனன்னம்- உழுகிறவனன்
 னம்- கூட்டாஞ்சோறு,தாசினன்னம்- வண்ணானன்னம்-க
 த்தியிடித்துச்சேவிப்பவனன்னம்-குஷ்டரோகி அன்னம்-பா
 டகனன்னம்-கொல்லனன்னம்-தட்டானன்னம்- தகாதவர்க
 ளுக்குயரகஞ்செய்துவைத்தவனன்னம்-வட்டிவாங்குகிறவ
 னன்னம், அனாதைகளன்னம்,பாலரன்னம், சித்திரககாரன
 னன்னம்-வேடர்களன்னம்,தேவதூஷகனன்னம்,உச்சிஷ்டா
 னன்னம்-பயந்தவனன்னம்-அழுகிறவனன்னம்- பசிதாகமுள்
 ளவனன்னம்-உலோபரன்னம்-தேவதுரோகனன்னம்-வீழ்
 திருத்திராஷ்ட துவேஷியன்னம் . பாகஸ்தர்களை மோசஞ்
 செய்தவன்னம்-ஊர்ததுவபுண்டரம்போட்டவனன்னம்-
 வெட்டுப்பட்டவனன்னம்-அம்பட்டனன்னம்-குயவனன்ன
 ம-ஊழியக்காரனன்னம்- மாதவிடாய்மாதர், சண்டாளன்,
 ஆசாமில்லாதவன் பார்த்தன்னம்- வேசிகளன்னம்-பா
 ங்கியரன்னம்இவைகளையுண்டதால் வந்தபாவம்பஞ்சநதத்
 தையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து,பஞ்சநதிகுவாரை
 ததெரிசித்து,வெஜ்பிபேசுவரமண்டபத்திலிருந்து ருத்திரா
 த்தியாயத்திற்சொல்லியழந்திரங்களை-ரிஷி-சந்தக-தேவதை

ஐசுவது அத்தியாயம்   ௭௭

அங்கவியாசம் - கரவியாசத்தோடுசெபித்து மாணபரியந்தம்
ங்குவசித்தால் நீங்கிமுத்திடடையலாகும்.

யௌ - வது அத்தியாயம் .
முற்றிற்று .

ஐசுவது விரசப்பிராமணன்முத்தி யடைந்தஅத்தியாயம்.

பூர்வத்திற காஞ்சிதேசத்திற்பிறந்தவிரசனென்னும்பி
ராமணன் தீர்த்தயாததிரைசெய்யப்புறப்பட்டு அனேகதீர்
த்தங்கவிலஸ்நானஞ்செயது பின்காவேரிதீரமடைந்து,ஸ்
நானஞ்செயது, ஆங்காங்குள்ள சிவாலயதரிசனஞ் செய்து
திருவையாற்றையடைந்து, தேவோதசமனாகிய பிரணதா
ர்த்திஹாரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, திருக்கோவிலைவலம
வந்து மமஸ்கரித்துப் பூசைசெய்து, தெற்குவாயலுக்குமே
லபுறம் பன்னகசாலையொன்றமைத்துத் தன்மனைபாளைவ
ரவழைத்ததிலிருந்து இல்லறநடத் திவருகையில் தனுர்மாச
ம்பிறந்தது. பிறந்தவுடன் காவேரியிற் றிரிகால ஸ்ரீரஞ்
செய்து,முப்பதுநாளு முபவாசமிருந்து, உருத்திரஜபத்து
டன் பஞ்சாஷ்டர மந்திரத்தையுஞ்செபித்துத் தின்நூறுபிர
தேக்ஷணஞ்கெய்து, மரசார்த்தத்திற்காவேரிஸ்நானஞ்செ
ய்து, சந்தியாவந்தநக் காயத்திரிஜபம்- அபுபாசனம்-பிரம
வெக்கிடம்- சூரியோபாசனஞ்செய்து, சிவாலயமடைந்து,
பிரதக்ஷணமஸ்ஸகராஞ்செய்து,சந்திதிபிலுட்கார்த்துசுவாமி
ஹட்டோக்கி,த்திரிலோசனஞ் தேவதேவா,மதனந்தகாசந்த

ரர-அந்தகரந்தகர- ஓங்காராதிமந்திரசொருபா-அம்பிகர் பதே,சசான-ஜபத்திகார-திரிசியாதிரிசிய பிரபஞ்சசொருபா,ஞேயஞான ஞானஞ்சொருபா- கருணைக்கடலே-சிவலோகத்தியாகா-பிரணதார்த்திஹா- சத்தியோசாதாதி பஞ்சமுகா! என்றுஸ்தோத்திரம்பண்ணி, யடியேனை நரகலோகக்காணாதவண்ணங் கரத்தருளவேண்டுமென்று தியானஞ்செய்தார்.

செய்தவுடன் பரமசிவன் நந்திப்பிருங்கியாதி சிவகணங்களுடன் ரிஷபாருடராய்ப் பிரசன்னமாகி விரசனே! உன்னுடையதோத்திரத்தாலுஞ் ஜபத்தாலும் ஆனந்தமடைந்தோம்; உன்னிடேயுடத்தைச்சொல்வாயென்றார். அதைக்கேட்டு விரசன்சுவாமி! காஞ்சிதேயத்தனாகியநான் தீர்த்தயாத்நிரையாக இவ்விடம்வந்தேன்; வந்தயான் திரும்ப அங்கேபோவதற்கு மனமில்லாதவன்; காஞ்சிதேயத்திலிருக்கின்ற கம்பாநதியை இவ்விடத்திலழைப்பதோடு புத்திரசந்தானமூழைத்து, மரணபரியந்த மிங்குஉசித்து, மரித்தபின் முத்தியடையக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றான். அதைப்பரமபதியானவர்கேட்டுப் பூமியினுள்வழியாகக் கம்பாநதியையழைத்துத் தர்மஸம்வர்த்தனியம்பாள் ஆலயத்தின் வடக்கில் நிலைபெறச்செய்து, விரசனுக்குத் தெரிவித்தும் ஹைந்தருளினார். விரசன் கம்பாநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து புத்திரனடைந்து அப்புத்திரனுக்குப் பிரணதார்த்திகரனென்றுநாமம்வைத்துச் சிலநாளிருந்துமரணமடைந்து சிவலோகமடைந்தான். பின்பிரணதார்த்திகரன் பஞ்சநதத்திலேயே வசித்து, ஓர்புத்திரனைப்பெற்று, அப்புத்திரனுக்குப் பஞ்ச

உய்-வது அத்தியாயம்* எக

தேசானென்று பெயர்வைத்துச் சிலகாலமிருந்து சிவ
லோகபதியையடைந்தான்.

யுக-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உய்-வது தத்சிமுதலானமகரிஷிக ள்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

சிவபத்தசிகாமணிகளும், வீழ்ந்திருந்திராஷ்டாரும்,
வேதவேதாந்தபாரங்கதரும், பஞ்சாஷ்டாஜமுள்ளவரும்,
ருத்திரபாராயணஞ்செய்பவருமானதத்சிமுதலானமகரிஷி
கள் இமயமலைச்சாரவிலிருந்து முத்திஸ்தலம் தெரியத் தபசு
செய்தார்கள்; அப்பேரிழுது பரமசிவன்பிச்சன்னமானார்.
ஆனவுடன் மகரிஷிகளெழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, தே
வதேவா! முத்திசாதனமாயுள்ள சிவஸ்தலத்தைத்திருவாய்
மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றார்கள். அதற்குப்பரமசிவன் எ
தாசத்தி தன தானத்தால்சம்சாரநாசஞ்செய்யத்தக்கதும், யா
கம்-தபசுஜபம் சித்திக்கத்தக்கதும், கௌதமர்-தூர்வாசர்-
சுதாநந்தர்முதலானமகரிஷிகளும், பிரமவிஷ்ணுக்களும்,
யக்ஷகின்னரகிம்புருட-வித்தியாதா-கந்தர்வ-சித்தலாதிய
சாரண-அப்சரகுமுதலானவர்களுந்தவசித்தியடைந்த பஞ்
சுநதஸ்தலத்தையடைவீர்களாயின்தவசித்தியடைந்து முத்தி
ய லீடயலாமென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உட்னேம
கரிஷிகள் இமயபருவத்தச்சாரலவிட்டுப் பஞ்சகதத்தைப
டைந்து, காவேரிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஜாபாலஉப

அய்

பஞ்சநதமான்மியம்

நிஷத்திற்சொல்லியபடி வீபூதிருத்திராக்ஷர் தரித்து ஆலயம் வந்துஜப்பியேசுவர மண்டபத்தில் நூறுவருஷகாலமிருந்து, சிவபூஜாதுரந்தரர்களாகத்தவம்செய்தார்கள். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாகிவந்தார். வந்தவரைமகரிஷிகள்நமஸ்கரித்துப் பரமபதியைநோக்கித் தோத்திரம்பண்ணினார்கள். சிவபெருமான் மகரிஷிகளே! யுங்கள்தவத்தாலானந்தமடைந்தோம். மற்றஸ்தலத்திலனைககோடிகற்பகாலமிருந்துதவசுசெய்தாலுஞ்சித்தியாவதில்லை;இந்தஸ்தலத்திற்கணப்பொழுது தவசுசெய்தாற் போதுமானது, அப்படிக்கிலலாமல் நூறுவருஷகாலமிருந்து தவஞ்செய்தமையால் நீங்கள்மோக்ஷ மடைவதற்கையமில்லை யென்று சொல்லிமறைந்தருளினார். அதன்பின் மகரிஷிகள் அனைக்காலமவசிடத்துச் சித்திமுத்தி யடைந்தார்கள்.

உய - வ து அ த் தி ய ரா ய ம்

மு ற் றி ற னு .

உக-வது பரமசிவனுக்குப்பிரணதார்
த்திஹாரென்றுபேர்வந்ததற்குக்
காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

கிருதயுகத்தில் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையுங் கற்றவனுஞ்சகலமந்திரார்த்தங்களுந் தெரிந்தவனும், வேதாதுஷ்டாணந்தவருதவனுமான சிவசன்மனென்ற பிராமணன் கூடியரோகத்தாற்பீடிக்கப்பட்டுக் கர்மகாண்டி வீழ்ப்படிஅனுகதருமங்களைச்செய்தும், நிவர்த்தியாகாமல் பிசுந்தவிசைந்

துடன் பஞ்சநதஸ்தலமடைந்து, கௌதமநந்தனரான சதாநந்தரைக்கண்டு, நமஸ்கரித்துச் சுவாமி! நான் வெகுநாளாக விபரத்யாபால்வாதநையடைந்து, கர்மகாண்டவிதிப்படியானே கதர்மங்கள்செய்தும், நிவர்த்தியாகவில்லை. தேவரீரேன்மேற்கிருபைசெய்து, இதற்கேர்நிவர்த்திசொல்லவேண்டுமென்றான். சதாநந்தர் ஞானதிருஷ்டியாலிவன் பூர்வகர்மத்தைத்தெரிந்து, சிவசன்மனே! நீ பூர்வசன்மத்திற்குரிய கிரகணபுண்ணியகாலத்தில் ஒருவண்டிதானியந்தானஞ்செய்கிறேனென்றோர் பிராமணனுக்குச் சொல்லிப்பின்கொடாததனும் பிரமகத்திபாவத்தோடொப்பான இந்தக்ஷயரோகம்வந்தது. இதுமூன்றுசன்மம்விடாது ஆகையாலிப்பொழுதே சிவராதனமும், தினமொன்றுக்குப்பிரணவத்துடன்பதினாயிரம் பஞ்சாஷ்டசெபமும், வீதிப்பிரதக்ஷிண நூறும், ஆயிரநமஸ்காரமும், இந்தக்ஷத்திரததினீசெய்தால், விபரதீங்குமென்று சொல்லியருளினார். சிவசன்மன்தன்குருவாகிய சதாநந்தர் சொல்லியவாறேயோர்மாதஞ்செய்து, கடைநொளிராத்திரி நித்திரைசெய்கின்ற சிவசன்மனருகிற்சிவபெருமான் சந்நியாசியாகவந்து, கையிலிவ்விபூதியெடுத்துச் சீரகமுதற்கால்வரையிலுந்தடவி திருவடிதீகைசெய்து, மறைந்தருளினார். சிவசன்மாலிபூதிதடவுங்காலத்திலறியாமல் தீகைசெய்யுங்காலத்தில் விழித்தெழுந்து, தன்றேகம்ரோகமல்லாமற் தங்கம்போலிருப்பதைக்கண்டு, ஆச்சரியமடைந்துவந்தவர்பரமசிவனையென்றுதெளிந்து, ஆலயமடைந்து, வேதங்களாலும்ஸ்மிருதிபுராணங்களாலுந்தோத்திரஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகரனே! பென்முன்வரவேண்டுமென்றான். உடனேபரமசி

அஉ பஞ்சநதமான்மியம்.

ஸன்பிரசன்னமாகிச் சிவசன்னே! சென்றஇரவுச்சந்தியா
சிவோடமரகவந்து, விழுதிதடவித்திருவடிநீக்கைசெய்தது
நாமே; உன்னாற்பிரணதார்த்திகரனென்றழைத்த பெயரை
யின்தஸ்தலத்தில் யாந்தரித்துஅந்தநாமத்தினால்நம்மையழை
க்கின்றவர்கள்பாபநாசஞ்செய்வோம். நீ யின்தஸ்தலத்திற்கு
னேவசிப்பாயென்று சொல்லிமறைந்தருளினார். அதன்பி
ன்சிவசன்மாதிருவையாற்றிலேயே டெடுங்காலமிருந்து, ம
ரணமடைந்து, சிவலோகமடைந்தான்.

உஉ-வது அ த் தி ய ர ய ம் .

மு த் தி த் து .

உஉ-வது சர்வவிஜயனைவதைத்த அத்தியாயம்.

இரணியாகூரன் பேரனும், பிரகலாதன்புத்திரனுமா
னசர்வவிஜயனென்னுமகூரன் தான் எல்லாவுலகத்திற்குமதி
பதியாகவேண்டுமென்று, இமயபருவதச்சாரலிலிருந்து பிர
மதேவனைகோக்கித்தவஞ்செய்தான். பிரமதேவன் அவன்
றவத்திற்கிரங்கி அம்சாருடனாகப்பிரசன்னமானார். உட
னையவ்வகாரனெழுந்து நமஸ்கரித்துகின்று சுவாமி! பதினா
ன்குலங்களிலுமுள்ளவர்களாலும்கானமஜயமடையாதவரந்
தரவேண்டுமென்றான். அவ்வாதேதந்தோமென்று சொல்
லிப்பிரமதேவன் மறைந்தார். உடனே யிமயபருவத்தை
விட்டுத்தன்னகரத்தையடைந்து, சொர்க்கலோகத்தை செ

௨௨-வது அத்தியாயம்.   அங்

பிக்கவேண்டுமென்று தன்மந்திரிகளுடனாலோ சித்துப்பதி
 னாயிரலக்ஷம்யானை, கோடிலக்ஷங்குதிரை, கோடிலக்ஷங்
 தேர், கோடிலக்ஷம்பதாதியுடன் புறப்பட்டு இந்நிலைகம
 டைந்து காண்குவாயிலும்வளைந்துகொண்டார்கள். அதை
 யிந்திரனறிந்து தன்சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்குவந்திருந்
 தச்சேனையுங்கலந்து போர்செய்யும்வேரது, சர்வவிஜயன்
 குந்தாயுதமெடுத்துத் தேவர்கூட்டத்திற்குட்புகுந்து, அடி
 த்தான். அதற்காற்றாமற்றேவர்கள் இந்திரனேநோக்கி மு
 றையிட்டார்கள். இந்நிரன்அக்கினியைநோக்கி அக்கினி
 தேவா! நீ சீக்கிரங்கவசம்பூண்டு, இரதமேறிச்சென்று, சர்
 வவிஜயனேவீஜயஞ்செய்து, வருவாயென்றுசொல்லினான்.
 உடனே அக்கினிதேவன் இரதமேறியுத்தகனத்திற்கென்று
 குலாபுதத்தைபெயித்துப் பதினாயிரமசுரர்களைக்கொன்று
 சர்வவிஜயனுக்குகொடுப்போகும்பொழுது, சர்வவிஜயன் க
 ண்டொருகதாயுதத்தைபெயித்து, அக்கினிதேவன்மேலேயிற்
 றாக்கினான். தாக்கினவுடன் அக்கினிதேவன் வாயால்ரத்தத்
 தைக்கக்கொண்டு, பூமியில்விழுந்து மரணமூர்ச்சையை
 டைந்தான். உடனேயசுரன் தேவர்கூட்டத்துட்புகுந்துதா
 க்கினான்; அதைச்சகிக்கமுடியாமற் தேவர்கள்முறையிட்ட
 டார்கள். அதையிந்திரன்கேட்டுவாயுவைநோக்கிநீ அசுரனை
 ச்சம்மாரஞ்செய்துவாவென்றான். வாயுதேவன்ஊழிக்காற்
 றைப்போற்போர்களைத்தினுட்புகுந்து, ஐயாயிரம்அசுரர்க
 ளைக்கொன்றுகிரிசின்மசமயத்தில் அசுரன்வாயுவைச்சத்தி
 யாயுதத்தாலடிக்க, வாயுதேவன்மறைந்தோடிப்போய்விட்
 டான்; அதன்பின்எமனைபனுப்பினான்.

எமன்புகுந்துயுத்தம்பண்ணுங்காலே அசுரன் இருப்பு
லக்கையைச் சுழற்றியடிக்க அதற்காற்றாமல் எமனோடி
யொளித்தான். அதன்பின் வருணனையனுப்பினான்.

வருணன்வந்துயுத்தஞ் செய்யும்பொழுது அசுரனபரி
காயுத்தர்லடிக்க அதற்காற்றாமற் சமுததிரத்துளோடி
யொளித்தான். அதன்பின் இந்திரன். குபேரன், அஷ்டவ
சுக்கள், சததமருததுக்கள், கெந்தருவர் முதலான அனேகா
களைக்கூட்டமாகவனுப்ப அவர்கள்வந்து யுத்தத்தினுட்புகு
ந்து யுத்தம்பண்ணுகையில் அசுரன் தன்சேனைகுறைவதை
ககண்டு, அதிகக்கோபத்துடன் உலக்கையைக்கையிலெடுத
துக்கிறுகிறென்று சுழற்றியடித்தான். அதைப்பொறுக்க
முடியாமல் வந்தவராக திசைகள்தோறு மோடியொளித
தார்கள்; பின்தேவேந்திரன் ஏகனாகிற்பதை யசுரன்கண
டி இந்திரன் சமீபத்திற் போயினான். கோனவுடன் இந்திரன்
வச்சிரபாணியாக அயிராவதத்திலேறியனெகமகார்களைக்
கொன்று, தன்கையிலிருந்த வச்சிராயுதத்தால அசுரன் றிலே
யிலடித்தான். அந்த அடியினால் சர்வவிஜயன் இரண்டுநா
ழிகைபளவு மூர்ச்சையைடைந்து பூமியிற்கிடந்து பின்னெ
ழுந்துகையைமடித்து இந்திரன்மார்பிற்குத்தினான். குததி
னவுடன் இந்திரன்யானையினின்றுங் கீழேவிழுந்து காயம
டைந்து மூர்ச்சையையடைந்தான். அத்தருணத்தில் டிரா
லி மாயையால் மறைத்து இந்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு அ
மராவதியடைந்தான். அப்பொழுதே சர்வவிஜயன் அம
ராவதிப்பட்டணத்துட்புகுந்து, தேவமாதர்களைச் சிவ்றியி
டிப்பதோடு காமதேனு கற்பகவிருஷமுதலான இந்திர
ன்செல்வங்களை யெல்லாம் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு

(அ) ௨௨-வது அத்தியாயம். அடு

தன்னகரமாகிய இரணியபுரத்தையடைந்தான். இந்திரன் இறந்தவர்கள் போக இருந்தவர்களோடு சத்தியவுலகத்தையடையத்தேவருலகம்பாவருலகமாயிற்று. சத்தியலோகத்தையடைந்த இந்திரன், தக்ஷப்பிரசாபதி-நாரதர் - சனகர்-சனாதனர்-சனர்க்குமாரர்-சனச்சகாதர் முதலான யோடிகள் சூழச் சரஸ்வதி சமேதராகவீற்றிருந்த சகலலோக சிருஷ்டிகர் ததாவாகிய பிரமதேவரைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று சுவாமிகமலயோனியே ! பிரகலாதன்புத்திரனான சர்வவிஜயன் தாங்கள்கொடுத்த வரத்தின்பலத்தால் மிகுந்த கருவங்கொண்டு, தேவர்கள் - பிராமணர்கள் - மகரிஷிகள் முதலான பெரியோர்களுக்கரசுக்கிழையாதவிடுகளுண் செய்வதுந்தவிர என்னையும் அமராவதிப்பட்டணத்தைவிட்டுத் துரத்திவிட்டான்; நான் வசிப்பதற்கோவிடமில்லை, யடியேனையிரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்ட பிரமதேவர் இந்திரன்முதலான தேவர்களைப்பார்த்து பூமியிற் பஞ்சநதமென்கின்ற சிவசேஷத்திரமிருக்கின்றது. அதில்வசிப்பவர்களுக்கரசர்வசததுருநாசமும், சகலரோக நிவாரணமும், சம்சாரவிவர்த்தியும், செனனமரண பயக்கிலேசநாசமுமுண்டாகும். அன்றியும்பரமசிவன்காலபைரவரீரற்றுஷ்டபிக் கிரகஞ்செய்கின்றார். அசுரர், திராஷ்டதர், பிசாசு, துஷ்டக்கிரகங்களும், அந்தவிடத்திலணுகக் கூடாது. ஆகையால், அந்தசேஷத்திரத்திலேதேவரோடு நீ வசிப்பாயேல் அதையறிந்துசர்வவிஜயன் அங்குவந்து அஞ்சாபஞ்செய்வான். அப்பொழுது காலபைரவரால் மரணத்தையடைவானென்றுகொல்லினார். சென்னவுடன் இந்திரனேதேவரோடு திருவையாற்றையடைந்து, சிவபூஜாது

அகநாடகம் பஞ்சநதமாண்மியம்

நந்தாநகரத்திருத்திரத்தால் ஸதேசத்திரம் பண்ணினான். பரமசிவன்பிரசன்னமாகி இத்திரனே ! நீ பரமமடையாதே இந்தஸ்தலத்தில் பரவிகளாகியவிருஷங்களுக்குக் கோடெறி யாகநமதுகங்காநாகாலபரவரிருக்கிறார். அவரரசர் வலிஜயன் மரணமடைவான். என்றுசொல்லிமறைத்தரு ளினார். பிரமதேவர்-இத்திரன், பஞ்சநதத்தைபடைத்தபின் நாரதரைகோக்கி நாரதரே! நீர்தீர்த்தயாத்திரைக்குப்பேர வதுபொற்பூமியையடைந்து, சர்வவிஜயனைக்கண்டு, இத் திரன்பஞ்சநதத்திலிருக்கிறானெனசொல்லி, அந்தவிடத்திற் குசசர்வவிஜயன்போகும்படிசெய்துவாருமெனார். அவ் வண்ணபேராதர்பூமியில்வந்து, அனைத்தெய்வநதிகளி ல்ஸ்நானஞ்செய்து, திருவையாற்றையடைந்து, காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்துட்புகுந்து, பரமசிவனைத்தெரி சித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். அப்பொழுதுபரமசிவ ன்பிரசன்னமாகி நாரதரே! உமக்குவேண்டியவாங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்றார். நாரதர் ஐயனே! தேவரீர்பா த்தெரிசனத்தையன்றி படியேனுக்குவேறென்றும்தேவன் டெவதில்லையெனப் பரமசிவன்மறைத்தருளினார். நாரத ர்திருக்கோயிலேவிட்டு வெளியில்வந்து, திருப்பழணத்தை யுத்தேசித்துப்போருந்தருணத்தில் இத்திரன்காரதரைக்க ண்டிநாரதரே! அகராரற்சொர்க்கத்தைவிட்டுப் பூமியில்வா சஞ்செய்வதெப்பொழுது நீங்குமென்று கேட்க நாரதர் ப பப்படாதேவிராவில் அகரர்கள் நரசமடைவார்களென்று சொல்லித்திருப்பழணத்தையடைந்து, ஆபச்சகாயசைத் தெரிசித்து' த்திருச்சேற்றுத்துறையையடைந்து, ஓதனை ஸ்வாரைத்தெரிசித்து, த்திருவேதிருடியடைத்து' ஆதிவே

உஉ-வது அத்தியாயம். அள

தேசவாரைத்தெரிசித்து, திருக்கண்டியூரையடைந்து, ஸ்ம்மஸ்வரரைத்தெரிசித்து, த்திருப்பூந்துருத்தியைப்படை துபுஷ்பவனேசுவாரைத் தெரிசித்து, த்திருநெய்த்தானம டைந்து, கிருத்தானேஸ்வரரைத் தெரிசித்து, த்திருவானை க்வையைடைந்து, செம்புநாதரைத்தெரிசித்து, த்திருநா மலைப்பயடைந்து, த்ரபுமானவரைத்தெரிசித்து, க்ஷிழக் கேதிரும்பிச்சுவாமிமலையையடைந்து, ஸ்வாமிநாதரைத் தெரிசித்து, கும்பகோணமடைந்து, கும்பேஸ்வரரையும் உ மாபாகேசுவரரையுஞ்சோமநாதரையுத்தெரிசித்து, மத்தி பரர்ச்சுனத்தையடைந்து, மகாலிங்கேஸ்வரரைத்தெரிசித் து, இராமேஸ்வரந்தெரிசிக்கவேண்டுமென்று. இராமேஸ் வரத்துக்குச்சமீபத்தில்போகையில் சர்வவிஜயனைக் கண்டு தான் அவனருகுபோய், சர்வவிஜயனே! நீ எங்குபோகின் றாடுபென்று கேட்டார். கேட்டவுடன் நாரதரைமஸ்கரித் து, என்சத்துருவாயியஇந்திரனோடு தேவர்களையுந்தேடிப் போகின்றேனென்று சொல்லினான். அதைக்கேட்டுநாரத ர்சிரித்துத்தேவர்கள் திருவைபாற்றிற் கால்பைரவர்காவ லால் நிர்ப்பயங்கராகவசிக்கின்றார்கள். நீபவ்விடம்போ னானனைக்கண்டு, கால்பைரவர் ஓடிப்போவார். கீக்டிர மங்குபோவாயென்று சொல்லியிராமநாதரைத்தெரிசித் து, அசுரன்பஞ்சுநத்தையடைவதற்குமுன் தான் பஞ்சுந தத்தையடைந்து, பரமசிவனைஸ்தோத்திரத்தாற் பிரத்திய ஷ்டமாகவரவழைத்து, ஸ்வாமி! சர்வவிஜயன் இவ்விடத்திற் தேவர்களிருக்கிறார்களென்று மிகுந்தகோபத்துடன் வருகி றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காத்தருள் வேண்டு மென்றார். பரமசிவன்நாதரே! உம்முடையவேண்டிதலி ன்படியவனைக் கொன்று, தேவர்களைக்காத்தருள்வோமெ

அஅ பஞ்சநதமான்மியம்

ஶ்ஞ்சொல்லி,க்காலபரவரையழைத்து, ப்பைரவரோ! சர்
வ்விஜயனென்னுமசரன் தேவாகளோக கொல்லஇருவரு
கின்றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காததருளவே
ண்டுமென்று சொல்லிமறைந்தாரா. அதன்பின், சர்வவிஜய
ன்ஜிலக்ஷங்கோடிசேனையுடன் திருவைவர்றை யடைந்து
தூலபக்கமுர்வனைந்து, அனைக பாணங்களைப்பெடுத்ததுத்
தேவர்கள்மேலும் பிராமணுள்மேலும் ரிஷிகள்மேலும் வ
ருஷித்தான். அதைப்பொறுக்கமுடியாமற் காலபரவரை
நோக்கிமுறையிட்டார்கள். காலபரவரவர்குலாயுதத்தைக்
கையிலெடுத்ததுச் சுழற்றியசுரர்சேனைமேல்வீசிஞர். குல
மசனது அசுரர்சேனையுட்புகுந்து இரண்டிகடிகைக்குள் சர்
வவிஜயனோடிசேனைகளையுங் கொன்றுதிரும்பியது. அதன்
பின் இந்திரன் பரமசிவனைவணங்கி விடைபெற்றுத் தேவர்
களோடு அமராவதிப்பட்டணமடைந்து, வாழ்ந்திருந்தான்

உரு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உரு-வது சுசிகரப்பிராமணனுக்குக்க
லிநீங்கியதையுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவததியாதேவி நாதசன்மாவை வணங்கிச் சுவா
மி!க்ஷியின்பாவததையும் அதைநாசஞ்செய்யும் விதத்தை
ஶ்ஞ்சொல்லியருள வேண்டுமென்றுதேட்க, நாதசன்மாபெ
ண்ணே!நாலாவது யுகமாகியகலியுகத்திற்கோடி ஜனங்களி

உரு-வது அத்தியாயம், அக

லொருவன் தருமவானாகி, ஆபாச தருமங்களைச் செய்தலு
 யிரத்திலொருவன் அபுபாசனம் சந்தியாவந்தனம் வேதாந்
 தியயனஞ்செய்தல், தருமவானைக் கண்டருயைப்படுதல், வி
 ரதம், ஆசாரம் எக்கியம், குளம் வெட்டல் இவைகள் விடுத்தல்,
 பொருமை, டம்பரிமித்தமாசாரமாயிருத்தல், கொஞ்சம்வே
 தசாஸ்திரங்கற்றகருவத்தாற்பாவஞ்செய்தல், கோட்சொல்
 லல், காரியமுடியுமளவும் சினேகனாகவும் பந்துவாகவும்ருதத்
 த்மாதர்முயககிலாசை, சிராததம்விடுத்தல், பிதூர்துரோகம், புத்
 திர துரோகம், மனையாள் துரோகம், நாயகன் துரோகம், கு
 ருத்துரோகம், சிவத்துரோகம், நம்பிக்கைத்துரோகம், இர
 ண்டாசௌசம்விடுத்தல், பிராமணர்குத்திராகட்குத்தாசராகு
 தல், குதிரை, யானை ரதமுடையவன், கத்திரியன், சண்டா
 ளன், குதகன், பாரமாதா, குதநிரன், சாதி கெட்டவன் இவாக
 ளைத் தொட்டு ஸநாநஞ்செய்யா நிருத்தல், சுவகு சக்கரத்தாற்
 குடுபடுதல், சுவகுசககரச சினன முடையவர்களுடன் கலந்து
 விவரஞ்செய்தல், அவாகளுடன் கூடி அத்தியயனஞ்செய்த
 ல், நான் னுனுயர்ந்தவனென்று சொல்லல், அதீதம் இசையா
 ல், அற்பாயுளாக மரணமடைதல், நான், துவருணத்தா ருஞ்ச
 றகரசா திடாதல், காமக்குரோத அகங்காரத்தால்வயிர ண்டை
 நதுபிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்தல், உததமர்கன்நீசராகுதல், நீசர்
 கன் உத்தமராகுதல், அரசர்கன் திரவிய ஆசையடைந்த தருமம்
 செய்வதுபோற் தருமத்திரவிடதகை க்கவர்தல், அபகராஞ்
 செப்துபிறர்க்குக் கெடுதி விளைப்பவரோடு கலந்திருத்தல், ஆ
 சார மில்லாதவனையும், வேதங் கற்காதவனையும், சிராதத்
 திதிற்பிராமணனாகவைத்தல், * சி ஷ்டப்பிராமணனுக்குத்
 துகாடாதிருத்தல், குலாதர்கள் வேசிகளைப்போல் அலங்கரி
 ததுக்கொன்னல், ஓஷத்யற்படலதனதக்கொடுத்தல், மேகஞ்

சுருக்கமாவருஷித்தல், பால்நிமித்தமாகப்புகழைப்பரலன
ம்செய்தல், நதிநீரங்களிற் பயிரிடுதல், தருமத்திற்கும், மூடாக
ளுக்கும், சாதுக்களுக்கும், வீதவைகளுக்கும், பாலர்களுந்
கும் அபகாரஞ்செய்து நிரவியஞ்சம்பாதித்தல்; டம்பகிமித்த
ம் பிநிர் எக்கியமுதற் பஞ்சுளக்கியங்களும் சோமாதியாகக்க
ளுஞ்செய்து அபாத்திரற்குத்தானங்கொடுதல் சவுசம், ஸ்
நானம் விதிப்படி செய்வாருத்தல், அகாலத்திற்கருமஞ்செ
ய்தல், குயுக்கிபால்வேதநிந்தனை விப்பிரகிந்தனை எதிநிந்தனை
பதிவிரதா நிந்தனை, பரமசிவனிடத்திற் பக்தியில்லாமல்
காட்டேரி, கருப்பன், முதலான துர்த்தேவரிடத்திற் பக்தி
செய்தல், தேவார்ச்சனைபண்ணுகிறவரைப்பரிசாகஞ்செய்
தல், இராஜசேவகர்கள் நிரவியமித்தம் பிராமணனைவாதை
ப்படுத்தல், தானம், எக்கியம், செபம் இவைகளால்வருப்பல
னைவிற்றல் சண்டாளரிடத்தில் வாங்கியுண்ணல், சூத்திரா
ன்னம்புகித்தல், தாசி-விதவையிவர்களுடன் புணர்தல், கலி
யுகமுதற்பாகத்தில் மாதர்கள் கணவனைநிந்தித்தல், நாலாம்பா
கத்திற்கடவுளை மறத்தல் முதலானகெடுதிகளுண்டாகும். இ
ந்தக்கலியுகத்திலாதிகாலத்தில் வேதவேதாங்க பாரங்கதனு
ம், தர்மசாஸ்திரமர்மத்தையறிந்தவனும், வருணசமதரும
ந்தவருதவனுஞ்சிவத்தியானத்துடன் சிவபூஜாதாரந்தானு
ம், விபூதிருத்திராக்ஷதானும், பாவமில்லாதவனுமானசுகி
னென்னும் பிராமணன்கிருஷ்ணன் லைகுந்தமடைந்தபின்
கலிவாதையதிகரி த்தெந்தவிடங்களிலும் பாவிக்களாகவிருப்
பதைக்கண்டு இந்தயுகதர்மம் நம்மையும்பற்றி நாகமடை
ய்ச்செய்யு மென்று உபந்துபரமசிவனைச் சரணமடைவோ
மென்று தன்னிடம் விட்டுத் தீர்த்தபாத்திரை செய்துவரு

ஹ் காலத்திற்றனக்குப் பின்னாகக்கலிபுருஷன் கருகிறத்தைப்
டையவனு ய்க்கையிற்சுத்திபிடித்துக்கொண்டுதன்னையதட்
டுவனதக்கண்டுபயந்துபஞ்சாஷா மந்திரத்தைச்செயித்தான்

அந்தஜெபசத்தத்தைக்கேட்டுக்கலிபுருஷன்மறைந்
தான். மறைந்தவுடன் இன்னுமவனம்மைத் தொடர்ந்து வ
ருவானென்று ஒருவிருஷத்தினடியி லுட்காந்து திரும்பி
ப்பார்த்தான். பார்த்தபொழுது நெடுந்தூரத்திற் கலிபுருஷ
ன்வருவதைக் கண்டுமேலேமூன்றுமூர்ச்சையடைந்து தெ
ளிந்துமுன்பஞ்சாஷா மந்திரத்தால்மறைந்தவன் இப்பொ
ழுதுகண்ணுக்குத்தோன்றுகின்றான். இன்னுமந்தப்பஞ்சா
ஷா மந்திரத்தையேசெயிப்போமென்றுதியானத்துடன்செ
யிக்கக்கலிபுருஷனைக்காண னாகினான். அப்பொழுதுஆகாயத்
தில்ஒலீராமணனே! கலிபுருஷனுன்னைப்பிடிக்கவருகிறான்.
அன்றியும்பஞ்சநதகீதந்திரந்தவிர மற்மெல்லாவிடங்களி
லும்கலிபுருஷன் வியாபித்திருக்கின்றான். ஆகையால்நீகேக்
கிரத்திற்பஞ்சநதத்தை யடைவாயென்று அசுரீரி யுண்டான
து. உடனே பஞ்சாஷாசெபத்துடன் பஞ்சநதத்தை
யடைந்து திரிகாலம் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து வேதமாதா
வாகியகரயத்திரி மந்திரத்தை ஆபிரத்தெட்டுருச் செயிப்ப
தோடுபஞ்சாஷா மந்திரமுஞ் செயித்து பிரதெஷண நம
ஸ்காரத்துடன் பஞ்சதீசரைத்தெரிசித்து ருத்திரமந்திரத் து
டன் ருத்திராபிஷேகஞ் செய்துசதா ருத்திரமந்திரத் தாற்
றேத்திரம்பண்ணினான். பரமசிவன்பிரசன்னமரணர். கசி
கரணநமஸ்கரித்தேழுந்தின்று சுவாமி! என்னைக்கலியனு
காதுகாத்தருளவேண்டுமென்றான். கசிகரணே! யெம்மிடத்
திலுள்ளபயத்தாற்கலிபுருஷனின்தஸ்தலத்தில் வரமாட்டான்

அந்தப்பயமுனக்கில்லை. ஜப்பியேசுரபதி, பஞ்சநதீசா, பிரணதார்த்திகரா! வென்றுநீசெயித்தரற்றுர்ச்சொர்ப்பணம்துஷ்டக்கிரகம், பூதப்பிரேதப்பிசாசம், விஷம் ஆபிசாரம், தாரித்திரர், துக்கமிவைகள் நரசமாகும். அர்த்தோதயம் மகோதயம் சூரியசந்திர கிரகணம் இந்தநாட்களில் பஞ்சநதகாவேரிஸ்நாநஞ்செய்பவர்கள் பரதிரவியாபகரம். இம்சைபரதாரகமனம் முதலான காயிக்பாதகத்தையும்; கோட்சொல்லல், மாறுபடப்பேசல், குரூரமாகச் சொல்லல், ஆனவாசிகபாதகத்தையும்; பரதிரவியதகியானம், பிறருக்கு வட்டததையெண்ணல், வீணகங்காரப்படிதல், ஆனமானசிகபாதகத்தையும் போக்கி க்கோடி கோதானஞ் செயதபலத்தையடைவார்கள். அன்றியுங்காவேரிஸ்நானங்கங்காநதியிலுந்நூறுபங்கு அதிகப்பலததையுஞ் சமுததபூமிதானபலத்தையுங்கொடுக்கின்றது. பஞ்சநதேக்ஷத்திரத்திலுந்நீஸ்திரம் தானியம், இரணியம், இவைமுதலாகிய தானங்கள் செய்தவர்கள், ஆயுர்விருத்தி தானதானியசம்பத்துபுத்திரபெனத்திரசம்புத்தராக அனேகசெனககியத்தையடைந்து, பாத்திற்சிவலோகசாயுசகியத்தை யடைவார்கள். வித்தியாதவசு வீரதமுள்ளபிராமணன் புண்ணியகாலங்களில் தானபாததிரனாவான். மகரசங்கிராந்திமுதலாகிய புண்ணியகாலங்களிற்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, நம்மை தெரிசித்தவர்கள் மோக்ஷமடைவதுசத்தியம்; ஆதலால் நீயிந்தஸ்தலத்தில்வசித்துப் புண்ணியகாலங்களிற் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, நம்மைத் தெரிசித்தால் மோக்ஷமடைவாயென்று பரமசிவன் சொல்லி மறைந்தருளினார். அவ்வண்ணமே சுகிகரன்மரணடழியந்தந்திருவை யாரற்றில்வசித்துமோக்ஷமடைந்தான்.

௨௩-வ து அ த் தி ய ர ய ம

மு ந் தி ந் து

தருமநாசன் சாருபபதவியை

யடைந்த அத்தியாயம் .

நீரேதாயுகத்திற்கோதாவிரிதீரத்தில் முற்கலவம் சத்திப்பிறந்ததாமநாசனென்றபிரமணன்வருணசகிரம தம்மதைவிட்டு, விலககானகாரியங்களைச் செயதுவந்தான். அவனுக்குததர்மசாருபியாகவேர்புத்திரன்பிறந்தான். அப்புத்திரனுக்குத் தருமசேதுவென்று பெயரிட்டுச் சரதகர் மமுதல் உபநயனபரியந்தம்வேளூர்பிரமணனாற்செய்வி தது, விவாகமுஞ்செய்வித்தான். பின்தருமசேதுபுண்ணிய கீர்த்தியென்றுமீபிதூர்க்கடன்விடீமாசனென்றும் பிரசித்திய டைந்தான். அக்காலத்திலவன் தந்தையாகியதருமநாசன் ம கோதரவியாதிபாற்பீடிக்கப்பட்டுத் தரன்சேகிரததில்மரண மடைவேனென்று நிச்சயித்தது, புத்திரனை யழைத்துதத ருமசேதுவே! நான்செனனமுதல்வருணசகிரம தரும த்தை விட்டுப் பாவத்தொழிற் களிற் பிரவேசித்துப் பாவஞ்செய தமைபால்; நரகமடைவேனென்றென்னிருதமம் நடுங்கு கின்றது. நான்நரகமடையாமற்செயவதுன்கடமையென்ற னன். அதைக்கேட்டதருமசேது ஐயா! பூர்வததிற்பிதூர்வா க்கியத்தாற் பரசுராமன் தன்னுயைக்கொன்றா. துராமன் காட்டையடைந்தார். யயாதிச்சக்கரவர்த்தியின் வயோதிகத் தைஅவன்புத்திரனாகியபூருமகாராஜாவாங்கிக்கொண்டு தன் யெளவனத்தைத் தந்தைக்களித்தான். பீஷ்மர் தன்றந்தை சந்தனுமகாராஜா மச்சகந்தியைக்கவியாணஞ்செய்து, சக த்தையடையும்பொருட்டுத் தான்பிரமசரிபததையடைந்தார். ஆதலாற்றந்தைவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யவேண்டிய து புத்திரர்கடமைதான்; நான்செய்யவேண்டியதைச்சொல்

கவேண்டுமென்றான். தருமநாசன் புத்திரன்சொல்லியதிற்
 சந்தோஷமடைந்து, தருமசேதுவே ! நான் பரணமடைந்த
 பின் என்னுடைய அஸ்திகளையெல்லாவற்றையும் தூரமசே
 துவில் ஸ்தாபனம்பண்ணினால் எனக்குத்தம் சென்மங்கி
 டைக்குமென்றான். தருமசேது தந்தைசந்தோஷிக்க அவ்
 வாதே செய்கிறேனென்று சொன்னான். சிலநாட்கென்ற.
 பின் மகோதரவியாதியாற் தருமநாசன் மரணமடைந்தான்
 அவன்மனையாளும் அனுமரணமடைந்தான். தருமசேது
 தாய்தந்தையிருவரையும் தகனம்பண்ணி, அந்தியேஷ்டிமு
 தல் சவுண்டிகரணபரியந்தஞ் செய்ததுந்தவிர வருஷாப்
 திகபரியந்தஞ் சேஷகருமங்களையுஞ்செய்து, இருவர்அஸ்
 தியையும் ஓர்பெட்டியில்வைத்தெறித்துக்கொண்டு சேது
 வையுத்தேசித்து, நியமத்துடன்புறப்பட்டு வருங்காலையிற் ப
 ஞ்சநதமடைந்து, சங்கற்பபூர்வமக்கக் காவேரிஸநானம்
 பண்ணிக்ஷத்தரகிராத்தம் தர்ப்பணமுதலியவைகளுஞ்
 செய்துசிவாலயமடைந்துபிரணதார்த்திகரரைத்தேரிசித்து
 ப் பிரதக்ஷணமஸ்கார ஸ்தோத்திரத்துடன் பஞ்சக்ஷாஞ்
 செயித்து, அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து; மறுநாட்பாணை
 செய்து, தன்னுதமாவைக் கிருதார்த்தமாகவெண்ணி; ஸ்த
 ஸமான்மியத்தையும் காவேரிமான்மியத்தையும் விராரித்
 தங்கெழுந்தருளி, த் தூர்வாசர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிஷ்
 டர் முதலான ஆறுகோடிமகரிஷிகளும், அநேகஞ்சந்தியா
 கிகளும், யானப்பிராஸ்தர்களும், பிரமசரியஆச்சிரமத்தர்க
 ளும். சோமயாகமுதல் மற்றயாகங்களையுஞ்செய்துமுடிந்
 த தீக்ஷிதர்களுந் தவகசெய்வதைக்கண்டு, காமுமிந்தஸ்
 தலத்திலொருமாதம் வசிப்போமென்றொருவீட்டில் அஸ்

திட்பெட்டியைவைத்துச் சுயம்பாகத்தாலேகவாரம் போச
னஞ்செய்து, பஞ்சாக்ஷரசெபத்துடன் வசிக்கின்ற நாங்க
ளில் ஓர்நாள் நித்திரைசெய்கையில் சொப்பனத்திற்றன்பிதர
வைச்சந்திரார்த்த சேகரனாகவும், சடாதாரியாகவும், முக்க
ண்ணனாகவும், விபூதிதரித்த சரீரமுள்ளவனாகவுங்கண்டு எ
ழுந்துநமஸ்கரித்துத் தருமநாசனை நோக்கி ஐடனே! யுனக்
கிந்தசிவசொருபம் வந்தகரணத்தைச் சொல்லவேண்டு
மென்றான்.

தருமநாசன், நானிறந்தபின் எமதூதர்கள் இருப்புப்
பரசங்களாற்கட்டி, யெண்பத்தாரூயிரம் போஜனை தூரமு
ள்ள பயங்கரமான எமமார்க்கத்திற் கொதித்த சேற்றிலும்
கொதித்தமணலிலும், கல்லிலுமுள்ளிலும் எமதூதர்களால்
முசலாயுத்ததாலடித்திழுத்தும், கல்மழைடாலும் நெருப்பு
மழையாலும் வாதையடைந்தும் போகையில், பத்துநாட்,
சென்று பதினொரநாள் எமலேசகத்திற்கருகே போகையி
ற் பாவிகளாற்கடக்கக்கூடாத வைதரணியென்னுநெருப்
பாற்றைக்கண்டேன். அதிலிறங்கென்று எமபடாள்செர
ன்னதைக்கேட்டுப் பயந்தேன்; உடனே எமதூதர்கள் என்
னையதிறள்ளினார்கள்; நானதிலொருநாள் முழுதங் கிடங்
கிதத்தளித்தேன். பனிரெண்டாட்கள் பசுவொன்றுவந்து
தருமநாசனே! நீ வைதரணிநதியைத் தாண்டவேண்டி
யுன்புத்திரனாற்பனிரெண்டாநாள் சவுண்டிகரணத்திற் ப்பி
ராமணனுக்குத் தானங்கொடுத்தபசு நான்; என்வரலேகி
டித்துக்கொள்ளு, உன்னைக் கரையேற்று கிறேனென்று
சொல்லிற்று. அவ்வரேறநான் வரலேப்பற்றிக்கொண்டே
ன். உடனேயந்த வைதரணிநதி குளிர்ந்து முழங்கால வார

னது.கரையேறினவுடனெமதூதர்களுன்னையெமன்முன்
கொண்டுபோயவிட்டார்கள். எமன் என்பாவகர்மததைத
தெரிந்து, என்னைநரகத்திற் பதனம்பண்ணிவைக்கும்படி
யெமதூதர்களுக குத்திரவுபண்ணினான். அப்படியே
யெமதூதர்கள் நரகத்திலிருந்தகினார்கள். நானதிலொருவ
ருஷமிருந்து வாதையடைந்தேன்; ஒருவருஷமானபின்ன
ரகரு சுவாசகலோகம்போலானதுமன்றி யிந்தசசீரநதை
யுமடைந்தேன். அடைந்தவுடன்தேவர்கள்புஷ்பமாரிபொ
ழிந்தார்கள்.அப்பொழுது எமதூதர்களுன்னருகில்வந்து
நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, அஞ்சலிபாதததுடனின்னு,
பிராமணோததமனே! நீ தவசிலையினை- உன்னைநரகத்தி
னின்னும்வெளிப்படுத்தி மரியாதையாகத தன்னிடமழைத
துவரும்படியெமன் எங்களுக்குத்திரவுகொடுத்தார்; ஆகை
யால்வரவேண்டுமென்றார்கள். நானவர்களோடு எமனரு
கில்வந்தேன். வந்தவுடன் எமனென்னைக்கண்டெழுந்து
அர்க்கியபாத்தியம் ஆசமனமுதலான உபசாரத்துடனமஸ்
காரஞ்செய்து பிராமணோததமனே! யுன் புத்திரன் தரும
சேது உன்னஸ்தினை யெடுத்துக்கொண்டு சேதுக்குப்
போனவன் திருவையாற்றிலொருமாதம்வசித்தான். அங்
கவன்வசித்தபுண்ணியத்தால் நரகவாதை நீங்கிவிட்டது; இ
னிச சிவலோகமடைவாயென்று சொல்லியதோடு, உன்பு
த்திரனுக்கு நடந்தயாவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றான். அ
தைக்கேட்டுநானிங்குவந்தேன். நீசேதுக்குப்போகவேண்
டியபதினிலை, யென்னைச்சிவலோகத்துக்கனுப்பும்போது எ
மன்றன் தர்களுயழைத்து,வேறெங்கேயரவதுமீரித்தவர்
கள் தலைமயிராவது, அஸ்தியாவது, அல்லதுசாம்பலாவ

(கூ) உசு-வது அத்தியாயம்.   கூள

து திருவையாற்றி லிரண்டுகடினையவது தங்குமாயின்அ
வர்கள்சிவலோகபதவியை யடைவார்கள்; அவர்களிடத்தி
ல்நீங்கள்போகக்கூடாதென் றுத்திரவுதந்தான். பார்வதிரு
பத்தைப்பெற்ற வுன்னுஞ்சிவருபத்தைப்பெற்ற யானுந்
தேவவிமானத்திலேறிச சிவலோகம்போகின்றோம். நீசுக
மாகவாழக்கடவா டென்றதையுணர்ந்து, தருமசேது நித்தி
ரைதெளிந்தேழுந் தாச்சரியமடைந்து, காவேரிக்குப்போ
ய்ஸ்நானம்பண்ணி நித்திருமங்களைமுடித்துச்சிவாலம
டைந்து, சிவதெரிசுஞ்செய்து, அங்கெழுந்தருளியிருக
கின்ற தூர்வாசர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிஷ்டர்-அத்திரி-
வியாசர்-சுகர்- பராசரர்- கண்ணுவர்- மேதா - திதி- சதகு-
விசுவாமித்திரர்- பிருகு முதலானமகரிஷிகளைக்கண்டு நம
ஸ்கரித்துத்தானிராததிரிக்கண்ட சொப்பனத்தைச்சொன்
னான்

அதைக்கேட்ட மகரிஷிகளாச்சரியமடைந்துன்னுய்தந்
தையஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டுவாவென்றார்கள். அவ்
வாறேயவன் அஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டுபோய மகரி
ஷிகள்முன் வைத்தான்; மகரிஷிகள் அதைத்திறவென்றா
கள்; தருமசேது அஸ்திப்பெட்டியைத்திறந்தான். திறந்த
வுடன் மகரிஷிகளைதப்பார்க்கும்போது அஸ்திகளெல்லா
மிடதுபாகத்திற் பாவதிதேவியோடு சிவசொருபமாகவி
ருப்பதைக்கண்டாநந்தமடைந்திருக்குந்தருணத்தில், அவ
வஸ்திகள் பறந்துவெளியில்வந்து, சிவலிங்கத்திலக்கியமா
யின. பிந்தருமசேது பஞ்சநதத்திற்றுவேனித்துதவஞ்
செய்தானென்றுசொல்லியநாதசன்மாநவநோகி, அனவ
த்தியாதேவி சுவாமி! மகாபாபிகளாக யிருந்தாலுமவர்கள்ம

னையாள் அனுமரணத்தாற் புண்ணியலோகத்தை யடைகின்றார்களென்று புராணங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. நமகனிதந்தபின் பதிவிரதையான மாதர்கள் அககினியாரோகணஞ்செய்து, பாபியாகியதன் பதியைப் புண்ணியலோகமடைவித்தததாமுஞ்சுகததையடைவார்களென்று தேவரீராலும் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றேன். பாரதத்தில் மாடப்புறாவின் ஆககியானததி ல்லாண் பறவையிறந்தபின் பெண்பறவை அககினியிலனுமரணமடைந்து, அனேகவலங்காரததையடைவதனாகதததன்புருஷனைச்செய்து, சொர்க்கலோகத்தில் வாசஞ்செய்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சங்கர்-அங்கிரிஸ் முதலான மகரிஷிகளால் அனுமரணஞ்செய்தமாதர்களுக்கு மூன்றரைக்கோடி கற்பகாலம் தன்பர்ததாவுடன் சொர்க்கத்தில் வசிப்பதுபலனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆரீதமகரிஷியால், தன்னாயகன்சாதோஷமடையுங்காலத்திற்றனுஞ் சாதோஷமடைந்தும், துககமடையுங்காலத்திற்றனுதுதுக்கமடைந்தும், தேசாதிருப்போருங் காலத்திற்றானமுகருவஸ்திரர்தரித்துச் சுகததைத்துறந்திருந்தும், மரணமடைந்தாற் றுனுமரணமடைந்துஞ் சுகததையடைகின்றார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளுக்குவிரோதமாகத்தருமநாசன் மனையாளனுமரணமடைந்திருந்துத் தருமநாசனொருவருவும் நரகத்தையடைந்தானென்றுசொல்லிவதென்ன காரணமென்றுகேட்க, 'நாதிசன்மர பெண்ணே ! தருமநாசன் துராசாரனும், வேசைமாதர்களைப்புணர்ந்து அவர்களுடனேகபாத்திரத்தி லுண்டவ

னும், சத்தியாவர்தனங்காடத்திரிஜபம்விட்டவனும், பிராமணனைக்கொன்றவனும், எனழப்பிராமணனைவீட்டிற்றொள்ளையடித்தவனும், பிறருடையவினையிலங்குளையும் மனையானையு மபகரித்தவனுமாதலால் அனேகங்கோடிகாவிரகத்தை யனுபவிக்கவேண்டியவன் மனையாளனுபரணத்தாலோர்வருஷநரகத்தை யனுபவித்ததுச், சிவலோகத்தை யடைதானென்று சொன்னார்.

உசு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உரு-வது கழுதை- நாய்- மான்- முள்ளம்பன்றி யுத்தமஜன்மத்தை யடைந்த அத்தியாயம்.

தீதீசமகரிஷியானவர் கந்தமாதனபருவத்திலிருந்துபுறப்பட்டுத் தனுக்கோடிக்குப்போய் ஸ்ரானஞ்செய்து, இராமலிங்கத்தைத்தெரிசித்துப் பஞ்சநதீசுவரரைத் தெரிசிக்க மிகுந்தவிருப்பத்துடன் வருங்காலையில் தங்கள் தங்கள் குறையைச்சொல்லிக்கொண்டிருந்த கழுதை-நாய்- மான்- முள்ளம்பன்றியைக்கண்டு நீங்கள்மானிடர்போற்பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காரணம்யாதென்றுகேட்டார் கழுதை மகரிஷியினெதிரவந்து, ஐயா! நான்காசிபகோத்திரத்திற்பிறந்து, வேதாத்தியயனஞ்செய்த பிராமணன்: குருமனையனோடுபுணர்ந்த பாபசேஷத்தால் நாய்ச்சென்மமும், அக்காலத்தில் வீழ்ந்திரித்திருந்த புண்ணியத்தா

ல் மானிடவறிவுமுண்டானதென்று சொல்லிநின்றது. மா
ன் மகரிஷியினெதிர்வந்து ஐயா! நான்கெளண்டினிய கோ
த்திரத்திற்பிறந்து புண்டரனென்னும்பெயர்பெற்ற பிராம
ணன். பதிதப்பிராமணனுக்கு வேதாததியயனஞ் செய்து
வைத்த பாவத்தால் மான்சென்மமும், அக்காலத்தில் நல்ல
றிவுடன் ஞானததைப்போதிததமையால் மானிடவறிவுமு
ண்டானதென்று சொல்லிநின்றது.

முள்ளம்பன்றி மகரிஷியினெதிர்வந்து, ஐயா! நா
ன் தரய்தந்தைகளையடித்த பாபசேஷத்தால் முள்ளம்பன்
றிச்சென்மமும், அக்காலத்திற் சதகருமங்கள்செய்தனமயா
ல்மானிடவறிவு முண்டானதென்று சொல்லிநின்றது.

அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து நின்ற ததீசிமுனிவ
ர்காலில் நான்கு மிருகங்களும்விழுந்து நமஸ்கரித்து, எங்
களை யுததமசென்ம மடையும்படி 'இரக்கித்தருள வேண்
டுமென்றன':- ததீசிமுனிவர் அவைகளைநோக்கி நீங்களெ
ன்னுடன் பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்தால் உங்கள் பாபம்
விமோசன மாகுமென்றுசொல்லித் தன்னுடனழைத்துக்
கொண்டு பஞ்சநதமடைந்து, அந்நான்கு மிருகங்களுடன்
ருணங் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து. மரவுரிவரித்து, விபூ
திநரித்து, உருத்திராக்ஷம் பரித்து, அவைகளை யாலபத
தின் வெளியினிறுத்தித் தானாலயத்தினுட்சென்று பிரதெ
க்ஷணம்வந்து, நந்திசங்கரர்மத்தியில் நமஸ்கரித்துப் பரமசி
வனருகிற்சென்றார். அப்பொழுது பரமசிவனுக்கப்பேசு
காலமாகையால் வேதபாராயணஞ் செய்துநின்று, நிவேத
னாதிகளானபின் உபநிஷதவரக்கியததாற் றேரத்திரம் பண்
ணிஞர். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகித் ததீசி

உசு-வது அத்தியாயம். ௧௦௧

முனிவரே ! உமதிஷ்டத்தைத் தெரிவியுமென்றார். ததீசி முரிவர் பரமசிவனை வணங்கி நின்று சுவாமி ! யென்னுடன் வந்திருக்கின்ற மிருகங்களை யிரகூழ்த்தருள வேண்டுமென்றார். பரமசிவன் ததீசிமுரிவரே ! யெமதுபாத தீர்த்தத்தால் மிருகங்களின் சரீரத்தை நனைத்தால் தீவ்விடதேகமுண்டாகுமென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே ததீசிமுரிவர் ஓர்கடத்திற் பாததீர்த்தத்தைக் கொண்டு போய்க் கோபுரவாயிலுக்கு வெளியினின்ற மிருகங்களின் சரீரத்தை நனைத்தார். நனைத்தவுடன் தீவ்விடதேகத்தையடைந்து, யாவரும் பார்க்கும் படி விமானத்திலேறித் தேவலோகமடைந்து, ஓர்கடப்பகாலம் வரையில் இந்திரனாற்பூசிக்கப்பட்டங் குவசித்தார்கள். இழிந்த சென்மத்தையுடைய மிருகங்களும் பஞ்சநதமடைந்த மாத்திரத்திற் புண்ணியவுலகத்தையடையுமாயால் உயர்ந்த பிறவிபடைந்து, நல்லறிவுடன்பஞ்சநதத்தில் வசிப்பவர்களடையும்பவனை நான் சொல்வது யாது. இழிந்த பிறவிபிறக்கினும் பஞ்சநதத்தற்பிறக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்.

உரு - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உசு-வது ஜைகிஷ்வவியசந்தியா

சியுடன் தேவலர் பஞ்சநத

மடைந்த அத்தியாயம்.

மனோவாக்குக்காயங்களாற் பிறர்க்குத் துன்பமி

ல்லாதவரும், வருணசிரமம் ஆசிரமுதலானவைகளைப்
பாலனஞ்செய்பவரும், சிவபூஜாதூரந்தாரும், தருமசிந்த
னையுடையவருமான தேவலரென்னுமோர் பிராமணனி
ருந்தார். அவருடைய ஆசிரமத்தில் ஜைகிஷ்வவியரென
னும்மோர்சந்நியாசிவந்தார். வந்தவரைத் தேவலர்கண்டு, வந்
தனதுதுடனுபசாரஞ்செய்து, எப்பொழுதுமென்னுடைய
வாச்சிரமத்தில்வசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தா
ர். அவரதற்கிசைத்தவ்விடத்தில்வந்தார். தேவலரவருக்கு
வேண்டியவைகளைக்குறைவின்றி நடத்தியவரை விட்டுவிட
காதிருந்தார். இவ்வாறுங்கூடாநாள்களிலோர்நாள்களையெல்லாம்
வியருக்குத்தெரிவித்துக்கொள்ளாமற் சமுத்திரஸ்நானத்தி
ற்குப்போய் ஸ்நானஞ்செய்து, நீத்தியகருமங்களை முழுது
க்கொண்டு, கண்ணிவிழித்தெதிராகடபார்த்தாரா. பார்த்த
காலியில் ஜைகிஷ்வவியசந்நியாசிக ளெதிராகவிரும்பாரா .
அவரைக்கண்டுவிடப்பட்டது தன்னாசிரமத்திற்குவந்தார்.
வந்தவர்தனக்குமுன்னாக ஆச்சிரமத்தில் வந்திருந்தசந்நி
யாசியைக்கண்டு, இவ்மிகப்பெரிபாஷன் நெண்ணியவ
ரைப்பரீக்ஷைசெய்வதற் காகாயத்திற் பறந்தார். அங்குந்
தனக்குமுன்னாகச்சந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து
பின்சூரியாதி யுலகங்களிற்போனார். அங்குந்தனக்குமுன்
னாகச்சந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்துநின்றார். அப்
பொழுது சந்நியாசி யோகமாயையால் மறைந்தார். உ
டனேதேவலர் சித்தர்களோடுக்கிச் சித்தர்களே ! ஜைகிஷ
வ்வியர்போனவிடந் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றார். சித்தர்க
ள்தேவலரே ! ஜைகிஷ்வவியர் தனது யோகப்பிரபாவத்தால்

ற்கருமகெதியாலடையக்கூடாத பிரமலோகத்திற்குப் போ
யிருக்கின்றார். உம்முடையகருமகெதியால் இந்தவுலகபரி
யந்தந்தானடையக்கூடும்; பிரமலோகமடையக்கூடாது; ி
ரும்முடைய ஆச்சிரமத்தையடையலாமென்றார்கள். அதை
க்கேட்டுத் தன்னாச்சிரமத்தை யடைந்தார். அடைந்தவர் த
னக்குமுன்னாகவந்து, யோகத்திலிருந்த சந்தியாகியைக்கண்டு
மஸ்கரித்தெழுந்தூறினது, கவாம்! சுற்றறையுடையயா
ன் தேவார்ப்பரீகைச்செய்ததைத் திருவுளத்திற் கொள்
ளாது சென்னமாகியசாகரத்திற் காமமென்கின்றமீனாலும்
தாபத்திரயமென்கின்ற முதலையாலும், விஷயமென்கின்ற
ஆலகளாலும், சோகமோகமென்கின்ற பரம்புகளாலும், கு
ரோதமென்கின்றசுழலாலும் வாதையடைந்து மூழ்கிக்கிட
க்கின்ற அடியேனை ஆத்மஞானோபதேசமென்கின்ற தெப்
பத்தினுற்கரையேற்ற வேண்டுமென்றார். ஜைகிஷ்வவிய
ர் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டுத்தேவலோ! மனனதயுநேத்தி
ரத்தையுமடைந்த அஞ்ஞான சீமிரத்தைச் சிவஞானமெ
ன்கின்ற அஞ்சனச்சலாகையா லொதுக்கவேண்டும். சிவ
ஞானச்சலாகையாவது; ஜப்பியேசுவரரைத் தியானிப்பதா
லும், மஸ்கரிப்பதாலும், ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதாலும், பிர
தக்ஷணஞ்செய்வதாலும், தெரிசனஞ்செய்வதாலும், பஞ்ச
நத்திலிவசிப்பதாலும், காவேரிஸ்நானத்தினாலும், சர்ச்சங்
கத்தாலுமுண்டாவது, சர்வம் ஜப்பியேசுவரரென்றி ஞா
னந்தான். தவசு, சித்தி, தனம் இந்தரகசியத்தை யறிந்தவ
ன்றான்ஞானி; ஞானத்தையடைவதற்குத் துக்கமாகியசம்
சாரத்தைநீக்குவதாவகம். ஆத்தூம பின்னங்களிலாத்தூம
ஞானமுண்டாவது சம்சாரமூலம்; அதைப்பேதிப்பதாயிய

க0௪   , பஞ்சநத மான்மியம்

ஆதமாவிலாதமுனடாவது மோக்ஷம், சீவனுக்கு
ம ஆததுமாவுக்குமபேத முனடாவது ஞானம், பரத்துவ
மாயிருக்கிற பஞ்சநதீசுவரரைச் சத்தியஞானநத்சோ
ருபியாகத்தியானிப்பதுமே¹க்ஷசாதனம். 'யோகமாகின்ற
சத்தியாற சமசாரவிஷ்ணுக்ஷத்தைச் சதித்து, ஆததுமா
விலாதமுனடி யுள்ளவன யோகி இ த ஞானயோகத
தைபடைத்தவனதற்போத முள்ளவனு கருமத்தைவிடப்ப
டாது, ஏகாந்தத்திலிருந்து தவசுசெய்யவேண்டியது- தவ
சுசெய் வான்கருகமானவாகாரம் காவேரிஸநாமம், இடதி
ந்யநிககிரகம் நல்லறிவு, ஜபபியேசுவரரிடத்தில மனோல
யத்துடன் ஸோஹ பரமனைசெய்யவேண்டும். இடபொ
முதுயாமசொல்லியவாறு தவசுசெய்வோன் ஈசுவரனழரு
வடிவையடைவதுசெய்யம். இ தரகசிடத்தை யபகருவாக்
குபதேசிக்கலாகாது தேவலரே! ஸோபஞ்சநததையடைந்
துதவசுசெய்ய யாமுமங்குவருகின்றோம் ஶீகவலையடை
பவேண்டாமென்றுசொன்னா. அதைக்கேட்ட தேவலர்
ஆசாரியருபதேசத்தாலஆசாபரசீங்கி வயிராககியத்தோடு
சங்கியாசமடைத்து, ஐஐகிஷ்வரியருடன் திருவையாற
றைபடைந்தார்

உசுவது அத தி ய ர ய ம் .

மு ற றி ற று .

0

உள-வது தேவலர் தவசுக்ஞிரம முரைத்த அத்தியாயம்.

தேவலர் ஜைகிஷ்வவியருடன் பஞ்சநதத்தை யடைந்தபின், காவேரிஸ்நாநஞ்செய்து பரமசிவனைத்தெரிசித்துச் செப்பியேச்சுரமண்டபத்தி லோர்காலினின்று, பழுவர்க்கங்களை பாகாரஞ்செய்து கொண்டு இந்திரியதிக்கிரகத்துடனும், காமாதிஷ்ட்குற்றங்களோர்க்கிச் சிலகாலந்தவசும், ஜிலபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், சருகுபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், வாயுபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், பிரஜாபத்தியக்கிரிச்சிரம் - அதிக்கிரிச்சிரம் - உஷ்ணகாலங்களில் தத்தக்கிரிச்சிரம். சேதகாலத்திற்சேதக்கிருச்சிரம்-சாந்தபனக்கிரிச்சிரம்- மகாசாந்தபனக்கிருச்சிரம்-அதிசாந்தபனக்கிருச்சிரம்-மகாபராகம்- சவுமியக்கிருச்சிரம்-வச்சிரக்கிருச்சிரம்-சாந்தராயணக்கிருச்சிரம்-வாருணக்கிருச்சிரம், பர்ணக்கிருச்சிரம் முதலானதுஞ் செய்துமுடித்துச் சித்த சுத்தியாகும் வரையில் முக்கிய பக்ஷத்தாலேயே சரீரசிரமமடைந்து, பிராயச்சித்தங்களாலு நீக்கப்படாத பாவங்களைப்போக்கி முத்திகொடுக்கும் பஞ்சநதத்திற் செய்தார். அக்காலத்திற் பரமசிவன் பிரசன்னமாகிச் சரீரமெலிந்து, வாடியிருந்த தேவலரைப்பார்த்துக் கையாற்றடவினார். பரமசிவன் ஸ்பரிசவிசேஷத்தாற் றவங்களால்வாடியிருந்தசரீரம் பருவதம்போல்வலிமையடைந்து, உடனே யானந்தத்துடன் பரமசிவனை நமஸ்கரித்துநின்றார். நின்றவரைப் பரமசிவன்பார்த்துத் தேவலரே ! கிருச்சிரங்களால்மிகச்சிரமமடைந்தீர். இவ்வாறு தவசு செய்தல் மிகவுமரிது; உமதிஷ்டத்தைத்தெரிவியுமென்றார். தேவலர் சுவாம்! சம்சாரவாழைக்குப் பயந்தவென்னையதினின்றூர்க்கிச் ஜை

கிஷ்வவியரை இரக்ஷித்ததுபோலென்னையும் இரக்ஷித்த
ருளவேண்டும். என்குருவாகிய ஜைகிஷ்வவியர் பிரசாதத்
தால் தேவரீரைச் சூணமடைந்தேன். அவருமெனக்குநற்
போத முண்டாகும் வரையில் இங்கு வசிக்கின்றாரென்று
சொன்னார். ஈழத்தருணத்தில் ஜைகிஷ்வவியரும் பாமசி
வனைப்பணிந்து, தேவலரை இரக்ஷித்தருளவேண்டு மென்
னார். அதைக்கேட்டுப் பாமசிவன் தேவலரே ! ஜைகிஷ்வ
வியராற் போதிக்கப்பட்ட தத்துவமெதாரீத்தம்; அது இப்
பொழுது விளங்கக்கடவதாக. காஷாயமுதலான வேடங்க
ளாரீக்கிக் கிரகத்தாச்சிரமத்தை யடைந்து, எமதுஸ்தானத்தி
ல்வசித்தவர்களுக்கு மோக்ஷங் கிடைப்பதற் கையமில்லை.
கிரஹஸ்தர்களுக்குத் தான் றருமாதிகாரம். இஃதன்றிஜை
கிஷ்வவியருன்னாச்சிரமத்தில் வசிக்கு நாள்களிலோர்நாள் நீ
வைசுவதேவபலி பண்ணாமல் அன்னமிட்டவன்று கிருமி
யானவன்னத்தைத் தன்றவமகிமையால் அமிர்தான்னமா
க்கியுண்டார். ஓர்நாள் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்ன
ம்புழுவாமேல், என்றும் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்னம்
புயாதாகும். ஆனதால் நீ ஜைகிஷ்வவியமுரிவரைச் சர்க்குரு
வாகவெண்ணிப் பத்திரித்தையாக வணங்கக்கடவாயென்
றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே தேவலர் தன்குந்
வாகிய ஜைகிஷ்வவியரைவணங்கி, விடைபெற்றுத் தன்
'னாச்சிரமத்தை யடைந்து சிலகாலமிருந்துமுத்தியடைந்தார்

உளவது அ த் தி ய ர ய ம் .

மு ற் றி ற் று .

உ-அ-வது அவிஹிதர்சாரன் முத்து யடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அவிஹிதர்சாரனென்ற மகாபா
வியொருவனிருந்தான். அவனெப்பொழுதும் பிராமண
ளுக்குக்கெடுதி விளைவித்து, அவர்கள்திரவியத்தையபகரித்
து, விடர்-நடர்-கரபகர்-மூர்க்கர் முதலான பாவிகளுக்குக்
கொடுத்துவந்தான். இப்படிப்பட்டபாவத்தாற்பிரமராஷா
ஸால்பிடிக்கப்பட்டுவெகுவாதையடைந்தான். அவன்பிதா
காலவரென்பவர் புத்திரவாஞ்சையால்மிகுந்த துக்கதையா
டைந்து, வசிஷ்டமகரியிஷிஞ்சகிரமம்போய் வசிஷ்டமகரி
ஷியைக்கண்டுமஸ்கரித்துத் தன்புத்திரனடையுந்துன்பத்
தைத்தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டவசிட்டமுநிவர் அனை
கரளையோசித்துக் காலவரைநோக்கி ககாலவரே! பிரமபி
ஷ்ணுவாதிதேவர்களா எந்தியந்தெரிசிக்கப்பட்டதும் அ
னேகவிரத்தர்களாற் றவசுத்தியடைந்ததும், சரீவாபத்திர
வநிவர்த்தியினபொருட்டுச் சங்கரரானிர்மிக்கப்பட்டதும்,
அற்பதானத்தரல் மகாதானபலத்தைக கொடுக்கப்பட்டதும்,
தெரிசனத்தளவில் புத்திமுத்தியளிக்கப்பட்டதும், மஹா
பாவங்களை நீக்கப்பட்டதுமான பஞ்சநதஸதலத்தை யடைந்
துமார்கழிமாதத்தில் ஆருத்திராஷாத்திரத்தில் உதயகால
த்திற்காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகரையையும்
தருமம்பாளையுந்தெரிசித்தாற் பிரமராஷாசுநீங்கிவிடும். ஆ
கையால் நீர் உம்முடையபுத்திரனோடு பஞ்சநதத்தை யடை
யுமென்றுத்திரவுகொடுத்தார். காலவர்வசிஷ்ட முநிவரை
மஸ்கரித்துத் தன்கிரகம்வந்து, புத்திரனோடு திருவையாற்
றையடைந்து மார்கழிமாதம் ஆருத்திரர் நஷத்திரத்திற்

க௦௮ பஞ்சநதமானமியம்.

காவேரிஸநானஞ் செயதுதருமாமபாளோடு பிரணதார்
நதிகரரைத தெரிசனஞ்செயுங் காலத்திற பிரமராஷ்சக
கிரகீங்குவிட்டது. அதன்பின்னெடுங்காலம் பஞ்சநதத்தி
றமுனேவசித்து மரணமாகி முத்திபடைந்தான்.

உ௮-வ து அ த தி ய ர ய ம .

மு ற றி ற று

உ௯-வ து துர்ப்பகனமுத்தியடை ந்த அத்தியாயம்.

பூவதத்திற றருமதூஷுகனும், வேசியா நடபு
டைஉடனும், பிராமணா திரவியத்தைக கொளையடித்த
வனும், சுரபானஞ்செய்வனும், நித்திய கர்மாதுஷ்டா
னத்தைவிட்டவனும், தாயதந்தையர்வாரத்தை கேளாதவ
னுமான தூபபகனென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான்
அவன் மகரசுகிராஜிபுண்ணியகாலகாவேரி ஸநானத்தி
றகுப்போன் சனங்களுடன்சேர்ந்து பஞ்சநதமடைந்து
காவேரிஸநானஞ்செய்து பிரணதாரததிகரரைத தெரிசி
த்தது, வெளிவீதியிலவந்து நடந்துவந்தசிரமத்தாலோர் ம
ரத்தடியில் நித்திரைசெய்தான். அக்காலத்திலநித்திரைசெ
ய்த தூபபகனதலையிற பெருமழையுடன் இடிவீழ்ந்தும்
மணமடைந்தான் மரணமடைந்த துர்ப்பகனசரீரத்திலிரு
ந்து ஓர் ஜோதினெம்பித திருக்கோயிலையடைந்து, பரம
சிவனுடன் கலந்தது. இறந்துபூமியிறகிடந்த சரீரம் திரி
நேத்திரம் - நானகுபயம்-மான்-மழு-சூலம்- உடுகையுட
ன சாதிரசேகரனாகவெழுந்து திருக்கோயிலையடைந்து

(ஐ) கூய-வது அத்தியாயம். ௧௦௯

வாரபாலகனாயினது. ஆகையால் மகரசங்கரரத்தியிற் பஞ்
சந்தகாவேரிஸ்நரநஞ் செய்தவர்கள் சமஸ்ததேரஷங்கனா
நிவர்த்தியாகிச் சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

கூய-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

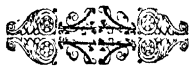
கூய-வது ஆசாரவிகலன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

கௌகிகோத்திரத்திற் பிறந்தவனும், உபநயன
காலமுதற் பிரமசரியவாச்சிரமத்திற்கு யோக்கியமாகிய ஆ
சாரம்-தண்டம்-எக்கியோபவீதம்-கிருஷ்ணாசனம்-சௌச
ம்-முஞ்சை-வெண்மைவஸ்திரம்-பிச்சரசரணம்-திரிகால
சந்தியாவந்தனம் முதலரணவைகளை விட்டவனும், பெரி
யோ-தாய்-தந்தைகளை வணங்காதவனும், ஈசுவாராரத
னஞ்செய்யாதவனுமான ஆசாரவிகலனென்னுமோர் பி
ராமணனிருந்தான். அவன் இல்லற தருமங்களுக்குரிய
விவரகஞ் செய்துகொன்னாமல் தாய்தந்தைகளால் நீக்கப்
பட்டு, வேசியருடன்கலந்து மதுபானஞ்செய்து, தூர்த்த
ரைச்சினேகித்துப் பிறர்திரவியத்தைக் கொள்ளையடித்துத்
திரிந்தான். அந்தச்சமரசாரததை அரணயிந்து தந்தேசத்
தைவிட்டுத்துடித்திவிட்டான். அதன்பின் ஆசாரவிகலன் அ
ன்னிடதேசங்களில் நெடுங்காலந்திருடித்திரிந்துகடைசியாக
ப்பஞ்சநதம்வந்து, டம்பமாகத்திரிகின்ற தூர்த்தர்களோடு
வேசைமாதர்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு மகரசங்கரரத்தியிடு

ண்ணியகாலத்திற் காவேரியில்ஜலக்கிரீடைசெய்து, முழுவினையாடிக்கரையேறி, நிர்த்தகேதவரத்திபத்துடன் மண்டபத்திலெழுந்தருளியிருந்த பரமசிவனைத்தொரிசித்து, நடகாயகர்களோடு வெளிவீதியில்வந்து, ஓர்திண்ணையிற்படுதது நித்திரைசெய்தான். அப்பொழுதவனுக்கு மரணகாலஞ்சம்பவித்ததால், பரமசிவன், அருகிலெழுந்தருளிப்பிரணவததுடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைவலதுசெவியலுபதேசித்தருளினார். உபதேசித்தவுடன் மரணமடைந்து ஈசுவரனோடக்கியமாயினான். ஆதலாற்பக்தியில்லாமல் மகாசங்கராஜியிற்காவேரிஸ்நானம்பண்ணிப பரமசிவனைத்தொரிசித்தவர்களுக்கு சிவலோகமடைவது சத்திடம்.

ஈய-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

நடகவது வேதப்பிரியர்மோக்ஷம்

டைந்தஅத்தியாயம்.

பூர்வத்திற்கருமங்களிற் சிரத்தையுடையவரும், சாந்தமனதையுடையவரும், வேதவேதாங்க பாரங்கதரும் சுருதி-ஸ்மிருதி - புராண - இதிகாச- தர்மசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியவருணாசசிரம பரிபாலகரும், சர்வஜீவனிதத்திலுந்தயவுள்ளவரும், மித்துருசத்துருவைச் சமமரகவெண்ணப்பட்டவரும், மானாவமானத்திலும்-லாபாலபத்திலும்-சுகதுக்கத்திலுஞ் சமபார்வையுடையவரும், இந்திரியநீக்கிரகருமானவேதப்பிரியரென்னுமோர் பிராமண்ணிருந்தா

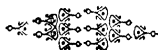
ஈச-வது அத்தியாயம்.   ககக

அவரினி த்தனக்கு வருஞ்ஜென்மம் எவ்வளவினதோடி
அதநம்முடையபுத்தியா லறியப்படவில்லையென்றுமி
ஞர் தத்தக்கத்தையுடையவராய்ச சிவஸ்தலங்களைத்தெரிசித
தும்புண்ணிய நதிநிலிமூழ்கியுஞ்சஞ்சரிதது வருங்கால
த்திற் சிலமகரிஷிகளைக்கண்டு, ஐயாமகரிஷிகளே ! யெ
ன்செனனமுண்ணெம்பொழுது நீங்குமென்றுகேட்க அ
வர்கள் விசுவேசுவரமஃநி வேறொருவருந் சொல்லச்
சாத்தியப்படாதென்றுசொன்னார்கள். அதைக்கேட்டுமிசு
நத்துக்கமுடையவராய்ப் பஞ்சநமடைந்து, காரோரியிற்
சங்கற்பபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து, செம்பொற் சோ
திடாரைத்தெரிசிதது, அங்குவசிகெயற ஆர்வாசர்முதலா
னமகரிஷிகளைக்கண்டு தன்கருததைத்தெரிவித்தார். அத்த
தகவர்களை வேதப்பிரியரே! பரமசிவனன்றி வேறொருவ
ருமறியமாட்டார்களா. நீரிந்தஸ்தலத்திலிருந்து அவரையு
த்தேசித்துத்தவஞ்செய்தாற் பரமசிவன்பிரசன்னமாகித்தெ
ரிவிப்பாரென்றார்கள். அவ்வாறே வேதப்பிரியர் தவஞ்
செய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாக வேத
ப்பிரியர்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்தருளினுஸ்தோத்திரம்ப
ண்ணினார். பரமசிவன் வேதப்பிரியரே ! உம்முடையவரி
யதவத்திற்கானந்தமடைந்தோம்; உம்முடையவிஷ்டத்தை
த்தெரிவியுமென்றார். வேதப்பிரியர் சுவாமியாமூர்த்தியே!
இனியெனக்கு வருஞ்சென்மர்க ளெத்தனையிருக்கின்ற
ன; அவையெப்பொழுதுவிவ்வித்தியாசுமென்றுகேட்கப்பா
மசிவன் வேதப்பிரியரே ! உம்கின்றனநூறுசென்மமிருக்கி
ன்றதென்றுசொல்ல, வேதப்பிரியர் மனநடுங்கிசுவாமி! இ
ந்தசென்மத்தையேகடைசியாகவைத் தெனக்கறுக்கிரகம்ப

ண்ணவே ண்டிமென்று நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் தாரக மந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையுப தேசித்து மறைந்தருளினார். அதனபின் வேதப்பிரியர் அம் மந்திரத்தையனுகநாள்ஜெயித்து மரணமடைந்துமுத்தி யடைந்தார்.

கக-வது அ த் தி ய ர ய ம் ,

மு ற் றி ற் று .

க-உ-வது நாவஸ்திகப்பிராமணன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நரஸ்திகனென்னுமோர் பிராமண னிருந்தான். அவன் வேதம்-வேதாங்கம்-இதிகாசம்-புரா ணம்-தருமசாஸ்திரங்களைப்பொய்யென்று சொல்லிப்பெ ரியோசர்களை யு கிந்தித்தான். அவன்மரணமாகி நரகவர தையடைந்து பாபசேஷத்தால்மாமரமாகப்பஞ்சநதக்ஷை த்திரத்தில் வெளிவீதியில்முளைதது த்தழைத்திருந்தான். அ ப்பெரழுது,சங்கரனென்னு மோர்பிராமணைத் தமர் அ னேகதீர்த்த யாத்திரைசெய்து பஞ்சநதத்தை யடைந்து,வ ழிகடந்து வந்தசிரமத்தால் முன்சொல்லியமாமரத்தினிழவி னுன்வந்துபடுததுக்கொண்டார். அததருணத்திலொரு குர ங்குமாமரத்தின் கிளையையசைக்க அதிலிருந்தொருபழம் கித்திரைசெய்தசங்கரப்பிராமணன் மார்பில்விழுந்தது.வி ழுந்தவுடன் சங்கரப்பிராமணன்விழித்து, அந்தப்பழத்தை பெடுத்துத்தின்று,பசுநீங்கிக் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தி

௩௩-வது அத்தியாயம். • கக௩

ருக்கோயிலையடைந்து, செம்பொற் சோதியாரைத்தொரிசி
ததுச்சிலகலம்பஞ்சநதத்தில்வசித்து, மரணமடைந்து, சி
வலோகம்பெற்றனா, னாஸ்திகப்பிராமணன் பஞ்சநதத்தில்
மாமரமாகமுளைத்ததாலும், உத்தமராஜியசங்கரப்பிரமண
ன்பழதைப்புகித்ததாலும், சகலபாபங்களுநீங்கிச் சிவலோ
கமடைந்தான். குரங்குஞ்சிவலோகமடைந்தது.

௩௩-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௩-வது விஜயச்சத்திரராஜன்

மோக்ஷமடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் இமேரர்க்கிர்பருவதச்சராலி லரசா
கூழிசெய்த விஜயச்சத்திரனென்னும யவனராஜன் பரமசி
வனேசகுறித்துத் தவசுசெய்து யாவராலுந்தான மரணம்
டையாதவரத்தைப்பெற்று, எல்லாவுலகங்களை யுஞ்செயிக்
கவுத்தேசித்துப்பதினமூன்றுகோடியாக குரோணிசேனையு
டனபுறப்படடி, உடோத்தி-வடமதுரை- துவாரகை-அஸ்தி
நாபுரி-காஞ்சீபுரமுதலான தேசங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு
பஞ்சநதத்தைவடைந்தான். அவனைக்கண்டு தூர்வசர்முத
லானமற்றரிஷிகளும்பயந்து, பிரணதார்த்திகராரோக்கி
முறையிட்டார்கள். அப்பொழுது பரமசிவனானவர், விநாய
கர்-சுப்பிரமணியர்- நந்திகேசுவரர்- சத்தமாதர்கள்-பிரு
ங்கி-டைரவர்-சண்டிகேசுவர்முதலான சிவகணங்களை யுத்

ககசு

பஞ்சநதமான்மியம்

தத்திற்கனுப்பினார். அவர்கள்வந்து பவனராஜன்படைபு
டன்கலந்து யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில்விஜயச்சத்திரன் அதி
கோபங்கொண்டு தன்சேனையையுத்தஞ்செய்யும்படி உத்
தரவுகொடுக்க அவர்க்யுத்தம்பண்ணும்பொழுது விநாய
கர்ஒருகோடிசேனையைமடித்தார். சுப்பிரமணியர் தன்
கையிலிருக்கின்ற சத்தவேலால்இரண்டுகோடிசேனையை
மடித்தார். பைரவர் மூன்றுகோடி சேனையை மடித்தார்.
நந்திகேஸ்வரர் ஈரலுகோடிசேனையை மடித்தார். பாக்கி
ஈரலுகோடிசேனையை சத்தமாதா-பிருங்கி-கந்திகேசுவரர்
வீரபத்திரர்-இவர்கள் திருக்களத்தோறுமோடியொளியும்ப
டியடித்தார்கள். அத்தருணத்தில் விஜயச்சத்திரன்மிருந்த
கோபத்துடன் இவர்கள்முன்வந்தெதிர்த்தான். ஏதிர்த்தவ
னை விநாயகர்துக்கையாற் பிடித்தப்பூமியிற்போட்டி த
தேயததுகொன்றார். அந்தயுத்தத்திலிறங்கசேனையுடனும்
அரசனும்புண்ணிய சேனத்திரமரகிய திருவையாற்றிலிற
ந்தமையாற்றிவசாரூப்பியத்தைப்பெற்றுச் சிவலோகமடை
ந்தார்கள்-

ஈசு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

ஈசு-வது சத்தியவான்தீர்க்காயுள்

பெற்றஅத்தியாயம்.

புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பிராமணன் சேனையு

ன்னும்மனையாளோடுபஞ்சநதத்தில்வசித்து இல்லறநடத்
 திவருங்காலத்தில், அவர்மனைடாளோரான குழந்தைய
 யும், ஒர்பெண்குழந்தையையும், பெற்றனர். ஆண்குழந்
 தைக்குச் சத்தியவானென்றும், பெண்குழந்தைக்குச் சுந்த
 ராகிருதியென்றும் பெயர்வைத்துச்சிலகாலமிருந்து மரண
 மடைந்து சிவலோகத்தைப் பெற்றனர். சத்தியவான் அ
 வருக்குச்செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளைமுடித்து ந
 ன்றாய்தங்கையுடனிருந்து வருடங்களில், சத்தியவானுக்
 கு இருபதுவயதும் அவன்றங்கைக்குப் பத்துவயதுமான
 து. அப்பொழுது கௌதமரிஷிசத்தியவான்வீட்டில்வந்து
 ஆதித்தியஞ்செய்துகொண்டு சுசீலையைநோக்கியுள் புத்தி
 ரனுக்கு முப்பதாவதுவயதில்மரணமும், உன்புத்திரிக்கிரு
 பதாவதுவயதில் வைதவவியமும் உண்டாகுதென்று சொ
 ல்விப்போயினார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டசுசீலை மிகுந்
 ததுக்கமடைந்து ஆகாரமின்றியிருக்கச் சத்தியவானுஞ் சு
 ந்தராகிருதியுந்தன்றையப்பார்த்து அம்மா! நீ யேன்றுகக
 மடைந்திருக்கின்றயென்றுகேட்கச், சுசீலைகௌதமரிஷி
 சொல்லியதைச்சொன்னாள். அதைச் சத்தியவான் கேட்டு
 க்கலக்கமின்றித் தன்றையநோக்கி அம்மா! பரமசிவப்பி
 ரசாதத்தால் அற்பாயுளைப்போக்கி தீர்க்காயுளைநான் அ
 டைவதுமன்றி, யென்றங்கைக்குண்டாகிய வைதவவியத்
 தையுரிக்குகிறேன்; நீ பயப்படாதேயென்றுசொல்லிச்சிவ
 திசைஞ்செய்துகொண்டு சிவபூஜையும், சிவத்தியானமும்,
 சிவகதாசிரவணமும், மாத்ருபூஜையும், வருணச்சிரமவி
 துப்படி நித்தியகருமாறுஷ்டானமுஞ்செய்து ஒருகாலினி
 லுறுதவகசெய்தான். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்ன
 ராகிச் சத்தியவானே! புன்னரியதவத்தாலானந்த மடைந்

ககசு பஞ்சநதமான்மியம்.

தோம். உன்னபீஷ்டத்தைச்சொல்வாயென்றார். சத்தியவா
ன சுவாமி! கௌதமர் என்றாயிடத்தில் எனக்குமுப்பதுவ
யதில்மரணமும், என்றங்கைக்கிருபதுவயதில் வைதவ்விய
முமென்றுசொன்னாராம், அன்றுமுதலென்றாய்மிருந்தவிச
னத்தை யடைந்திருந்தாள். அதைநான்றெரிந்து என்மர
ணத்தையும், என்றங்கைவைதவ்வியத்தையும், பரமசிவப்
பிரசாதத்தால் பேரக்குகிறேனென்று சொன்னேன். அ
வ்வாதே தெவரீர்பாலித் தருளவேண்டுமென்றான். அப்
பெழுது பரமசிவன்எமதருமராஜனை நினைத்தார். உட
னேஎமன்வந்து பரமசிவனைவணங்கிசுவாமி! அடியேனை
நினைத்தகாரியமின்னதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்
டுமென்றான். பரமசிவன் எமனே! சத்தியவானுககு முப்ப
தாவதுவயதிலுண்டாமரணத்தையும், அவன்மங்கைக்கிரு
பதாவதுவயதி லுண்டாகும் வைதவ்வியத்தையு நீக்கியிரு
க்கிறோம். இதைநீயறியக்கடவாயென்றார். எமன்சுவாமி!
தேரிந்துகொண்டேனென்றுதன்னுலகத்தையடைந்தான்.
அதன்பின்பரமசிவன் சத்தியவானுக்கதுக்கிரகஞ்செய்தும
றைந்தருளினார். சத்தியவான்பரமசிவன் அநுகிரகஞ்செ
ய்ததைத் தனறய்க்குத்தெரிவித்துத் தானுந்தங்கையும்பஞ்
சாதத்திற்குக்கமரக வசித்தார்கள்.

கசு - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௩௫-வது மந்தமதிமுத்தியடைந்த.

அத்தியாயம்

மந்தமதியென்னுமோர்காமுகபிராமணனிருந்தார்

ன். அவன்சில வேசைமாதர்களுடன்பஞ்சநதம்வந்து அர்த் தரத்திரியிற் றிருடவேண்டுமென்று வீடுவீடாகதுழைந் தான். ஒவ்வொருவீட்டிலுஞ் சனங்கள் விழித்துக்கொண் டிருந்தமையாற் றிருட்டகப்படாமல் மூன்றுசாமநோங் கண் விழித்திருந்து நாலாவதுசாமம் திருக்கோயிலி னுள்வந்தான். அவ்விடத்திலோர்வணிகள் அனேக ஆபர ணங்களைத்தீர்த்துக்கொண்டு சிவார்ச்சனையோடு சிவதெ ரிசனஞ் செய்து வீட்டிற்குப்போகுங்காலையில் மந்தமதியி ன்றொடர்ந்து தடியாலடித்து ஆபரணங்களை அபகரித்தா ன். அப்பொழுது அவ்வணிகன்பெருங்கூச்சலிட்டதை இ ராஜசேவகர்கள்கேட்டு ஓடிவந்துதடைய த்துடன்பிடித்து க்கயிற்றூலிகக்கட்டிச் சிவாலயத்திற்சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த அரசன்முன்கொண்டுபோய்விடுத்தார் கள். அரசன் தருமசிந்தையையுடையவனாதலாலும், சிவபூஜாச மயமானதாலும் அவனைத்தெண்டிக்காமல், ஆபரணங்களை மாத்திரம்வரங்கி வணிகனிடத்திற்கொடுத்து மந்தமதியை விட்டுவிட்டான். அன்றுசிவராத்திரி புண்ணியகாலமாகையால் மந்தமதி இராத்திரிமுழுவதும் கண்விழித்துச்சிவதெ ரிசனஞ்செய்தமையால் மாணமடைந்து கைவல்லியபதத் தைப்பெற்றான். ஆகையால் சிவராத்திரி புண்ணியகாலத் திற்போஜனத்தோடு நித்திரையில்லாமல் பத்திரித்தையுட் ன் காவேரியிற்றிரிகால ஸ்நானஞ்செய்து இராத்திரி கா லகாலமும் வில்வமுதலானபத்திர புஷ்பங்களாற்சிவார்ச்ச னைபண்ணித்திருக்கோயிலுக்குச்சென்று திருவிளக்கிட்டு, தநீமரம்பிகையோடு செம்பொற்சோதிபாரைத் தெரிசி த்துப் பிரணவத்துடன்பஞ்சாஷ்டாமந்திரஞ்செய்தது வே தபாராயணஞ்செய்து சூரியோதயத்திற்குமுன் காவேரி

ககஅ பஞ்சநதமான்மியம்

யில்மூழ்கிவீட்டிற்சுவந்து சற்பிராமணாளுக்கன்னதானஞ் செய்து,பின்,பாரணைமுடிததுச் சீ வகதாசிரவணஞ் செய்த வர்கள், சென்றசெனமங்களிற்செய்திருந்த பாவங்களெல்லா நீங்கிச்சிவலோகமடைவதுசததியம்.

௩௫ - வ து அ த் தி ய ர ய ம

மு த் தி ன் னு

***

௩௬-வது மதுவென்னும்குத்தியன்

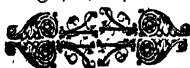
முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

முன்னோர்காலததில்கோ ஹ் ததி-பிராமஹததிசெய்தவனும், தருமகுனியனும், கோட்சொல்லினவனும்,தேவததிரவியம பிராமணததிரவியந்திருடினவனும், கட்டுடியனுமான மதுவென்னுமோர் சூத்திரானிருந்தான். அவன்றனபநதுககரால்நீக்கப்பட்டு அநேகதேசங்களிற்சஞ்சரிதது, மாசிமரதமகிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்தததினமாகிய சிவராததிரிபுண்ணியகாலததில் வேசைமரதர்களுடன் கள்ளுண்டு, பஞ்சநதமடைந்து, திருக்கோயிலினுள்வந்து, கட்டுடியமயக்கததாற் சந்நிதியினின்றுவிடியுமளவும் நிர்த்தனஞ்செய்து கட்டுடியமயக்கந்தெளிந்து கீழேவிழுந்து மரணமூர்ச்சையடைந்தான். அப்பொழுதுபிராமசிவன்தாரகமந்திராதுடன்பஞ்சாக்ஷரமந்திராததை வலதுசெவியில் உபதேசிக்க மரணமானான். உடனேசிவகணங்கள்வந்து விமரணத்திலேற்றிக்கைலாசங்கொண்டிபேரயிரண்டுகற்பம்வைத்திருந்து, வைகுந்தத்திற்கனுப்பினார்கள். வைகுந்தத்திலிரண்டு கற்பம்வைத்திருந்து, சத்தியலோகத்திற்கனுப்பினார்கள். ச

த்தியலோகத்திலொரு கற்பம் வைத்திருந்து, சொர்க்கலோகத்திற்கனுப்பினார்கள். சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பம் வைத்திருந்து, பூலோகத்திற் பஞ்சநதத்திற்கனுப்பினார்கள். பஞ்சநதத்தில்வந்து, பூர்வஜன்மநினைவுடன் பிராமணனாக பிறந்து, வேதவிருப்பனென்னும் பெயர்பெற்றுச் சகல வேதசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுச் சிவசந்நிதியில்வித்தியம் நிர்த்தனஞ்செய்வதுமன்றி, சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் விசேஷநிர்த்தனஞ்செய்தான். அப்பொழுதுவந்தந்தையாகிய யசுணசிதியென்னும்பிராமணன் புத்திரனைநோக்கி வேதவிருப்பனே! சகலதருமங்களுமிருக்க அவைகளைவிட்டு நீ நிர்த்தனஞ்செய்யவேண்டிய காரணம் யாதென்று கேட்க, வேதவிருப்பன் தந்தையைநோக்கி ஐயா! நான் பூர்வஜன்மத்தில் மதுவென்னும் பெயரையுடைய சூத்திரனாகப்பிறந்து, கட்டுடிமயக்கந்தால் சிவசந்நிதியில் சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் மதுநாட்குரிபோதயபரியந்தம் நிர்த்தனஞ்செய்துமயக்கந்தெளிந்து, கீழேவிழுந்துமாண மடைந்தேன். சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் சிவசந்நிதியில் நிர்த்தனஞ்செய்தபுண்ணியத்தால் கைலாயத்திலிரண்டிகற்பமும் அவை குந்தத்திலிரண்டிகற்பமும் சத்தியலோகத்திலொரு கற்பம் மும் சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பமும் வசித்துப் பிறகு உமக்குபத்திரனாகப்பிறந்து பூர்வசென்மவாசனையால் நிர்த்தனத்திலென்மனம் பிரவேசித்து நிர்த்தனஞ்செய்கின்றேனென்று செல்லி மரணமடைந்து, சிவலோகம்பெற்றான்.

௩௬-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௭-வது சிவராத்திரி மகிமை

யுரைத்த அத்தியாயம்.

முக்குற்ற நீக்கினவர்களும், சுவையொளி யூறு சைநாற்றமென்னு மைந்தினவகைதெரிந்தவர்களும், வேத விதிவருதவர்களும், சாபால உபநிஷதத்திற் சொல்லியவா றுவிபூதிருத்திராஷ்டநதரிததவர்களும், சிவலிங்கர்ச்சையு ள்ளவர்களும் நித்தியகர் மாணுட்டான நெறியுள்ள வர்களு மானதூர்வாசர்- கௌதமா- அததிர்-சதாநந்தர்-ததீச-வசு ஷ்டர்- பிருகு- குசசர்-காசிபா-ஆங்கிரசமுதலான மகரிஷி கள்முத்தியடைவேண்டிய மார்க்கந்தெரிந்து கொள்ளப்ப. ஞ்சந்தகேஷத்திரத்திலிருந்து, பரமசிவனைத்தியானித்து த தவஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன் ஷட்கள்செய யுந்தவத்திலானந்தமடைந்து, நந்தி-பிருங்கமுதலான சிவச ணங்கள்முழ உமாசமேதரா ரிஷபத்தின்மேலாரோகணி த்துமகரிஷிகளுக்குப்பிரத திடக்ஷமடிக, மகரிஷிகள் தெரிசி த்துப்பிரதக்ஷணமஸ்கார ஸ்தோத்திராதிகள்செய்துவா யப்பொத்திக்கைகட்டி, கீன்றுபரமபதியே! நாங்கள்சமசார வாதைநீங்கி முததியடையுமார்க்கதைச் சொல்லியருள வேண்டுமென, பரமசிவன்மகரிஷிகளே! மாசிமாதங்கிஷ ணபக்ஷம் சதுர்தசியிரவை எல்லவுயிர்களுங்கடைத தே றும்பொருட்டுச் சிவராத்திரியென்றெம்மால் கிரமிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து, காவேரியி ற்றிரிகாலஸ்நானஞ்செய்து, வில்வமுதலானபத்திரங்களெ டித்து, இராத்திரி கர்ஷசாமம்பூசைபண்ணி, நாலாவதுசா மத்திற்றிருக்கோயிலையடைந்து, கமதுசொருபமாகிய சிவ லங்கப்பெருமானை மல்லிகை சண்பகமுதலான வாசனாபு வ்பங்களை லுஞ்சித்து, சிவேதனாதிகள்செய்து, பரமசிவனு

(10க) கூள-வது அத்தியாயம். ௧௨௧

க்கும் பிரமணனுக்கும் லோபகுணமின்றிச் சொன்னதான
ங்கொடுத்து, ஊர்த்துவபுண்டாரந்தரித்தவர். துலுக்கர் - ஊண்
டரணர்-சங்கராஜாதிபார்-முதலானபாபிகளுடன் வார்த்தை
சொல்லாமல் மறுநாட்பாரணைசெய்து விரதத்தைமுடித்த
வர்கள், நரகவாதை-கொப்பவாதை- முக்கடமை-பஞ்சமகா
பாதகம் நீக்கிமுத்தியடைவது சத்தியம். இப்படிக்கில்லாம
லன்றுபோசனஞ்செய்து விரதமில்லாதிருந்தவர்கள் மல
போசனஞ்செய்துநிமின்ற தூர்ப்பீஜர்களென்பதற்குச் சக்
தேகமில்லையென்றுசொல்லி மறைத்தருளினார். அதன்பின்
மகாஷிகள் பரமசிவன்சொல்லியவாறே சிவரத்திரிவிரத
த்தைமுடித்துச் சிவலோகமடைந்தார்கள்.

கூள-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பஞ்சநதமான்மியம்

ஐப்பியேச்சுரமான்மியம்.

***(* ***)

புராணவரலாறு.

திருமாதுகதிருப்பிடமும், சிவப்பிரபதிககேகசா
தனமும், சகலபாபபிரசமனமும், கிலைகாமபலதைககொ
மீப்பதும், தெரிசிததளவில மோக்ஷத்தைக கொடுப்பதும்,
புராதன தேவாகுராகளாற பூசிக்கப்பட்ட பரமசிவன், தன
னடியவாகளுக்கு முததிகொடுக்க வெழுந்தருளியதும், என
ஐப்பியேசுரததில், ஸ்ரீமானும், சிவடபிரியரும், சாவகளுரு
ம, மகாயேசுவரும், இரத்திரியநிககிரகரும், சகலஜீவாகளிடத
திலு மிரக்கமுள்ளவரும், சமுத்திரத்தை யரசமன ஞ்செயத்
வரும், வேதவேதாந்த-புராண-இதிகாச-தர்மசாஸ்திரமுதவி
யவைகளை ஐயநிரிபறவுணாந்தவருமான அகஸ்தியமகா
முநிவாதவஞ்செயதுகொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது பரம
சிவன் பிரசன்னமாக, அகஸ்தியர் அவரைத் தெரிசித்தானாகதத
திரூலஅடிக்கடி நமஸ்கரித்தது, உபநிஷத்தாற்றேரத்திரா
செய்து, சூரியபுகாரணித்தீர்த்தத்ததாறபாதததைவிளக்கி, ய
ததீர்த்தத்திலுண்டான புஷ்பங்களை வரச்சித்தது, அஞ்சலிபந
தணத்தடனெதிரின்று சுவாமி ! தேவரீர்திருவடியைத்தவி
ர வேறொன்று தெரியாதிருக்க வாமனரூபதையும்து, புத
தி முததி சாதனமாகவுள்ள பத்தியையும், அடியேனுக்களி

த்தருளவேண்டுமெனப் பரமசிவன் அகஸ்தியரே! இந்தச் சூரியபூஷகாணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வீரேல் உாவுங் கிடக்குமென்று சொல்லி, மறைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர் பரமசிவன் சொல்லியவாறே சூரியபூஷகாணிதீர்த்தத்தில் மூழ்கியெழுந்து, தான்கைலாசசிகரத்தினுள் சரியிலிருந்ததைக்கண்டு, மிகுந்த வரச்சரியமடைந்து, பரமசிவனைத்தெரிசிததுச் சுவாமி! அடியேனையாகுபித்தருளவேண்டுமென்றார். பரமசிவன் ஜீவன்முத்தித் திசையைக் கொடுத்தருளினார். அப்பொழுதுபரமசிவன், அகஸ்தியருக்கனுக்கிரகஞ் செய்வதைப்பார்க்க முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நார்ப்புத்தெண்ணாயிர மகரிஷிகள் சித்தவிர்தியாதாராதி சகலருமங்கு வந்திருந்தமையால் வடகிசைதாழ்த்து தென்றிசையுயர்ந்தது. அதைப்பரமசிவன் கண்டு, யுகப்பிரளய நேரிடுமென்று யோசித்து, அகஸ்தியரையருகழைத்து, தமிழிலக்கணத்தை யுபதேசித்துப், பொதுகைமலைக்குப்போகும்படி கட்டளையிட்டருளினார்.

அவ்வாறே யகஸ்திடர் மலயாசலத்துக்கு வருமார்க்கு மத்தியில் அனேகர்க்கிடையூருகவிருந்தவந்தகிரியைப் பூமியீலழுத்தி, இவ்வலன் வாதாபியைக்கொன்று, காணவித்யைத் துருணரூன் பெரியவென்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தும்புருநாரதாருகிற்போனார். அவ்விருவருந்தங்கள்விவாதத்தைச்சொல்ல, அவர்கள் கையிலிருந்ததாளங்களில் வாவான் ஹைலங்கித் தான்கணஞ்செய்து, அவ்விடத்திலிருந்த பனிங்குமலையருகச்செய்து, தாளத்தை யிலெரித்துக் காணத்தெரிந்துத்தினார். உருகினபனிங்குமலையானத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கெட்டியாய்விட்டது. அப்பொழுது

கஉச ஐப்பியேச்சுரமான்மியம்

அசஸ்தியர் தும்புருநாரதரைநோக்கி நீங்கள் பாடி மலையை யுருகச்செய்து, தாளத்தையெடுத்துக் கொள்ளுங்கொள்ளு மசொல்லினார். அவ்வாறே தும்புரு நாரதரிருவருந்தனித தனி பாட; மலையுருகாமையை அசஸ்தியர் கண்டு, நீங் களிருவருங் கானவித்தையிற் சிறந்தவர்களல்லரென்றவர் ள்கள்கெருவத்தைத்தணித்துத் தான்பாடி மலையையுருகச்செ ய்து, பலகையாகத் தாளத்துடன்பேர்த்துக்கொண்டுபோ ய் மதுரைமாகரத்திற் சாரதாபீடமாக விருத்தி;த் திருக்கு த்ருமடைந்து அந் குள்ளவிஷ்ணுவைத்தெரிசனஞ்செய்ய க்கோயிலினுள்ளேபோவதைச் சங்குச்சக்கர யோனிமுத்தி ரை தரித்தங்கிருந்த சில வைணவர்கள் அசஸ்தியர் தரித் திருந்த சிவச்சின்னங்களைக்கண்டு உள்ளேபோகக்கூடா தென்று தடுத்தார்கள். உடனேவெளியில்வந்து சற்றுநே ரமிருநதுவிஷ்ணுச்சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டுகோ விலினுள்ளேபோவதை முன்றுடித்த வைணவர்கள்கண்டு விஷ்ணுபத்தரென்றுவிட்டுவிடஉள்ளேபோயப்பஞ்சாஷ ஷமந்திரப் பிரபாவத்தால்விஷ்ணுவைச்சிவலிங்கமாக்கினார். அதைக்கண்ட வைணவர்கள் வயிற்றிலும் வாயிலுமடித் துக்கொண்டு அலறியுரைவிட்டோடினார்கள்.

அதன்பின் அசஸ்தியர் மலயாசலத்தையடைந்து தன் மாணக்கர் பன்னிருவருக்குந் தமிழிலககணம்போதித்துச் சிலகாலமிருந்து சமுத்திரதீரவழியாகச் சுவேதாரணியஞ் சென்றுஸ்வாமிதெரிசனஞ் செய்திருக்குங்காலத்திற் சமு த் திராராஜன்வந்து, அசஸ்தியரைவணங்கிநின்று தயாமூர்த் திடே! சைவகிரியிலுக்கும் கவேராராஜபுத்திரியாகிய கா வேரியை அடியேனுக்குவிவாகஞ்செய்துவைக்க வேண்டும்

உ.-வது அத்தியாயம். ௧௨௫

மென்றுகேட்க, அவ்வாறே செய்கிறோமென்று சையகிரியையடைந்து, கவேரராஜரிஷியைக் கண்டு சமுத்திரராஜன் சம்பந்தத்திற்குடன்படுத்திக் காவேரியோடு மூவரும்ப ளுந் தத்தைபடைந்து, சுவாமி தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்படுகையிற் சாவேரிப்ஞ்சநதத்தைவிட்டு வரமாட்டேனென்று சொல்லி, ப் பரமசிவனாற்காவேரிடைச்சமாதானப் படித்தியழைத்தக்கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரராஜனுக்கு விளக்கஞ்செய்து வைத்துக் கவேரராஜரிஷியைச் சையகிரிக்குப் போகும்படி விடைகொடுத்திருக்கும்பொழுது சமுத்திரராஜன் வணங்கி நின்று ஸ்வாமி! தாங்கள் சையகிரிக்குப் போய் வருவதற்கிவ்வளவு சாலந்தாமதமான காரணம் அடியேனுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, அகஸ்தியர் சமுத்திரராஜனே! காவேரிப்ஞ்சநதத்தில் வந்திருந்து கொண்டுவர மாட்டேனென்று சொன்னதால் இவ்வளவு காலத் தாமதமானதென்று சொல்லச் சமுத்திரராஜன் சுவாமிமலயமுனிவரே! பஞ்சநதமாண்மியத்திற் சில, அடியேனுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க அகஸ்தியர் சமுத்திரராஜனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

க-வது புராணவரலாறுரைத்த அதியாயம்

முற்றிற்று.

உ.-வது சிலாதமுநிவர்புத்திரனடைந்த அத்தியாயம்.

சிலாதமுனிவரானவர், வசிஷ்டர் - வாமதேவர்

கஉக ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்.

முதலானமகரிஷிகளால் ஜெபத்துக்குபேசுகிய மென்று
 நிச்சயித்தஜெபபிய்சுரத்தில் சூரியபுகழ்காரணி தீர்த்தத்தி
 லிருந்துதவஞ்செய்தார அப்பொழுதுபரமசிவனார்சொன்ன
 மாகிமகாபிரளய காலத்திலுமழிவிலலாத நித்தியத்துவத்
 தையளித்தும்மறைந்தருளினான். அதன்பின்சிலாதர் டெடுககா
 லஞ்செப்பியேச்சுரத்தில் வசித்துசுகவேசசையீற சொக
 கரதிபுவநங்களைப்பாக்கவேண்டுமென்று, முதலநாகலோ
 கத்தைபடைந்து, அந்தவுலகத்தரசனாகிய எமதருமராஜனை
 பபராததார பாரதத்துடனெமதருமராஜனெழுந்த அா
 கியபாதகிய ஆசமனீயங்களாலுபசரித்துத் தாங்களிங்கு
 வந்தகாரியந தெரிவித்தருள வேண்டுமென்றான். சிலாதா
 தருமராஜனே! நான் பிஷ்ணுபவிரமணன்பலிப்பாததி
 ரத்திறகலலைப்போட்டேன். அந்தப்பாவத்தாறகற்களைப்
 பொடிபண்ணிப்புகித்துத் தவமபண்ணினேன். அதனால்
 சிலாதரென்றெனக்குப்பெயர்வந்ததுநதவிர உனபட்டண
 ததைநான்பாக்க குமளவுஞ்சிவனத்ததுவமெனக்கிருக்குமெ
 ன்றுபரமசிவன்சொன்னதா லுனபட்டணத்தைப் பார்க்க
 வந்தேனென்றுசொன்னான். தருமராஜன மகரிஷியே! பா
 ரக்கச்சகிக்கமுடியாத வெனபட்டணத்தைத் தாங்களெவ
 வாறு பாரக்கடபேரகிறீர்களெ ன்றுசொல்லித் தூதாகளைய
 னைத்தூநீங்கள் சிலாதமுநிவரை யழைத்துக்கொண்டு போ
 யென்னுலகவைபவங்கள் யசையுங்காட்டுவகென்னுத்தி
 ரவுபண்ணினான். அவ்வாறே தூதாகள் சிலாதரையழைத்
 துக்கொண்டுபோய ஒவ்வொருநாகங்களையுங் காட்டச் சி
 லாதாபாத்து, மிகுந்ததுக்கமடைந்து வேறொருநாகத்தை
 பபாக்க அந்தநாகத்திலிருந்து சயிக்கமுடியாத லாதைய

டைகின்ற சனங்களைக்கண்டு, இத்தென்னநாகமென்று தூத
ர்களைக்கேட்டார். அப்பொழுது துன்முக்கென்ற தூதனை
த்திரரில்வாதவர்களுடைய மடிமுன்னும் நரகமென்று சொன்ன
ன். சொன்னவுடன சிலாதர்மனநடுங்கியிருந்ததுக் கததுடன்
நரகலோகத்தைவிட்டுப் பூமியிற்ஜப்பியேசுவர மடைநூலு,
சூரியபுஷ்கரணித தீர்த்தத்திலுள்ள நானஞ்செய்து, நிறத்திட்டு
மங்களைமுடித்துத் திருக்கோயிலினுட் சென்று, பிரதக்ஷ
ணமமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு வெளியிலவநூலு, சூரியபு
ஷ்கரணிககரையிற் பஞ்சாக்ஷினிமத்தியினின்று நெடுங்
காலந்தவசுசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்ன
மாங்குசிலாதரேயென்று விளிக்கக் கண்ணைத் திறந்து பரமசி
வனைக்கண்டு, நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்.

பரமசிவன் சிலாதரே! யுமக குவேண்டியதைச் சொ
ல்லுமென்றார். சிலாதீர் சுவாமி பரமபதியே! அயோனிசம்ப
ந்தனாகவுஞ் சகலகலைக ளிடானங் கருநு தெரிந்தவ னாகவு
மேரா புத்திரனை நானடையும்படி யனுக்கிரகம் செய்வே
ண்டுமென்றார். அப்பொழுது பரமசிவன் சிலாதரே! புத
திரகாமேஷ்டி செய்வீரேற்பதினாறுவயது பூரணயுளாக
வுள்ளவோர் புத்திரனையெமதனுக் கிரகத்தா லடைவீரே
ன்று சொல்லி மறைந்தருளினார். அதன்பின் சிலாதமுனிவர்
புத்திரகாமேஷ்டி செய்ய, அந்தணர் வாசஞ் செய்யுமக் கிர
காரஞ்சென்று ஸ்தவசுத்திசெய்வதற்கு க்கலப்பையா லு
ழங்காலத்திற் கொழுமுனையில், நவரத்தினங்களின முதத்த
ங்கீப்பெட்டிபொன்றகப்பட்டது. அதைக்கண்டு மிகுந்த
வரச்சரிமடைந்து பெட்டியைத்திறந்து பார்க்கையில்
சோதிமயமாகிய திருமேனியும்; திரிநேத்திரமும், சதுர்ப்

கஉஅ . ஜப்பியேச்சுரமான் மியம்

புயமும், சிரசந்திரனுமுள்ள பரமசிவனைக்கண்டு நமஸ்கரி
துவிற்கையிற் சிலாதரே! பெட்டியை மூடித்திறந்தாலும
டைய அபிப்பிராயப்படி புத்திரனாகத் தோன்றப்படுமென்
ருகாயத்திலசரீரி யுண்டானது. அவ்வாறே பெட்டியைமூ
டித்திறந்து, சூரியோதயம்போ லோராண்குழந்தையைக்க
ண்டு, பேராந்தத்துடன் கையாற்றாக்கித் தன்மார்போட
ணைத்துக்கொண்டு கிரகமடைந்து, மனையாலாகிய சாருல
க்ஷணைகையிற் கொடுத்தனர்.

உ-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ-வது சைலாதிசிவகணபதிப் நியம்பெற்ற அததியாயம்

சிலாதமுநிவர்கொண்குவந்துகொடுத்தகுழந் தைடைச்சா
ருலக்ஷணைவளர்த்தது, ஒருமைபாராட்டி வருங்காலத்திற்சி
லாதமுநிவர்ஜாதகர்மஞ்செய்து, சைலாதியென்று நாமமி
ட்டுஉபநயனஞ்செய்துசகலவேதபுராணங்களுகைற் பிதது
வருகையிற், பரமசிவன்முன்சொல்லியபதினாவயதிற்குப்
பதினான்குவயதாயவிட்டது. இன்னுமிரண்டுவயதுதானே
யிருக்குதென்று யோசித்தது மிருந்த துக்கமுடையவராக்வி
ருந்தார். அப்போது அவர்மனையாள் சாருலக்ஷணை சிலாத
ரைவணங்கிச் சுவாமி! தாங்கள்மிருந்ததுக்கமடைந்திருக்

கின்றகாரணத்தைத்தெரிவித்தருள வேண்டுமென்றுகேட்
கச்சிலாதர்பெண்ணே! நமதுசுமாரன் மரணத்திற்கின் னமி
ரண்டிவருஷந்தானிருக்கிறதென்று சொல்லினார். அதை
ககேட்டிச் சாருலக்ஷணையுமிருந்ததுக்கமடைந்திருந்தார்.
சைலாதிதாய்தந்தையிருவரும் துக்கமடைந்திருப்பதைத்
தெரிந்து, நீங்கள் துக்கமடைந்திருப்பது யாதுகாரண மெ
ன்றுவினவ, அவர்கள் கீழ்க்கிழந்ததைச்சொல்லப் புன்ன
கையுடன் தாய்தந்தையரைநோக்கி ப் பரமசிவனுக்கு கிரக
த்தாலென்றுஞ்சாவாவரத்தைப்பெறுகிறேனென்றுசொல்
லிச்சூரியபுஷ்கரணியைபடைந்து, கழுத்தளவுசலத்தினின்
றுசிரமேற்கைகளைக்கூப்பிவடதிகையைநோக்கி ப் பரமசிவ
த்தியானத்துடன் அக்ஷரலக்ஷமாகும்படி ஸ்ரீருத்திரமந்திர
ரத்தைசெபித்தார். அப்பொழுதுஉமாதேவியார் பரமசி
வனைப்பணிந்துகின்று கூவாமி! யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய
தவஞ்செய்யுஞ்சைலாதிக்குக்கல்லதாமதமின்றி யனுக்கிரக
ஞ்செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லப் பரமசிவனுனவர் பி
ரமா-விஷ்ணு-இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குபாலகர்-மூப்
பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்-நாற்பதெண்ணாயிரமகரிஷிகள்
சித்தர்-சாத்தியர்-கெந்தருவர்- உரகர்- அப்சரங்கள்-வித்தி
யாதார்புடைசூழ வீணை-வேணு-மிருதங்க முதலான பதி
னெண்வாத்தியங்கள்முழங்க ரிஷபாஸுடராகப் பிரசன்
னழாகிச்சைலாதிபருகில்வந்து, சைலாதியேயுன்னரிய தவ
த்தால்யாமானந்த மடைந்ததுமன்றியுனக்குச் சாரூபபதவீ
யையுமளித்தனமென்று சொல்லிச்சைவ திகைக்கையோடுப
ஞ்சநதியாலபிஷேகஞ்செய்துநந்திகேசுவர ரென்று திகை

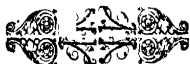

கடய ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்

நாமம்வைது நந்திகேசுவரரோடுகைலாயமடைந்தார்.

க-வது அத்தியாயம் .

முற்றம் .

ச-வதுநந்திகேசுவரருக்குமணம்புரி

அத்தியாயம்.

பரமசிவன் நந்திகேசுவரரோடுகைலாய மடை
நதபொழுது பார்வதிதேவியார் இருவரையும்வேறுதெரி
யாமல்மயங்கிஅதைபரமசிவன்மெறிந்து, பெண்ணையு
ன்மனதிலுண்டான சந்தேகத்தைச்சொல்லென்று கேட்க
ப்பார்வதிதேவியாரொன்று சொல்லாதிருந்தார்-அதைந
ந்திகேசுவர் தெரிந்து எழுந்தபரமசிவனை நமஸ்கரித்து நின்
றுசுவாமியடிபேணுக்குமுகத்தில்வானரரூபத்தை யளித்தரு
ளவேண்டுமென்றுகேட்கப்பரமசிவன்நந்தியே! நீ ஜெப்பி
யேச்சுரமடைந்து சூரியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில்முன்போ
ற்றவஞ்செய; யாமங்குவந்து வானரரூபத்தைக்கொடுக்கி
ன்றோமென்றுசொன்னார். உடனே நந்திகேசுவராகைலா
யமலைபவிட்டுச் செப்பியேசுவர மடைந்து, சூரியபுஷ்கர
ணிதீர்த்திலிருந்துதவஞ்செய்தனர். அப்பொழுதுபரமசி
வன் பிரசன்னமாகி நந்தியே இலங்கையரசனாகிய இராவ
ணனுக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கு முன்னுடையமுகம்
வானரரூபமாகவும் மற்றவர்களுக்கெல்லா மெம்முடைய
முகம்போலவுந் தோன்றக்கடவதென்றுசொல்லி, உடை

வாரும் இரத்தினவேததிரமுக்கொடுத்து, எப்பொழுது
மெமதுசந்திரனத்தைவிட்டு நீங்காதிருவென்று நந்திகேச
வாரோடு கைலாயமடைந்தார். பரமசிவன் நந்திகேசுவர
ருக்குச்சை சீவதீகைச் செய்ததைச் சனர்க்குமாரமகரிஷி
ஞானதிருஷ்டிபாற்மெரிந்து கைலாசம்வந்து நந்திகேசுவ
ரரனுமதிபாற் பரமசிவன்சந்தியையடைந்து நமஸ்கரித
தெழுந்துவின்றுபரமபதியே! அடியேனுக்குச்சைவதீகை
செய்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமியார்திகேசுவர
ரையழைத்து நந்தியே! இவருக்குக் கலாசோதனைச்
செய்து தீகைச் செய்பென்றுததிரவுகொடுக்க, ஆவவாதேதீ
கைச் செய்தவரை யனுபயிபிருக்குங்காலத்திற் பரமசிவன்
நந்திகேசுவரருக்கு விவாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று பி
டையிலாரேரகணிதது,வசிஷ்டாசசிரமமரகியநிருமழபாடி
யையடைந்து, வசிஷ்டரைககண்டு வசிஷ்டரே! உமதுப
வததிரியாகிய சுபசையை நமதுபகதனாகிய நந்திகுவிவாக
ஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல வசிஷ்டர்ம
ஸ்கரித்தெழுந்துவின்று, சுவாமி! தேவரீர்திருவாகுககெ
திருண்டோவென்றுசொன்னார். உடனே பரமபதியானவ
ர் கைலாயம்போய் நந்திகேசுவரரை யழைத்துக்கொண்டு
திருமழபாடிவந்து, பங்குனிமாசம்- சுக் கிலபக்ஷம்- தசமி-
புனர்பூசநக்ஷத்திரத்தில் நந்திகேசுவரருக்குச் சுயசையை
விவாகஞ்செய்வித்தார்.

ச-வது அத்தியாயம்

மற்றிற்று

நு-வது நந்திகேசுவரர் திருமணப்ப வனிச்சிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

பரமசிவன் நந்திகேசுவரருக்கு விவாகமுடித்து

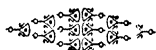
க்கொண்டு சிலாதமுரிவருடன் ஒப்பியேச்சரம்வது நந்திகேசுவரரைக் கௌசிகாதிமுரியருக்கு க்காண்பிஷ்டுக்கும் பொருட்டுநந்திகேசுவரரைமுன்விட்டுச் செப்பியேசு சுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சகலவாத்திய கோஷங்களுடன் கௌசிகாச்சிரமமாகியதிருப்பழனத்தை, உயடைய, அங்கெழுந்தருளியஆபத்தசகராயர் எதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரிஞ்செய்துவழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக் காவேரிநதியைத்தாண்டிக் கௌதமாச்சிரமமாகிய திருச்சேற்றுத்துறையை யடைய, அங்கெழுந்தருளிய ஓதனவனேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக் கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுஷிடாசாச்சிரமமாகியதிருவேதிசுடியையடைய, அங்கெழுந்தருளிய வேதநாயகரெதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிட அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு உத்தமமரணபச்சிமத்துவாரசநிதியை யுடையதிருக்கண்டியூரையடைய, அங்கெழுந்தருளியவீரட்டேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக்கொண்டு போயுபசரிக்க சச்சற்றுநேரம்வருந்துசூரியாபிமுகமாக வீரட்டேஸ்வார்வழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுத் திருப்பூந்துருத்தியடைய, அங்கெழுந்தருளிய புஷ்பவனேசுவரரெதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரிக்க சச்சற்றுநேரம் புஷ்பவனேசுவரமண்டபத்திலெழுந்தருளினாதிவைபவங்களை யனுபவித்துப்புஷ்பவனேசுவர்வழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுக் காவேரிநதியையடைந்து அந்நதியின்மத்தியில் ம

(102) சு-வது அத்தியாயம். . கஙக

ந்தமாருதம்வீசக்கொஞ்சநேர மெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது திருநெய்தானத்திலெழுந்தருளியிருந்தானே சுவாரெதிர்வந்தழைத்துக் கொண்டிபோயுபசரித்துவழிவிட, ப்பல்லாயிரங்கோடி தீவட்டிமத்தாப்புவாணங் களுடன் வேதியர்வேதகோஷமுழக்க, மூவர்திருவாயமலர்ந்தருளிய தேவப்பண்களையுடைய தேவாரங்களைத் திருக்கூட்டத்தார் முழங்கவுஞ் சகல வைபவங்களுடன்ஜெப்பியேச்சுரமாகிய திருவைபாற்றை யடைந்தார். இந்தத் தேவவைபவவுச்சவ தினத்தில் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தன்னாலியன்ற பொருளையுத்தமர்களுக்குத் தானமாகக்கொடுத்து, மௌனவிரதத்துடன் பரமபதியோடு சத்தஸ்ஸத்தைப்பிரதக்ஷணமாகவந்தவர்கள் மறுவருஷத்திற்குள்ளாகப் புத்திரப்பேறுமுதலான செல்வங்களையடைவது சத்தியம்.

௫-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சு-வது நியமேசர் திருப்பணிசெய்த
அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நியமேசனும் மகாயோகியொருவர் காவேரிநதித்தென்கரையிலிருந்தசிவாலயத்திற்கிவபணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுதுசூரியகுலதிலகீனாகிய ரிபுவென்னஞ்சோழராஜன் நியமேசரிடம்வந்து கவாமி! அடியேன்கிரகத்தில் மத்தியானப்போசனஞ்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க அதற்கி

கநசு . ஜப்பியேச்சுரமர்ன்மியம்.

சைந்தனா, உடனேயரசன் கிரகத்துக்கேகிப் பேரரசனஞ் செய்துகொண்டு வருவதற்குமுன் நியமேசர்யோகத்திலிருந்துவிட, அரசன்வந்து யோகிகள் கண்ணைத்திறவாமலிருப்பதைக்கண்டு அனேககாலங்காத்திருக்க, அரசனுக்குமரணகாலஞ்சமீபித்தது. அப்பொழுதுதன் குமாரனையழைத்துநியமேசர்கண்ணைவிழ்த்தவுடன்பேரரசனஞ்செய்துவையென்றுசொல்லி மரணமடைந்தான். அதன்பின் தந்தைசொல்லியவாறே அனேககாலங்காத்திருந்தும், நியமேசர் கண்ணைத்திறவாமையைக்கண்டு, தன்புத்திரனையழைத்துதந்தைசொல்லியபிரகாரம் புத்திரனுக்குச் சொல்லிமரணமடைந்தான். அவனுமனேககாலங் காத்திருந்து மரணமடைந்தான். நியமேசர் அனேககற்பகாலங் கண்ணைத்திறவாமலிருக்க, ஆலயத்தோடு நியமேசரையுமுடிக்கொண்டிப்பினமரப்பிசமாணம் மேலெயர்ந்துவிட்டது. அப்பொழுதாகசெய்திருந்த அசிதவசியென்னுஞ்சோழாஜன் சதுரங்கசேனையுடன் புறப்பட்டுத்திக்குவிசயஞ்செய்துகொண்டு, காவேரிநதித்தென்கரைவழியாக இரத்ததைநடத்திக்கொண்டுவருகையி விரதந்தடைபட்டுநின்றது. உடனேயரசன் மந்திரிகளையழைத்து மந்திரிமார்களே! நமக்கிவரையிலும் பாநோரிடையூறுமேர்ந்ததில்லை. இன்றுயாதுகாரணமோ இரதம் போகாமற்றடைபட்டு நிற்கின்றதென்றுசொல்ல, மந்திரிகள் அரசனே! ஈதோர்புண்ணியசேஷத்திரமாகவிருக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அரசன்சேனைகளைவிட்டுப்பூமியைவெட்டும்படி புத்திரவுபண்ணினான். அவ்வண்ணமேசேனைகள் பூமியைஇரண்டு பனை

சு-வது அத்தியாயம்.   ௧௩௫

மரப்பிரமாணம் பறிகுக் கோராலயத்தில்கிரந்தோன்றி யது. அனாதச்சகலருங்கண்டானந்தமடைந்துபின்னுஞ்சோ திகக் ஆலயத்தோடு நியமேசர்வெளிபட்ட, அரசன் நியமேச ரைக்கண்டு, பூமியிற்புதைத்திருந்த சடை- நகங்களைப்பி ரித்தவிட்டு எதிரினான். அப்பொழுது நியமேசர்கண் ணைத்திறந்து அரசனே! காலேசொல்லியபடி போசனந்த யாராகவிருக்கின்றதா வென்றுவினா, அரசன்றிகைத்துரி ன்றான். ஞானதிருஷ்டியால் நமக்குப்போசனஞ்சொண் னவரசனிவனல்ல; அவனிறந்துஅனேகயுகமாய்விட்டதெ ன்றறிந்து, பின்னுமரசனைநோக்கி யரசனே! நமக்குமிக வும்பசியாகவிருக்கின்றது, போசனங்கொடுக்க வேண்டு மென்றுகேட்க, நியமேசருக்கு அப்பியஞ்ஞன ஸ்நானத் தேரடிபோசனஞ்செய்துவைத்து இன்னுமென்னுலாகவே ண்டியதைச் சொல்லியருள வேண்டு மென்று கேட்க, நி யமேசர் கிருபாரோக்கஞ்செய்து அரசன்கையிலோர் கோ லைக்கொடுத்து அரசனே! நீ யெவ்விடஞ்சென்றாலும் யா தேரரின- யூறுமின்றி யீவ்வுலகத்தை யாளக்கடவாயென் றுவிடைகொடுக்க அரசன்நமஸ்கரித்துத் தன்னகரம்போய் ச்சேர்ந்தனன்.

அதன்பின் டோகேசுவரர் சிவத்தியானத்திலிருக்க அ ப்பொழுது பரமசிவன்பிரசன்னமாக நியமேசரே! பென் றுவீளித்தார். நிடமேசர்கண்ணைவிழித்துப் பரமசிவனைக் கண்டெழுந்து நமஸ்கரித் தஞ்சலிபந்தனத்துடனின்னு; சுவாமி பரமகருணாநிதியே! அடியேனுக்கு ஸ்தூலதேகத்

கநக ஜப்பியச்சுரமர்ன் மியம்

தைக்கியருளவேண்டுமென்று சொல்லப் பரமசிவன் ஸ்ராவணதேவதைக்கிச் சூகூட்டமேதகததையளித்தது. நியமேசரே! பிரளயகாலத்திலுநாசமில்லாத சந்தஸ்தலங்களில் முதன்மையான காவேரிநதிவடகரைக கருகிலிருக்கின்ற ஜெப்பியேசுவரத்திற் றிரிசூலியென்னு நாமத்தையுடையநம்மைநீர் தெரிசித்து அந்தவாலயத்தை ஜீரணேத்தாரணஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நியமேசர் சுவாமி! காயக்கிலேசஞ்செய்துகொண்டு, மூன்றாசையயுந்துறந்து, தவஞ்செய்கின்றவென்னிடத்தில் ஜீரணேத்தாரணஞ்செய்யத்திரவியமில்லையே? பான்யாதுசெயவேனென்றார். பரமசிவன் நியமேசரே! அந்த ஆலயத்தில் எம்முடைய ரிஷபத்தின் காலகள் பதிந்து நாலு குண்டங்களாகவிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றிற்க்கருப்பஞ்சாறுமூ. ஒன்றிற்க்கநீரும் ஒன்றிற்க்கண்ணாம்பும், மற்றொன்றிற் சொர்னமுமிருக்கின்றன. அவைகளையெடுத்துத் திருப்பணி செய்யுமென்று சொல்லிமறைந்தருளினார்.

அதன்பின் நியமேசர் ஜெப்பியேசுவரமடைந்து, பரமசிவன் சொல்லியபடி நாலு குண்டங்களைக் கண்டானந்தமடைந்து, கெர்ப்பக்கிரகம் - ஆதிவீனாடகாலயம் - தெருவினாமூர்த்திபாலயம் சத்தமாதராலயம் - ஜெபமண்டபம் - மகிஷாசுரமர்த்தனியாலயம் - கெஜேந்திரலக்ஷுமியாலயம் - அமிர்தகூடம் - சண்டேசுவரராலயம் - சித்தேசராலயம் - நடராஜர்மண்டபம் - காலபைரவர் அஷ்டபைரவராலயம் - விக்கிணேசுவரராலயம் - சோமாஸ்தந்தமூர்த்திபாலயம் - சுப்பிரமணியராலயம் - ஏமதன்வங்கியாலயம் - பள்ளியுறை - ஸ்ரீ

எ-வது அத்தியாயம். ௧௩௭

ஷபமண்டபம் - அன்ன பூரணைசுவரிமண்டபம் - மடைப்
பள்ளி - நிர்ந்தனமண்டபம் - தென்கைலாயம் - வடகைலாய
ம் - மூன்றுகோபுரம் - தெற்குவாசல் ஓலவிராயகராலயம் - வி
சுவேசராலயம் - பொக்கிஷமண்டபம் - ஆபரணதேவதை
யாலயங்களுடன் தர்மசம்வர்த்தனிபாலயம் - கம்பாந்திகூட
பமுதலானவை நடுநம்புதுக்கிக்கும்பாபிஷேகஞ்செய்து, பா
ம்சிவன் சந்திராணநதில்வந்து நமஸ்காரஸ்தோத்திரஞ்செய்
து பஞ்சாக்ஷர சபத்துடன் பஞ்சநததில் வசித்தார்.

சு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எ-வது அப்பாரசுவாமிகளுக்குக் கைலாச
தரிசனங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரிலே
வேளாளகுலத்திலே குறுக்கையர் குடியிலேபுகழனார் எ
ன்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியார்பெயர் மா
த்னியார். அம்மாத்னியாரா வயிற்றிலேதிலகவதியார்என்
திறபுத்திரியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து லெவருஷஞ்செ
ன்றபின் னைவசமயம் அபிவிருத்தியாகும்படி, மருணீக்கி
யார் என்கிற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத்தந்தையா
ர் உரிய பருவத்திலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார். மரு
ணீக்கியார், தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகுமா

கூட அ ஜப்பியேச்சுரமான் மியம்

படி, பலகலைகளையுங்கிரமமாகக்கற்றுப் பரமசிவானுக்கிரகத்தால் அப்பரென்றும், வரகேசரென்றும் பேர் டெற்று, அனேக சிவஸ்தலங்களிற் சென்று, தேவாரப்பதிகங்கள் பாடிவணங்கிக்கொண்டு, தென்கைலாசமாகிய திருக்காளத்திமலையையடைந்தார். அங்கே பொன்முகலியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு, மலையின்மேல் ஏறி, சுவாமியைவணங்கித்திருப்பதிகம்பாடி, அவருடையவலப்பக் கத்திழைநிற்கின்றகண்ணப் பநாயனருடைய திருவடிகளைவணங்கி,ச் சிலநாள் அநதஸதத்திலே வசித்தார்.

பின் உத்தரகைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலததைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்காளத்திமலையினின்று நீங்கி, உத்தரதிரையிலிருக்கின்ற திருப்பருப்பதத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்பதிகம்பாடிச் சென்று, காசியைவணங்கிக்கொண்டு, அதற்கு அப்பாவிருக்கின்றகற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் பொசித்தலையும் ஒழிந்து, திருக்கைலாசத்தரிசனஞ்செய்யவேண்டு மென்னும்பேரரசையால் இராப்பகல் விடாது நடந்தார். அதனால்வருடையபாதங்கள் பரடுவரைககுந்தேயந்தன. தேய்ந்தும், ஆசைமேலீட்டினுல்தம்முடைய இரண்டிகைகளையும், ஆதரவாகக்கொண்டு தாவிச்சென்றார். அந்தக்கைகளும் மணிக்கட்டு அசைந்து கரைந்து சிதைந்தன. பின்னும் ஆசை நிறுங்குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால், கொடிய நெருப்பைப் பொத்த வெவ்வியப்ருக்கைககற்கள் பெருந்தியமார்க்குத் தல்மார்பினுல்ககந்து, போயினார். மார்பும்தசையு நைந்து சிந்தளலும்புகளும் முறியவற்றன. பின் புரண்டு புரண்டு போனார். அதனால்தேக்குமுதும் அரைய, நாயனார் திருக்கை

லாசகிரியினிடத்தே பதிந்த அன்பின் உறுதியினால் மெல்ல நகருதற்கு முயன்றும், கூடாமையால் வழியிலே கிடந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன், அப்பமூர்த்தியை மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும் பொருட்டுத்தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பாடுவிதற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாநின்ற முடிப்பதற்கும், திருவுள்ளங்கொண்டு, அவ்விடத்திலொரு தடாகத்தை யுண்டாக்கி, ஒருமுடிவர் வடிவங்கொண்டு அந்நாட்டினருக்கு முன்வந்துகின்று, நீர் அங்கங்களெல்லாம் அழிந்து போக வருதத்தோடும் இந்தக்கொடிய காட்டில் எதன் பொருட்டுவந்தீரென்று கேட்டார். அப்பமூர்த்தி யாவுரியாடையையும் எஞ்ஞாபவீதத்தையும் சடை முடியையும் விபூதிநீரணதையுமுடைய அந்தமுடிவரைகசண்ட பொழுதே பேசுதற்கு அற்பசத்தியுண்டாக, அவரைநோக்கி, “முடிவரே, நமதுகடவுளாகிய பரமசிவன் உத்தரகைலாசத்திலுள்ள தேவீசமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தெரிசித்தவணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன்” என்றார். அதற்குமுடிவர் “தேவானளாலும் அடையப்படுதற்கு அரிதாகிய திருக்கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கெளிதா; நீரிந்தக்கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என் செய்தீர்? இனித திருமயிலிடுதலேயுததமம்” என்றார். உடனே அப்பமூர்த்தி திருக்கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைத் தெரிசித்ததன்றி அநித்தியமாகிய இந்தத்தேவத்ததைக்கொண்டு திரும்பேனென்று மறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணியைக்கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகிவின்று, நரவுக்கரசு

கடிய ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்.

னே! எழுந்திரு என்றார். உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உருப்புக்களெல்லாம் முன்போல் நிரம்பப்பெற்றுச்சிறந்த திருமேனியோடும் எழுந்து, சுவாமி! தேவரீர் திருக்கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன்தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்காரம்பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் “நீ இந்தத்தடாகத்திலே முழுக்கத் திருவையாற்றையடைந்து, நம்மைக்கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்த ஸ்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணித்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச்சிரமேற் கொண்டு, ஸ்ரீபஞ்சாஷ்டரததை ஓதி, தடாகத்திலே முழுக்கத் திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர்வாவியின்மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக்கண்டு, அவைகளேச்சுவரும் சத்தியமாகப்பார்த்து, வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்துக்குமுன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் திருக்கைலாசகிரியாக அதனிடத்தே, தேவதங் களுஞ்சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழ்த்தவும், தும்புரு-நாரதரெனனும் இருவரும் வாழ்வாசிக்கவும், பிரம விஷ்ணுக் களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக்கையினாலேபொத்திசு கொண்டு ஒதுங்கிநின்று தத்தங்குறைகளைச் சொல்லவும், பூதகணங்கள்கண்டோதாறுங் காக்கவும், தேவர்-சித்தர்-அசுரர்-சாரணர்-காந்தருவர்-கின்னரர்-இயக்கர்-விஞ்சையர்-முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும், திருநந்தி தேவர் கையிலே

பிரம்பைத்தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ணி யஸ்வரூபியாகிய சிவபெருமான் ஒரு திவ்வியாசனத் தின் மேலே அந்தக்கோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசு மேதராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படியிருந்தலை அப்ப மூர்த்திகண்டமாத்திரத்திலே விழுந்தாடமஸ்கரித்து, உரை தடுமாற, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப ஆனந்தவருவிசொரிய, கரையிறந்த அருட்பெருங்கடலிலே அன்புநதி ஈர்த்துச்செல்ல, மிதந்துபோய, தெவிட்டுதலில்லாத அளவிறந்த சிவானந்தா மிர்தத்தைப் பருகி, சந்திரானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடி த்திருத்தாண்டகங்கள் பாடினார். திருக்கைலாச பதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத் தெரிசிப்பித்து, பின்மறைந்தருள, அவ்வப்பமூர்த்திமனம் வருந்தி பின் ஒருவாறு தெளிந்து, திருப்பதிகங் கன்பாடிக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின், திருவையாற் றினின்றும் நீங்கி, திருநெய்த்தானம் திருமழபாடி முதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்து சுவாமி தெரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகங்கள் பாடி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டிவித்து, பீல்வகைத்தாண்டகம் அடைவுதிருத்தாண்டகம் திருவங்கமலை முதலிய திருப்பதிகங்களை ப்பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது, சீர்காழி என்னுஞ்சிவஸ்தலத்திலிருந்த சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்தவரும், உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலுண்டவருமான திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் அப்பமூர்த்தி திருப்பூ

ந்துருத்தியிவிருத்தலைக் கேள்வியுற்று, அதற்குச்சமீபத்தி
 லேவந்தருளினார். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனம
 கிழந்து, அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படிசென்று அ
 வர்வரும் எல்லையையடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசை
 யைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படிசூழ்ந்தஅடியார்களு
 டைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் இன்னொரு
 னு அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சி
 விகையைத் தாங்குகின்றவர்களுடைய தாமும் ஒருவராய் த்
 தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திரா
 யனார் திருப்பூந்துருத்திக்குமிகச் சமீபித்தவுடனே ‘அப்பர்
 எங்குற்றார்’ என்றுவினவ, அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி
 “அடியேன் தேவாரைத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெ
 ற்று இங்குற்றேன்’ என்றார். உடனே, திருஞானசம்பந்த
 மூர்த்திராயனார் அதிசேக்கிரஞ் சிவிகையினின்றும் இறங்கி
 மனப்பதைப்போடி அப்பமூர்த்தியைவணங்க, இவருந்
 தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம்அவரைவணங்க அ
 துணை, அடியார்கனெல்லாரும் வணங்கி, ஆனந்தகே
 ஷஞ்செய்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் வா
 சீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற்சென்று, சுவாமிதெரிசன
 ன்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பர்சுவாமிகள் யான்செ
 ய்யுஞ்சிவபணிவிடைக்கு இடைபூறுசெய்துகொண்டனே
 கம்பாஷண்டர்கள் இருக்கின்றார்களென்றுசொல்ல, த்
 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவத்திபானத்துடன்
 தள்ளத்தைக்கையிலெடுத்துத் தேவாரத்தாற்றுதிசெய்ய அ
 ர்த்தக்கோடிமையான கருணத்தைப் பரமசிவன் கேட்டுப்பா

அ-வது அத்தியாயம். கௌ

தாளகெங்கையைவிட்டுச் சிவநிந்தகர்களாகியபாஷண்டர் களைக்கொன்றனர். அவ்வெள்ளத்திலகப்பட்ட ஐந்து சிவ னடியார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்கண்டு அவ்வெ ள்ளத்தை அவர்களுக்கரையளவாக்கி, ப்பிழைக்கச்செய்த னர்.

அதன்பின், காவிரிநதிவடகரையில் திருநெய்த் தானத்திற்கும் ஜெப்பியேசுரத்துக்கும் மத்தியிலிருந்த சிவ சேஷத்திரத்தில் பாஷண்டர்கள் பிரவேசித்து விஷ்ணுவா லயமாக்கியதை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கேள்வியுற் று அப்பர்சுவாமிகளுடன் அவ்விடம் வந்து ப் பாஷண்டர்க ளைப்போக்கிப் பரமசிவனைப் பாடிப் பழனம்போற் சிவா லயமாக்கித் திரு ஸவயாற்றிற்குவந்து, சிவதேரிசனஞ் செ ய்துகொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார்கள்.

எ வ து அ த் தி ய ர ய ம்

மு ற் றி ற் று

அ-வது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு
க்காவேரி வழிவிட்ட அத்தியாயம்.

திருக்கைலாச மலையினின்று பரமசிவனுப்பத்தி ருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருநாவலூரிலே ஆதிசைவப்பி ராமணகுலத்திலே சடைபனார்க்கும் இசைஞாடிடார்க்கும் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் சிவ

கச்ச ஷட்பியேச்சரமான்மியம்

சேஷதிரங்க்ள்தோறுஞ் சென்று தெரிசித்துத்தேவாரப் பதிசம்பாடி சேரமான்பெருமானாயனாரோடு திருவாரூரி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

பலநாட்சென்றயின், சேரமான்பெருமானாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வணங்கி, தத்ம்முடையவனுக்கு எழுந்தருளியவரும்படி பிரார்த்திக்க; சுகந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கிசைந்து, சேரமான்பெருமானாயனாரோடும் எழுந்து போய், வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை நீங்கி, மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரிநதியின் தென்கரைவழியேசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறுஎதிரேதோன்ற; சேரமான்பெருமானாயனார் கண்டு வணங்கி, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைப்பார்த்து, சுவாமி! அடியேன் உனம் திருவையாற்றைவணங்க விரும்புகின்றது. நாங்கள் இந்நதியைக்கடந்துபோய்வணங்குவோம், என்றார். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார், அக்காவேரிநதி இருகரையுமழிதது ஓடங்கள் செல்லாதபடிபெருகுநிலைக்கண்டு, பரவும்பரிசொன்றறியேனான் என்றுந்திருப்பதிகந்தொடங்கி, த் திருப்பாட்டினிறுதிதோறும் ஐயாறுடையவடிகளோ, என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார். அப்பொழுதுகடவுள், கன்று அழைத்தலைக்கேட்டுக் கதறிக்கனைக்கின்ற பசுப்போல, சாரத்தாங்கெல்லாம் கேட்கும்படி ஒலம், என்றுசொல்லியருளினார். உடனே காவேரிநதியின்றுவழிகாட்டியது. மேற்

அ- வது அத்தியாயம்   ௧௯௯

நிசையினீர் டளி வகுமலைபோல்நிற்க, கழுததநிசையினீர் வ
 டிகத நடுவழி மணநபரப்பாயிருந்தது. அதனைக்கண்ட
 அடியார்களுள்ளாரும், உரோமரஞ்சனுகொள்ள, ஆனந
 தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலிசெய்தார்கள். சேரமானபெ
 ருமாணயனா கூதரமூரத்திரநாயனாருடைய திருவடிகளை
 நமஸ்கரிக்க, கூதரமூரத்திரநாயனாரும் அவனரவணங்ங், க
 டவுள் உமக்கருளிபதனேற, என்னுசொல்லிக் கடவுளைத்
 துதித்துக்கொண்டு, அவனோடும் பரிசுணக்கனோடும் நதி
 யின மத்தியிலிருக்கின்ற மணல் வாய்பே போகையிலு
 மூத்திருமயிப்பா கக்கூடாதென்று சிவனடியாரகளுக்கு
 கூட்டளைபிட்ட நுளினா. அச்சசென்ற அடியவா கூந்தர
 மூரத்திரசுவாமிகள் சொல்லியதைமறந்து திரும்பிப்பார்த்து
 ககரவேரி வெள்ளதலைகடப்பட்டு, உயிரிழந்து ஆக்கினுபுர
 மெனனுதிட்டிலொதிருகினார்.

கூதரமூரத்திரசுவாமிகள் காவிரிவடிகளையிலவந்து,
 அடியவா களைப்பார்த்தார். அடபொழுது அச்சசென்றவ
 ரிலலாதிருக்க வேராபதிகம்பாடி அச்சசென்றழைத்துக்கொ
 ண்டி திருக்கோயிலின் மதில்களவணங்கிக்கொடுக்க உள்
 ளேசென்று பஞ்சநதிசுவரைத் தெரிசித்துக் கொண்டு தி
 ரும்பிக் காவேரியின் முன்கென்றபடியே நடுவழியேவந்
 து தென்கரைவிலைநீனா உடனேயிரிந்து மலைபோல்நி
 னறறே தொடர்ந்துபாய்ந்தது. அந்தக்கண்டிகூதரமூரத்
 திரநாயனாரும் சேரமானபெருமாணா னாரும் அதிசயித்துத்
 திருவருளைத் துதிசெய்துகொண்டு, மேறநினைசையே கோக்

௯௪௬ ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்

கவழிக்கொண்டு, கொங்கநாட்டை அடைந்தார்கள்.

அவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

௯-வது மகரிஷிகள் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

சிலாதர், விபாதர், சனாதர், சனந்தர், செனபதி,
மாதேவர், சுங்கமர், சடரர், ஆருணி, விருத்தர், கருணர்,
பக்கர், பராகர், பதுமநாபர், விசாலாக்கர், கல்லாதர் முத
லான மகரிஷிகள் ஒன்றாகக்கூடி முத்தியடைவதற்கேது
வை யோசிக்கும்போது சிலர் காய்த்திரி ஜபம்செய்வது
உத்தமமென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சாஷ்ட மந்திரஞ்ஜயிப்ப
துயோக்கிய மென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சரக்கினி மத்தியிற்
றவஞ்செய்வது சிலரக்கியமென்றார்கள்; சிலர் ஆத்துமஞ்
செய்வது நன்மென்றார்கள்; சிலர் தீர்த்தயாத்திரை
செய்வது நன்மை யென்றார்கள்.

அப்பொழுது நந்திகேசுவரர் அவர்களிடம் வந்தனர்.
மகரிஷிகளுபசரித்து முகமன்கூறி ஆதனத்திருத்தி காங்க
ள்மேரகூழ்மடைவதற்கேதுவைப் போதிக்கவேண்டுமெ
ன்றுகேட்க, “நந்திதேவர், “கைலாச ஸ்தானமாகிய ஜப்பி
யேசுவரத்தில் தகூப்பிரஜாபதி யாகத்திற் பல்லுடைந்த சூ
ரியனா துண்டிபண்ணப்பட்ட சூரியபுஷ்கரணி தீரத்திலி

ருந்து, தினமொன்றுக்குப் பன்னிராயிரம் பஞ்சாஷரம்
ந்திரஞ் ஐபித்துத் தவஞ்செய்தால் முத்தியடைவலாமென்
றுசொன்னார். மகரிஷிகள் அவ்வாறே ஜப்பியேச்சுமடை
ந்து, சூரியபுஷ்கராணி தீரத்திலிருந்து தவஞ்செய்து முக்தி
யடைந்தார்கள்.

கூவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இந்தப்பஞ்சந்த மான்மியத்தையுஞ் ஜப்பியே
சுவர மான்மியத்தையும் எழுதினவர்கள், படித்தவர்கள்,
பிறருக்குப் போதித்தவர்கள், கேட்டவர்கள் இதெதென்புத்தி
ரன்முதலானசகல சம்பந்தையடைந்து, பரத்திற்றிவனோ
கமடைவதுசத்தியம்.

ஜப்பியேசுவரமான்மியம்

